

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 13th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

MR. SPEAKER: Question No. 303 . . . The hon Member who put the question is not present. The answer will be printed in the proceedings.

Community Block Development

* 303 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Tirumayam and Kolathur taluks in Pudukkottai Division are proposed to be included in the Community Block Development area; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) It cannot definitely be stated now as to when exactly these taluks will be taken up for development under the National Extension Service Programme; they will get their turn in due course.

Reforms in the System of Examination

* 304 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri M. P. Subramaniam): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there are any proposals to introduce any reforms in the present system of examination at all stages of education; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Seminar organized under the auspices of the All-India Council for Secondary Education has made certain suggestions regarding the reorganization of examination and evaluation procedure in secondary schools. The suggestions are being considered by the Director of Public Instruction, but no definite proposals have yet been formulated.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is there any proposal to have *viva voce* for all degree courses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I don't think, Sir, that *viva voce* will be a substitute for written examination. What is contemplated is to take into account the class records also.

[13th March 1958]

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister whether the examination for the E.S.L.C. in Kanyakumari area is still conducted by the Kerala Government?

MR. SPEAKER : This looks like a separate question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member may put a separate question.

Rural dispensaries

* 305 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of rural dispensaries in the North Arcot district, talukwise together with their place of location;

(b) the number of dispensaries in which and the period for which there are no doctors; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement^a is placed on the Table of the House.

(b) (1) Rural dispensary, Kadaladi, from 25th September 1957.

(2) Rural dispensary, Ponnai, from 6th April 1957.

(3) Rural dispensary, Pattuthakku, from 1st June 1956.

(4) Rural dispensary, Thellar, from 7th October 1955.

(5) Rural dispensary, Vengalathur, from 5th January 1957.

(c) Medical practitioners are generally unwilling to accept appointment in rural dispensaries at the existing rates of subsidy paid to them.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what are the steps taken to get doctors for these rural dispensaries?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Whatever steps that may be taken would not be fruitful unless the scale of pay is increased.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ரூரல் டிஸ்பென்சரி என்று சொன்னால், கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகள். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அது காலையிலிருந்து பகல் நேரம் வரையில் விவசாய வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அம்மாதிரி நேரத்தில் மட்டிலும், அதாவது காலையில் 7 மணி முதல் 12 மணி வரையில் ஆஸ்பத்திரிகள் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்பகலில் ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் இருந்தால் எப்படி கிராமத்திலுள்ள மக்கள் சிகிச்சை பெறமுடியும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நோயாளே பிடிக்கப் பட்டவர்கள் வேலை செய்யமுடியாது. ஆகையால் காலை நேரத்தில் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு போகலாம்.

13th March 1958]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல ஜில்லாக்களிலும் ஆஸ்பத்திரிகள் பூராவும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற புகார்கள் அடிக்கடி இந்த சபையில் தெரிவிக்கப்படுவதை பார்க்கிறோம். ஆகவே, டாக்டர்களின் வருவாயை உயர்த்தி இன்னும் எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எப்படியாவது இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலெல்லாம் டாக்டர்களை நியமித்து அவைகள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றுதான் உத்தேசம். ஆனால் போதுமான சம்பளம் இல்லாததால் டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போவதில்லை. அதற்கு என்ன, எப்படி செய்வது, சம்பளத்தை எப்படி, எவ்வளவு அதிகப்படுத்துவது, இம்மாதிரியான சிக்கலான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன.

SRI S. M. ANNAMALAI : போலூர் தாலுகாவில் வீரலூரில் ரூரல் டிஸ்பென்சரி இருப்பதாக இங்கு பதிலில் கண்டிருக்கிறது. அப்படி ஒன்றும் அங்கு ரூரல் டிஸ்பென்சரி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விஷயம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

SRI P. S. SANTHANAM : திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் வேட்ட வலத்தில் ஒரு மருத்துவ மனை இருந்தும் சில காலமாக அங்கு டாக்டர் இல்லாத காரணத்தை அறிய விரும்புகிறேன்?

MR. SPEAKER : இப்பொழுதுதான் அம்மாதிரி கேள்விக்கு மந்திரியவர்கள் பதிலளித்தார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள்தானே ? அப்படியிருக்கும் பொழுது அவர்கள் காலை நேரத்தில் போல மாலே நேரத்திலும் ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்ய வேண்டியது முறைதானே ? அப்படி இல்லாததற்கு காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இவர்களுக்கு சம்பளம் என்று கொடுப்பது ஒரு “ஸ்ப்லிடி” தான். அவர்கள் “பிரைவேட் பிராக்டிஸ்” செய்து கொள்ளலாம். ஆகையால் ரூரல் டிஸ்பென்சரி ஒரு வேளை, அதாவது காலையில் மாத்திரம்தான், மத்தியானத்தில் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI M. ALAGIRISAMY : மலைப் பகுதியிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்து வந்த டாக்டர்களுக்கு பிரத்தியேகமாக மலைப் படி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை சமீபத்தில் நிறுத்திவிட்டது வாஸ்தவமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதுபற்றி எனக்கு முன் எச்சரிக்கை வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வியாதிகளிலே பல விதம் உண்டு. வேலை செய்யக்கூடிய வியாதியும் உண்டு. வேலை செய்யமுடியாத நிலைமையில் இருக்கும் வியாதியும் உண்டு. மேலும் வியாதியுடையவர்கள் தனியாக வருவதற்கு முடியாது. கூட வேறு யாரையாவது அழைத்துக்கொண்டுதான் சிகிச்சைக்கு வரவேண்டும். ஆகையால் இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்களை வைத்து இரண்டு வேளைகளிலும் இவைகள் வேலை செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரி ஆஸ்பத்திரிகளின் வேலை நேரத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கு வேண்டிய சாதகமான ஆதாரங்களுடன் ஒரு குறிப்பு தயார் செய்துகொடுத்தால், அதை கவனிக்கலாம்.

[13th March 1958]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the provision of doctors and the possibility of opening rural dispensaries is a matter which depends upon the principle like supply and demand and it is a vicious circle. Rural dispensaries are not in a position to attract doctors with better qualifications because the salaries offered by the Government are negligible. Instead of tackling this problem, will the Government think of the possibility of creating more seats in the Medical Colleges with short-term courses befitting the demands of the rural dispensaries, namely, about two years of course in the Medical College just to get the knowledge enough to suit the demand of the rural dispensaries?

MR. SPEAKER : I think the hon. Member will be well advised to speak about this when the demand on 'Public Health' is taken up for consideration and not on this occasion.

SRI K. RAMASUBBU : ரூரல் டிஸ்பென்சரிகள் ஒரு நாளைக்கு 5 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டும். அதைக் காலையில் 3 மணி நேரமும் சாயந்திரம் 2 மணி நேரமும் ஆக பிரித்துக்கொள்ளவேண்டிய அதிகாரம் டி.எம்.ஓ.-விடம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி காலையில் 3 மணி நேரம், மாலை 2 மணி நேரமும் இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் வேலை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம். அந்தந்த கிராம ஜனங்கள் செளகரியத்திற்கு தகுந்தார்போல் இந்த வேலை நேரத்தை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதை இப்பொழுதுதான் கனம் அங்கத்தினர் மூலமாக நான் தெரிந்து கொண்டேன்.

SRI S. LAZAR : ஒரு பக்கம் டாக்டர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் முக்கியமாக ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டுவருகின்றன. அதே சமயத்தில் இன்னொரு பக்கம் என்.இ.எஸ்., பிளாக் டெவலப்மெண்டு திட்டங்களின் கீழ் சர்க்காரின் கொள்கை அதிகமாக ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது. இந்த இரண்டையும் எப்படி சர்க்கார் சமாளிக்கப்போகிறார்கள் என்பதை தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதை எப்படி சமாளிப்பது என்று தெரியாமல்தான் இன்னும் அதுபற்றி யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். (சிரிப்பு.)

* 306 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the allotment provided for the purchase of drugs for the rural dispensaries in the North Arcot district in 1957-58;

(b) where from the drugs are purchased;

(c) the value of drugs purchased out of the allotment after deducting the expenditure incurred in connexion with the purchase of cotton, quinine and bandage cloth; and

(d) whether the medicines required for injection are purchased?

13th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Rs. 34,000.

(b) The Medical Stores Depot, Madras, and the Indian Medical Practitioners' Co-operative Pharmacy and Stores, Limited, Adyar, Madras.

(c) Amount so far adjusted by the district board is Rupees 12,902-91 nP.

(d) No, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஒரு கிராம மருத்துவ சாலைக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு வைத்தியச் செலவிற்காக ரூ. 720 ஒதுக்கப் பட்டால், அதில் ரூ. 125 பஞ்சக்காகவும், ரூ. 100 பாண்டேஜ் துணிக்காகவும், ரூ. 25 இதர சாமான்களுக்காகவும், மருந்துப் பொருள்களை வரவழைக்கும்போது ஏற்படும் ரெயில் செலவிற்காக கொஞ்சம் ரூபாயும், இதர செலவுகளுக்காக ரூ. 100-ம் செலவழிக்கப்பட்டு, கடைசியில் 195 ரூபாய்க்குத் தான் மருந்து வாங்கப்படுகிறது. கிராம மருத்துவ சாலைகளில் இந்த அளவிற்குத்தான் மருந்துகள் வாங்க முடிகிறது என்றால், கிராம மக்களுக்கு போதுமான வைத்திய வசதி அளிக்க முடியுமா? ஆகவே இந்தத் தொகையை அதிகரிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்த மருத்துவசாலையில் இந்த மாதிரி நடக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் குறித்துக் கொடுத்தால் அதுபற்றி நான் கவனிக்கமுடியும்.

MR. SPEAKER : ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பஞ்சக்காகவும், ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை மருந்துக்காகவும் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கு கனம் அங்கத்தினர் ஆதாரம் காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால், அங்கத்தினர் சொல்வது உண்மையாகவும் இருக்கலாம், உண்மையாக இல்லாமலும் இருக்கலாம், எப்படி இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட கேள்வியைப் போடுவதற்கு முன் அங்கத்தினர் எனக்கு ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டும்.

SRI M. P. THIAGARAJA PILLAI : அனேக ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து வசதி குறைவாக இருக்கிறது. மருந்துக்கு “இன்டெண்ட்” போடப்பட்டு அது “ஸப்ளை” செய்யப்படுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மருந்து தாமதமில்லாமல் “ஸப்ளை” செய்யப்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அரசாங்கம் இந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு உதவிச் சம்பளம்தான் கொடுக்கிறது. மருந்துச் செலவை ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ளின்றன. ஆகவே இது அவர்களுடைய பொறுப்பு.

SRI A. A. RASHEED : What is the amount paid as grants towards the cost of medicines in rural dispensaries?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It depends upon the resources and the schedule of distribution of medicines by the district boards. The Government are concerned only in giving subsidies to the medical practitioner.

SRI K. RAMASUBBU : மெடிகல் ஸ்டோர்ஸிலிருந்து மருந்து வாங்கப்படும்போது அந்த ஸ்டோர்ஸ் பார்வர்டிங் அண்ட் பாகிங் சார்ஜஸ் க்காக பணம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்த நிலையில் 60 ரூபாய் மருந்து வாங்கவேண்டுமானால் அந்த ஸ்டோர்ஸிற்கு 100 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 100 ரூபாய் செலவிற்கு மொத்தம் 60 ரூபாய் பெறுமான மருந்துகள்தான் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கிடைக்கிறது. இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[13th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சினை சுகாதார மந்திரிகள் மகாநாட்டில் கவனிக்கப்பட்டது. மெடிகல் ஸ்டோர் லிலிருந்து மருந்துகளை வாங்குவதுதான் நல்லது என்று அந்த மகாநாட்டில் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஏனென்றால், சில சமயங்களில் வெளியில் மருந்து கிடைக்காத போதுகூட இந்த ஸ்டோர்லில் மருந்து கிடைக்கும். இந்த ஸ்டோர்லில் குறைந்த விலையிலும் மருந்துகள் கிடைக்கும். ஆனால், சில சமயங்களில் இந்த ஸ்டோர்லில் மருந்துகள் அதிக விலையிலும் விற்கப்படுகிறது. பல விஷயங்களை கவனிக்கும் போது இந்த ஸ்டோர்லில் மருந்துகளை வாங்குவது தான் நல்லது. அனேகமாக எல்லா ராஜ்ய மந்திரிகளும் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ் இருக்க வேண்டுமென்றும், அங்கேயிருந்து தான் மருந்துகள் வாங்க வேண்டுமென்றும் ஒத்துக் கொண்டார்கள்.

SRI P. S. SANTHANAM : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ் ஹாஸ்டலில் திறக்கப்பட்டிருக்கும் மருத்துவ விடுதியில் அவசியமான மருந்துகள் இல்லை என்றும், வெளியிலிருந்து மருந்துகளை வாங்குவதற்கு அங்குள்ள மருத்துவ அதிகாரி கட்டளையிடுகிறார் என்றும் தெரிகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

MR. SPEAKER : மூலக் கேள்வி, வட ஆற்காடு ஜில்லா யிலுள்ள கிராம வைத்திய சாலையைப்பற்றியது ஆகும். அங்கத்தினர் சென்னையிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். இதற்கு எப்படி கனம் மந்திரி இப்போது பதில் சொல்ல முடியும்?

SRI V. SANKARAN : கிராம வைத்தியசாலைகளில் இஞ்ஜெக்ஷன் மருந்துகள் வாங்கப்படுவதில்லை என்று கனம் அமைச்சர் தமது பதிலில் கூறினார். இந்த நவீன காலத்தில் இஞ்ஜெக்ஷன் கூடத் தேவையில்லாமல் அவ்வளவு திடகாத்திரர்களாக கிராம மக்கள் இருக்கிறார்களா? அப்படியில்லாவிட்டால், வேறு ஏதாவது காரணத்தினால் இஞ்ஜெக்ஷன் மருந்துகள் வாங்கப்படவில்லையா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இஞ்ஜெக்ஷன் போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிற கிராம மக்கள் இஞ்ஜெக்ஷன் மருந்தை வாங்கிக் கொடுத்தால் கிராம வைத்தியசாலைகளிலுள்ள அதிகாரிகள் இஞ்செக்ஷன் போடுவார்கள். ஆஸ்பத்திரியிலேயே இஞ்ஜெக்ஷன் மருந்துகளை வாங்கிக் வைத்திருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : மருந்து சப்ளைக் கடை அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்றனவா அல்லது தனிப்பட்டோரால் நடத்தப்படுகின்றனவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவை மத்திய அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்றன.

Government Hospital, Polur

* 307 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether a lady doctor is employed in the Polur Government Hospital; and

(b) if not, for how long?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir, from 10th January 1958.

(b) The post was vacant from May 1956 and it could not be filled up earlier due to dearth of candidates.

13th March 1958]

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to revive the L.M.P. course for doctors?

MR. SPEAKER : How can the hon. Member ask this question? The present question is about the employment of lady doctor. I disallow the question.

SRI K. VINAYAKAM : What happened to the lady doctor who was holding the post? Why was not suitable arrangement made for the gap that was created after she left the job?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have no information, Sir, when, she left the job. But somehow the gap took place. Therefore we were trying our best to fill it up. At last we were able to find a medical practitioner.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government take such an unusual time to fill up the lady practitioner's post in a dispensary?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is very difficult to fill up the gap, Sir.

SRI V. SUBBIAH : தாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளிலெல்லாம் லேடி டாக்டர்களைப் போடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எங்கெங்கே லேடி டாக்டர்கள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் ஒரு பெண் டாக்டர் நியமிக்கப்படுவார். ஏற்கெனவே ஆண் டாக்டர் ஒருவர் அங்கே இருப்பார். அங்கெல்லாம் ஒரு பெண் டாக்டரும் நியமிக்கப்படுவார். அதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், பெண் டாக்டர்கள் கிடைக்காததால் சில இடங்களில் பெண் டாக்டர்களை நியமிக்க முடியவில்லை.

SRI K. RAMASUBBU : கிராம ஆஸ்பத்திரிகளை அமைக்கும்போது, இரண்டு ஏக்கர் நிலமும், டாக்டர் வசிப்பதற்கு வாடகையில்லாத கட்டிடமும் கொடுக்க முன்வரும் கிராமத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டதாக எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. எந்த கிராம மக்களாவது இரண்டு ஏக்கர் நிலமும் டாக்டர் வசிப்பதற்கு வாடகையில்லாத கட்டிடமும் கொடுக்க முன் வந்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மூலக் கேள்வி, போலூரி லுள்ள ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள லேடி டாக்டர் ஸ்தானத்தைப் பற்றியது ஆகும். கனம் அங்கத்தினர் பொதுப்படையாகக் கேள்வி போடுகிறார். கனம் அங்கத்தினர் பெற விரும்பும் தகவலுக்கு தனிக் கேள்வி போட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகளிலாவது பெண் டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா? அரசாங்கத்தார் இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலாவது பெண் டாக்டர்களுக்குப் பதிலாக ஆண் டாக்டர்களைப் போடாமல் இருப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகளில் அனேகமாக பெண் டாக்டர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். சில சிக்கலான கேஸ்களை ஆண் டாக்டர்கள் கவனிப்பார்கள் (சிரிப்பு.)

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சமீபகாலம் வரை செங்கோட்டை பிரசவ ஆஸ்பத்திரியில் பெண் டாக்டர் இல்லாமலிருந்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

[13th March 1958]

MR. SPEAKER : The hon. Member may put a separate question.

Graduate-teachers

* 308 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken to increase the strength of graduate teachers in—

- (i) Government institutions;
- (ii) private institutions; and
- (iii) B.T. Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Presumably the hon. Member refers to the paucity of trained graduate-teachers in secondary schools. To overcome this shortage additional Training Colleges, four under Government and four under private managements have been started in recent years. There is no need to increase the number of graduate-teachers in Training Colleges.

SRI A. VEDARATHNAM : பல பள்ளிகளில் பி.டி. பயிற்சி பெற்றிராத ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். பி.டி. பயிற்சி பெற்றுள்ள பலர் ஆசிரியர் உத்தியோகத்தை விட்டு விட்டு வேறு உத்தியோகங்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக, அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அளித்த பி.டி. பயிற்சி பள்ளி பிள்ளைகளுக்குப் பயன்படாமல் போய்விடுகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆசிரியர் தொழிலில் கிடைக்கும் சம்பளத்தைவிட அதிகச் சம்பளம் வேறு தொழில்களில் கிடைப்பதால்தான் அவர்கள் ஆசிரியர் தொழிலை விட்டு விட்டு வேறு தொழில்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஏதாவது முயற்சி செய்துதான் ஆக வேண்டும். இன்றைய நிலைமையில் பலர் வேறு உத்தியோகம் கிடைக்காதபோது தான் ஆசிரியர் உத்தியோகத் திற்கு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

SRI K. RAMASUBBU : இந்த ஆண்டில் பி.டி. காலேஜ்களில் மாணவர்களின் வருகை குறைந்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆமாம், இருக்கும் ஸ்தானங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மாணவர்கள் வந்து சேரவில்லை.

SRI S. LAZAR : பி.டி. பயிற்சி பெற்ற ஸயன்ஸ் பட்டதாரிகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஸயன்ஸ் பட்டதாரிகளுக்கு மற்ற உத்தியோகங்களில் அதிக ஊதியம் கிடைப்பதால் அவர்கள் அந்த உத்தியோகங்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள் என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், பி.டி. பயிற்சி பெற்ற ஸயன்ஸ் பட்டதாரிகளாக இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு ஆசிரியர் உத்தியோகத்திற்கு ஸயன்ஸ் பட்டதாரிகள் கிடைப்பது தான் அரிதாக இருந்தது. இப்பொது சரித்திரப்பட்டதாரிகள் கிடைப்பதும் அரிதாக இருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : போதிய மாணவர்கள் இந்தக் கல்லூரிகளுக்கு வராத காரணத்தை மந்திரி அவர்கள் விவரமாகக் கூறுவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைவிட அதிக ஊதியம் கிடைக்கும் வேறு வேலை கிடைக்கிறது என்று தெரியவருகிறது.

13th March 1958]

SRI A. VEDARATHNAM : பி.டி. காலேஜ்களுக்கு மாணவர்கள் போதிய அளவு வராமலிருப்பதற்குக் காரணம், மற்ற செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சிக் காலத்தில் “ ஸ்டைபெண்டு ” கொடுக்கப்படுவது தான். ஆகவே, பி.டி. காலேஜ்களிலும் ஸ்டைபெண்டு கொடுத்தால், போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடைப்பார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அப்படியானால், அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்டைபெண்டு கொடுக்காத காரணத்தால்தான் பி.டி. காலேஜ்களில் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு போதுமான அளவு வருவது இல்லை என்று சொல்வது தவறு. இன்ஜினீரிங் காலேஜிலே ஐந்து வருஷப் படிப்பாக இருந்தாலும், பூராச் செலவையும் மாணவர்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தாலும், ஏராளமானவர்கள் வருகிறார்கள். அதே மாதிரி, மெடிகல் காலேஜ்களுக்கும் ஏராளமானவர்கள் வருகிறார்கள். அப்படியிருக்க பி.டி. காலேஜ்களுக்கு மட்டும் வராததற்குக் காரணம், ஆசிரியர்களாக வேலை செய்யும்போது போதிய அளவு ஊதியம் கிடைக்காது என்பது தான். பயிற்சியின் போது ஸ்டைபெண்டு கொடுத்தாலும், ஸ்டைபெண்டை வாங்கிக் கொண்டு பி.டி. பரீட்சை “ பாஸ் ” பண்ணலாம். அதற்குப் பிறகு அதிக ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய வேறு உத்தியோகம் கிடைத்தால் அதற்குப் போய்விடுவார்கள்—ஆசிரியர்களுக்குக் குறைவாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதால்.

SRI K. ANBAZHAGAN : Bachelor of Teaching. என்ற முறையில் பி.டி. படித்து, அதற்குப் பிறகு ஆசிரியர் வேலைக்குப் போகிறார்கள். அப்படி ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் மறுபடியும் “ பேசிக் ட்ரெயினிங் ” என்பதற்காக ஒன்பது அல்லது பத்து மாதங்கள் அளவுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இப்படி இரண்டாவது முறை பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவதினால் அரசாங்கத்திற்கு வீண் செலவும், ஆசிரியர்களுக்கு வீண் தொல்லையும் ஏற்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில துறைகளில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லையானால், அவர்களுக்கு மறு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதைத் தவிர்க்க தான் ஆதாரக் கல்வியிலே பயிற்சி பெறக்கூடிய பி.டி. கோர்ஸ் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்—ஒரத்தநாட்டில்.

SRI M. ALAGIRISAMY : கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த மலைப்படி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு வேறு கேள்வி போட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

SRI K. B. S. MANI : இப்படி ஆசிரியர்த் துறையிலே உள்ளவர்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுகிறது என்ற காரணத்தால், அவர்கள் இந்தப் பயிற்சிக்கு வராமையும், பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர் வேலையில் அமர்ந்தும், வேறு உத்தியோகத்திற்கு அதிக ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு போகிறார்கள் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கினார்கள். அப்படிப்பட்ட குறையை இந்த ஆண்டிலேயே போக்க, நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு ஆசிரியர்கள் முதற்படியாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு உடனடியாக சகாயம் செய்ய இந்த அரசாங்கம் இந்த ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கல்வி இலாகாவைப்பற்றி கல்வி மான்யம் வரும்போது இங்கு விவாதிக்கப்போகிறோம். அப்பொழுது இந்த நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் அந்தச் சமயத்திலே சொன்னால், அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

[13th March 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : “ ஏணி, தோணி, உபாத்தியாயர் ஆகியவர்கள் இருந்த இடத்திலேயே இருப்பார்கள் ” என்ற பழமொழி இந்த நாட்டில் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கு நாம் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்காததுதான். ஆகையால், அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு வருவதை கனம் அங்கத்தினர் கொஞ்சம் கவனித்திருந்தால், தெரிந்துகொண்டிருப்பார். இன்னும் போதிய அளவு இல்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தொடர்ந்து அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, அதைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, now that it is clear beyond reasonable doubt that the scales of pay allowed to the L.T.s and B.T.s is less attractive when compared to other professions, will the Government think of the possibility of revising their scales of pay at least from the next academic year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I hope hon. Members will keep this in mind when they discuss the question of the salaries of the non-gazetted officers. As a matter of fact there is a good deal of complaint that the non-gazetted officers are not receiving adequate salaries. But compared to the teachers, the non-gazetted officers are getting better salaries and they have also better prospects. Therefore, I hope that instead of all parties agitating for increasing the salaries of the non-gazetted officers, they will first take up the cause of teachers.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Before the Government think of revising the scale of officers, will they at least consider the desirability of removing the disparity between the Government teachers and the local board teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is bound to be some difference between the teachers working in local body schools and teachers working in Government schools because teachers in Government schools are liable to be transferred from one place to another throughout the State whereas persons serving in local bodies, particularly municipalities and private institutions, have got the advantage of remaining in the same place and get settled there. Therefore, there is bound to be a bit of difference. It is not the disparity which stands in their way now. It is the inadequacy of the scale itself which is the real obstacle.

SRI A. VEDARTHANAM : பி.டி. காலேஜ்களில் போய் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்கள் கூட மறுபடியும் “பேலிக்” துறையிலே மறுபயிற்சி பெறவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறதினால், அந்த நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுக்கும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது “பேலிக்” ஒரு பகுதியாக வைத்து, இதற்குப் பயிற்சி கொடுப்பதிலே போதுமான அளவு அந்தப்பயிற்சி ஏற்படுவதில்லை என்றுதான் பாடத் திட்டத்தைப் பார்த்ததிலே தெரியவருகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் “பேலிக்” கோர்ஸ்-ல் தனியாக ட்ரெயினிங் கொடுப்பதற்கு தனி காலேஜ் ஒன்று ஒரத்தநாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன்.

13th March 1958]

SRI M. JAGANNATHAN : ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கணிசமான அளவு உயர்த்துவதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் சென்ற அசெம்பிளியிலும் இருந்தார். அப்பொழுது நடந்த விவாதத்தை அவர் கவனித்திருப்பாரானால், தொகை ஒதுக்கப்பட்டதை தெரிந்துகொண்டிருப்பார். இப்பொழுது அந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டதற்கு மேலேயே உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதையும் கனம் அங்கத்தினர் அறிவார்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ஹைஸ்கூல்களில் “ விவசாயப் பகுதி ” ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தும், அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தேவையான விவசாயப்பட்டாரிகள் (அக்ரிகலச்சரல் க்ராடியூவேட்ஸ்) இல்லாமல் வருப்புகள் நடத்தத் தாமதப்படுகிறது அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் இதைப்பற்றி பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போதே சொன்னேன். இன்றைக்கு நமக்குப் பல விஷயங்களிலே தடையாக இருக்கக்கூடியது நிதி அல்ல, போதுமான அளவு பயிற்சி பெற்ற ஆட்கள் இல்லாததுதான் இன்றைக்கு பெரும் தடையாக இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது மட்டும் அல்ல. இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் ப்ளாக்குகள் புதியதாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றால், இதைப்போன்றிருக்கக் கூடிய பயிற்சிபெற்ற ஆட்கள் இல்லாத குறைதான் பெருந் தடையாக இருக்கிறது.

SRI M. D. RAMASAMI : பி.டி. பயிற்சி பெற்ற உயிர் நிலைப் பள்ளிகளிலே வேலை செய்துவரும் ஆசிரியர்களுக்கு கல்வி இலாகாவில் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை இருக்குமானால், அதிகமான எண்ணிக்கையில் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிபெற பி.எ. படித்த வாலிபர்கள் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவையெல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, இந்தப் பிரச்சினையை எப்படிச் தீர்ப்பது என்பதற்காக எல்லாவற்றையும் இணைக்கக் கூடிய திட்டம் ஏற்படச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

SRI N. MARUDACHALAM : கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்து போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலே மூன்று உபாத்தியாயர்கள் வந்தால், இரண்டு உபாத்தியாயர்களை ஆதாரக் கல்வி பயிற்சிக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படி ஆசிரியர்கள் இல்லாத அந்த இரண்டு வகுப்புகளையும் சேர்த்து ஒரு ஆசிரியரே கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், அந்த இரண்டு வகுப்புகளுக்கும் இரண்டு ஆசிரியர்களைப் போடுவதற்கு அனுமதிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மூலக் கேள்வியிலிருந்து இக்கேள்வி எழுவது இல்லை. இருந்தாலும், கனம் அங்கத்தினர் இக்கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டதால், பதில் சொல்லுகிறேன். மூன்று மாத காலத்திற்கு இப்பொழுது ஆசிரியர்கள் பயிற்சிசெய்து அனுப்பப்படுகிறார்கள். இந்த மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக இன்னொருவரைப் போட்டு, அவர் பழகி, பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு மூன்றாவது, பயிற்சிக்குச் சென்ற ஆசிரியர்கள் திரும்பி வந்துவிடலாம். ஆகவே, இந்த மூன்று மாதத்திற்காக புது உபாத்தியாயரைப் போட்டு பண விரயம் செய்வதற்குப் பதிலாக பயிற்சிக்குச் சென்ற உபாத்தியாயர் திரும்பிவரும் வரையில் காத்திருப்பதே நல்லது.

MR. SPEAKER : 309, 310-ம் எண்ணுள்ள கேள்விகள் இரண்டும் ஒரே மாதிரி இருப்பதால், இவ்விரண்டு கேள்விகளையும் சேர்த்தார்போல் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[13th March 1958]

Caste names in hotel name boards

* 309 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the names of municipalities which have passed resolutions prohibiting the use of caste names in the name boards of hotels; and

(b) the number of hotels in each municipality which have been prohibited from using such name boards?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Rasipuram Municipal Council is the only municipal council which has passed resolution prohibiting the use of caste names in the name boards of hotels.

(b) One in Rasipuram Municipality.

* 310 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to introduce a new provision in the licences issued to hotels prohibiting the use of caste names in the name boards of hotels?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI P. G. MANICKAM : அப்பேர்ப்பட்ட தீர்மானத்தை முனிசிபாலிட்டி நிறைவேற்றிய பிறகு இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டுக்கும், கவர்ன்மென்டுக்கும் அனுப்பிவைத்து, அவர்களுடைய உத்தரவு வந்த பிற்பாடு அந்தத் தீர்மானத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்களா? அல்லது பதில் கிடைப்பதற்கு முன்னரே கொண்டு வந்துவிட்டார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தமாதிரியான தீர்மானத்தை முனிசிபாலிட்டி நிறைவேற்றியதே அவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்திற்கு மேற்பட்டது. ஆகையால் அது சரியல்ல, அதைத் தள்ளிவிடவேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : நாம் எல்லோரும் சாதியைப் படிப் படியாக ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது அதற்கு முதற்படியாக ஹோட்டல்களில் சாதிப் பெயர் போடக் கூடாது என்பதாக சர்க்காரே ஏன் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரக் கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது இருக்கிற அரசியல் அமைப்புப்படி அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அவ்வாறு செய்வதால் பொதுமக்களுக்கு இருக்கிற உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லக்கூடும்.

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI : இந்த சமுதாயம் சாதி பாகுபாட்டின் பேரில், வர்னாசிரமக் கொள்கையின் ஆதாரத்தின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் சாதி வித்தியாச உணர்ச்சி நம்முடைய சமுதாயத்தைவிட்டு நீக்கப் படமுடியாது என்று தெரிவதால் வேறு வழியில், வேறு நடைமுறையில் சாதி வெறியை மக்கள் மத்தியில் இருந்து நீக்குவதற்கு, மக்கள் எல்லோரும் சாதி மத வித்தியாசத்தை மறந்து எல்லோரும் ஓர் இனம் என்ற கொள்கையைக் கடைபிடித்து ஒழுங்குவதற்கு வேறு எந்த மார்க்கத்தை அரசாங்கம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு திட்டம் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா?

13th March 1958]

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI K. VINAYAKAM : Did the Government issue any Government Order to the effect that the municipalities or panchayat boards have no powers to prohibit the issue of licences to such of those people who applied in the name of their castes and that their resolutions like the one passed by the Rasipuram Municipality were beyond their powers and that it was against the spirit of the Constitution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not any general instruction in the manner in which the hon. Member has stated. The Rasipuram Municipality has been informed that their passing the resolution is in excess of their powers.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : நகர சபையினர் செய்த தீர்மானம் அவர்களுடைய அதிகார வரம்புக்கு மேற்பட்டது என்ற காரணத்தினால் அது நிராகரிக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்குப் பாடுபடும் சர்க்கார் அதற்காக எந்த தனிச் சட்டத்தையே கொண்டுவரக்கூடாது? அதன் மூலமாக சாதியை ஒழிக்க முடியாதா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது நல்ல யோசனை தான். ஆனால் இப்போது இருக்கிற சட்டத்தைக் கூடத் திருத்துவதற்கு அரசியல் அமைப்பு இடம் கொடுக்கவில்லையென்று முன்பே சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போர்டுகளில் சாதியை ஒழிக்கிற பிரச்சனை அவ்வளவு முக்கியமானது அல்ல. பெயரை மாற்றுவதால் மட்டும் அப்பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. அரசியல் அமைப்பைத் திருத்தினாலும் முடியாது. ஆகவே சாதி மனப்பான்மையை ஒழிப்பதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி நாம் எல்லோருமே கூடிப்பேசி முடிவு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : பெயர் பலகையில் சாதிப்பெயரை அழிக்க வேண்டும் என்று இன்று நடத்தப்படுகிற போராட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் ஹோட்டல் பெயரைத்தான் அழிக்க நடத்தப்படுகிறது. நாடார் ஹோட்டல், மலையாளி ஹோட்டல் என்று போடப்பட்டிருப்பதை அழிக்க முற்படவில்லை. ஆகவே இவர்களது போராட்டம் ஒரு குறுகிய நோக்கத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிக்காரருக் கெதிராகத்தான் செய்யப்படுகிறது என்பதும் பொதுவாக ஜாதி ஒழிப்பிற்காக பாடுபடவில்லை யென்பதும் வாஸ்தவம் இல்லையா?

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI K. B. S. MANI : இந்த ஜாதி ஒழிப்பு சம்பந்தமாக இப்போது இருக்கிற சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அரசியல் அமைப்பு இடம் கொடுக்கவில்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகக் கூறினார்கள். ஆகவே அரசியல் அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கு நமது சர்க்கார் சிபார்சு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசியல் அமைப்பைத் திருத்துவதால்மட்டும் இதை ஒழிக்க முடியாது என்று முன்பே சொன்னேன். அது சாத்தியமானால் வெகுசுலபமாக மாற்றி அமைத்துவிடலாம். இப்போது முகம் மதியர்களுடைய பெயரை மட்டும் ஹோட்டல் பலகையில் எழுதினால் போதும். அது முகம்மதியர்களின் ஹோட்டல் என்பது தெரிந்துவிடும். ஆகவே மக்களுடைய மனப்பான்மை மாறவேண்டும். அதற்குத்தான் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோருமே சேர்ந்து ஆலோசிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[13th March 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சாதிகளை ஒழிப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமானது அல்ல. அதைப்பற்றி நாம் எல்லோருமே சேர்ந்து ஆலோசிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை வரவேற்கிறேன். அதற்கு நாங்கள் எல்லாவகையிலும் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே நாம் எல்லோரும் கூடி ஆலோசித்தால் அரசியல் அமைப்பைத் திருத்தவேண்டும் என்றாலும் அதற்குத்தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாகச் சர்க்கார் மேற்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்காகத்தான் மத்தியில் நான் எழுந்திருந்து பதில் சொன்னேன். எவ்வளவு சீக்கிரம் பண்ண முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் பண்ணலாம்.

SRI K. RAMASUBBU : ஹோட்டல் பலகையில் சாதியின் பெயரைக் குறிப்பது சாதி மனப்பான்மையைக் காட்டுவதற்காக அல்ல. குறிப்பாக மலையாளி ஹோட்டல் என்றால் அங்கே அவியல் நன்றாக இருக்கும் எனத் தெரிந்து மக்கள் அங்கே போவதற்கு முடியும் என்கிற காரணத்தினால் அந்த அந்த சாதி தங்களுக்கு சமையலில் இருக்கக்கூடிய சாமர்த்தியத்தை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளவே அவ்வாறு போடுகிறார்கள் என்பது இல்லையா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்?

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டலை நடத்துகிறவர்கள் முதலியார்களாக இருந்தாலும், நாடார்களாக இருந்தாலும் பிராமணர்களை வேலைக்குப் போட்டுக்கொண்டு பிராமணன் ஹோட்டல் என்று பலகை போடுகிறார்களே, இப்படி உரிமை கொண்டாடுவதற்கு நியாயம் உண்டா? அந்த ஹோட்டல் உரிமையாளர் பேரிலேயே பலகை போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்த முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்களே அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. மீ கோவிந்தசாமி இவ்வளவு அக்கறை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இதிலிருந்து இவர்கள் போராட்டத்தின் கொள்கை தெரிந்துவிடுகிறது. ஒரு கால் இதற்கு மீ ராமசுப் பி சொன்ன காரணம் உண்மையாக இருக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Wells for elementary schools

* 311 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount provided in 1955-56 and 1956-57 for schemes for the construction of wells for elementary schools; and

(b) the amount actually spent in those years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No separate provision was made in the budget for payment of grant for sinking wells in elementary schools. Schemes for sinking of wells are included in the provision under buildings for elementary schools.

(b) 1955-56—Rs. 350.

1956-57—Rs. 950.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அநேக ஆரம்பப் பள்ளிகூடத்து மாணவ மாணவிகள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கம் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முன் வருவார்களா?

13th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அந்த அந்த கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி இருந்தால் இவர்களுக்கும் கஷ்டமில்லை. கிராமங்களுக்கு ஒதுங்கி பள்ளிக்கூடம் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் குடி தண்ணீர் பிரச்சனை எழுகிறது. அதற்காகத்தான் ரூ. 350 செலவு செய்து 1955-56-ல் ஒரு கிணறும் இவ்வாண்டில் இரு கிணறுகளும் வெட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Are the Government aware of the fact that many of the wells that are found in the elementary schools are in a state of disrepair and if so, will they issue instructions to attend to the repair of these wells?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Many things are in a state of disrepair. I think particularly the elementary schools need much more attention than what we are devoting now.

SRI S. LAZAR : ஆற்றோரங்களில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. மாணவ மாணவிகள் ஆற்றில் இறங்கி தண்ணீர் குடிக்கச் சென்று தங்கள் உயிரையே மாய்த்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். இதனால் பல உயிர்ச்சேதங்கள் உண்டாவதால் அதற்கு ஏதாவது மாற்று யோசனை, மாற்று உத்தரவு பிறப்பிக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது குடிதண்ணீர் பிரச்சனை அல்ல.

SRI V. SUBBIAH : பேசிக் விவசாயப் பள்ளிக்கூடங்களிலாவது குடி தண்ணீர் காரணமாக கிணறுகள் வெட்டும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது தனியாக பண்ணைகள் ஏற்படுத்தும்போது தனியாக ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

SRI N. MARUDACHALAM : ஆதாரப் பள்ளிக்கூடங்களில் இந்தாவது தேறியவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக்குப் போகும்போது தனிப் பரிட்சை வைக்கப்படுகிறது. இப்படிப் பரிட்சை வைக்காமல் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா?

MR. SPEAKER : இந்த உபகேள்விக்கும், மூலக்கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போடவும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் குடி தண்ணீர் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுக்கும்போது சர்க்கார் பணத்திலேயே வெட்டிக் அந்தக் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கப்படுமா? அல்லது அதற்கும் அந்த கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்த வரையில் கிணறுகளாக இருந்தபோதிலும், கட்டிடமாக இருந்தபோதிலும் எந்த அடிப்படையில் சர்க்கார் உதவியைக் கொடுப்பது என்பதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி உதவி கொடுக்கப்படுகிறது.

N.G.Os., Kanyakumari district

* 312 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the enhancement in the dearness allowance sanctioned to non-gazetted officers during 1957 was given to the non-gazetted officers working in the Kanyakumari district?

[13th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (1) The allotted officers whose pay is fixed in the Madras scales of pay and those who elect to come to the Madras scales of pay are allowed dearness allowance at the rates of this Government.

(2) In respect of those who continue in the old Travancore-Cochin scales of pay and those who elect to remain in the Travancore-Cochin scales of pay, the following principles are observed in allowing the Madras rates of dearness allowances :

(a) Attenders, peons and others whose pay is Rs. 40 and below are not allowed Madras rates as their total emoluments based on the pay and allowances drawn under the erstwhile Travancore-Cochin State are higher than those in the Madras State in the corresponding categories.

(b) Clerical staff such as Lower Division Clerks and Upper Division Clerks and other staff including the executive staff are given Madras rates of dearness allowance on condition that their total emoluments do not exceed those drawn by the Government Servants of the Madras State in the corresponding categories.

The increase in dearness allowance sanctioned in 1957 is allowed to Government servants referred to in items (1) and (2) (b) above.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know the date of the order and whether this dearness allowance has actually been disbursed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. On this basis it is being disbursed.

Medical Department, Shencottah taluk

* 313 Q.—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state why the administration of the Medical Department in the Shencottah area in the Tirunelveli district is in the hands of Medical Officer, Kanyakumari district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : With a view to facilitate the absorption of the various categories of the staff employed in the medical institutions in the taluks of Kanyakumari district transferred from the former Travancore-Cochin State in the corresponding State and Subordinate Services of this State, the administration of the medical institutions in the Shencottah taluk has also been allowed to vest with the District Medical Officer, Kanyakumari.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : செங்கோட்டை தாலுகா கன்னியா குமரி ஜில்லாவிலிருந்து 80 மைல் இருப்பதால் நிர்வாகச் செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. நிர்வாக ஊழலும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஒன்றரை வருஷமாகியும் இன்னும் அதுபற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருப்பதினால் அங்குள்ள பொதுஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதை திருநெல்வேலி ஜில்லாவுடன் இணைக்க உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

13th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்விஸ் விஷயமாக அதை பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வந்த பிற்பாடு அந்தப் பிரகாரம் செய்யலாம், அது வரை இதேபடி இருந்தால்தான் அதையெல்லாம் சீர்திருத்தியமைக்க முடியும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சர்விஸ் விஷயமாக இவர்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் ஏற்கனவே கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சர்விஸில் இருப்பவர்கள் இதர ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களே, அப்படியும் ஏன் இந்த சர்விஸ் இணைப்பு காலதாமதமாகிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எதற்காக இந்த டி. எம். ஓ. செங்கோட்டை தாலுகாவை பராமரிக்கிறார் என்றால், இங்குள்ள நிலைமை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் நிலைமை போன்றிருக்கிறது. ஏனெனில், செங்கோட்டை தாலுகா இதற்கு முன்னால் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருந்தது. ஆகவே சர்விஸ் கண்டிஷன் லீவ் போன்ற சமாசாரங்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு ஒழுங்கிற்கு வருகிறவரையில் இதே டி. எம். ஓ. இருந்தால் நல்லது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : செங்கோட்டை தாலுகாவில் உள்ள புளியறைக்கு ஒரு டிஸ்பன்ஸரி நவம்பர் மாதத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரையில் யாதொரு வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க உடனடி டிபார்மெண்டுக்கு உத்தரவு இடுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்க்கார் வேண்டியவை செய்து விட்டார்கள். ஆனால் அங்கு இன்னும் ஆரம்பிக்காததற்கு காரணம் என்ன வென்று தெரியவில்லை. கரையாளர், எம். எல். லி. அவர்களிடம் சென்ற வாரம் பார்த்து ஏன் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று கேட்டேன். அதை ஆரம்பிக்க நான் துரிதமாகத்தான் இருக்கிறேன்.

Dam across the Kahana River

* 314 Q.—**SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to question No. 26 on 29th October 1957, whether the statement made in the booklet entitled 'First Five-Year Plan Achievements, Tirunelveli district' to the effect that a sum of rupees six lakhs was spent in the construction of a dam across the Kahana river and towards repairs to the tank and channel in Vayali and Mallayadipatti villages of Sankaranainarkoil taluk, Tirunelveli district, is correct?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This was a mistake, and will be corrected if another edition of the pamphlet is brought out.

Cultivable lands

* 315 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) the extent of cultivable lands in the Talavadi firka of Coimbatore district;
- (b) the extent of lands cultivated on encroachment and on payment of sivoijama;
- (c) the number of persons who have been so cultivating the lands; and
- (d) the number of Harijans among them?

[13th March 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Acres 10,328*31.

(b) Acres 7,020.22.

(c) 3,267.

(d) 100.

SRI P. G. MANICKAM : மேற்படி கவர்ன்மெண்ட் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், சிவாஜிமா செலுத்திக்கொண்டு உழுது வருபவர்களும் பெரும்பாலும் ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஆவார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருந்தபோதிலும் இப்படி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த நிலங்களை இலவசமாக பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்படி ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களில் 100 பேர் ஹரிஜனங்கள். வெகு காலமாக இந்த ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிவாஜிநாமா என்று சொல்கிறேமோ, அந்தவகையில். ஆத்தூர் தாலுகாவில் எவ்வளவு துரிதமாக ஜாரி செய்யப்பட்டதோ அதே மாதிரி இங்கும் துரிதமாக செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ஆலோசனையிருக்கிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இதிலே சிவாஜிமா என்று இருக்கிறது ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சிவாஜிநாமா என்று சொன்னார்கள். இது எந்த மொழியைச் சேர்ந்தது. அதற்கு என்ன பொருள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த வார்த்தை செந்தமிழில்லை, கோயமுத்தூர் தமிழும் இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM : ஹரிஜனங்களில் ஒரு சிலர் சிவாஜிமா செலுத்திக் கொண்டு பூமிகளை உழுது வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த நிலங்களையாவது அவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டா செய்து கொடுக்க சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் முன்பே சொன்னேன், துரிதமாக ஜாரி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Elementary schools

* 316 Q.—**SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have passed any orders that elementary schools should be started only in those villages where the population is over 500; and

(b) if so, the reason therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The principle of providing elementary schools first in all villages with a population of 500 and over and then in the villages with population of less than 500 was followed in respect of schools to be started by District Boards under the Second Five-Year Plan for the year 1957-58 only, so that one population strata villages may be completely provided with elementary schools.

SRI A. GOVINDASAMY : 500 ஜனத்தொகைக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களில் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் 500-க்கு மேற்படி ஜனத்தொகை உள்ள சில கிராமங்களில் அப்படி இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், ஒரு மைலிற்குள்

13th March 1958]

பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது என்று தட்டிக் கழிக்கப்படுகிறது. குழந்தைகள் வெகு தூரம் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, 500-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை உள்ள எல்லாக் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது, எந்தப்பகுதியில் எந்தக் கிராமத்தில் இதுமாதிரி இருக்கிறது என்று என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : ஒரு கிராமத்திலும் சுற்று வட்டாரத்திலும் 500-க்கு மேற்படி ஜனத்தொகை இருந்தால் அங்கு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1958-59-ல் 300-ல் இருந்து 500-க்கு உள்ளாக ஜனத்தொகை உள்ள இடங்கள் கவனிக்கப்படும்.

DR. SRIMATHI SOUNDARAM RAMACHANDRAN : ஒரு மைல் என்கிற போது, குழந்தைகளை வெகு தூரம் உள்ள பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப மக்கள் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே பல குழந்தைகள் பள்ளிகளில் சேர முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஒரு மைல் என்பதை 4 பர்லாங் என்று குறைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? அப்படியானால் அதிகம் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு செல்ல முடியும், எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கும். ஆகவே ஒரு மைல் என்பதை அரை மைல் என்று குறைக்கமுடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதல் இடம் எதற்கு கொடுக்க வேண்டும்? பெரிய கிராமங்களில் அதற்குள்ள வசதிகளை செய்து விட்டு, இந்த வருஷத்தில் 300-லிருந்து 500 வரை ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். லெஜிஸ்லேச்சர் கமிட்டி எந்த முறையில் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அடுத்த வருடம் அது அமுலுக்கு வரும்போது அந்தப் பிராந்தியங்களில் எல்லா குழந்தைகளும் சௌகரியமாக பள்ளிக்கூடம் போக ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : 1957-58-ல் 500-க்கு குறைந்த ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கஷ்டமாக உள்ள சிலயிடங்களில் திறந்திருந்தாலும் திறந்திருக்கலாம். என்னிடம் புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஜனத்தொகை 500-க்கு குறைவாக உள்ள கிராமங்கள் எவ்வளவு என்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தயிடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டுவிட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் தகவல் எல்லாவிடங்களிலும் ஏற்பாடாகிவிட்டது. ஒரு சில கிராமங்கள் விட்டுப்போயிருந்தால் அதை என் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தால் கவனிக்கிறேன்.

SRI P. R. SRINIVASA PADAYACHI : ஒரே கிராமத்தில் கூட்டாக சின்னச் சின்ன கிராமங்கள் அடங்கியிருக்கிறது. அவைகளின் பெயர்கள் அடிக்கடி மாறி வருகிறது. அந்தச் சின்ன கிராமங்களை விஸ்தரித்து அக்கிராமங்களுக்கு பள்ளிக்கூட வசதி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது நாம் கவனிக்கிறது, ரெவன்யூ கிராமங்களின் அடிப்படையில் அல்ல. அப்படி எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா கிராமங்களிலும் 500, ஆயிரத்துக்கு மேல் இருக்கும், தனித்தனியாக இருக்கிற குக்கிராமங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அங்கு 500-க்கு மேல்

[13th March 1958]

ஜனத்தொகை இருக்குமானால் அதற்கு இப்பொழுது பள்ளிக்கூடம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். அதில் முக்கியமாக கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது, ஓராசியர் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைந்துவிடுமானால், அது தொடர்ந்து நன்றாக நடைபெறுது. குறைந்தது, இரண்டு, மூன்று ஆசிரியர்கள் இருக்கும் அளவில் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை இருக்கவேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிப்பது மட்டுமல்ல, அவைகள் நன்றாக நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருப்பதால் இதையெல்லாம் கவனித்து லெஜிஸ்லேச்சர் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : 500 ஜனத்தொகையுள்ள கிராமங்கள் எத்தனை இருக்கிறது என்று நமது சர்க்கார் ஸ்டாடிஸ்ட்டிக்ஸ் எடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருப்பது 1951-ல் எடுக்கப்பட்டது. இனிமேல் 1961-ல் ஜனத்தொகை எடுக்கும்பொழுது இதை சுலபமாக கணக்கு எடுக்க முடியும்.

SRI P. G. MANICKAM : 500 பேர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கும் சில கிராமங்களில் ஒரு மைலுக்குள் மற்ற கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூடம் இருப்பதால் அங்கே பள்ளிக்கூடம் அமைப்பது இயலாமல் இருக்கிறது ஆகவே ஒரு மைலுக்குள் இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்தின் ஒரு செக்ஷனாக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை இந்தமாதிரி இடங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த எல்லா யோசனைகளையும் வைத்துக்கொண்டுதான் சட்டசபை கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்த சிபாரிசின் அடிப்படையில் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்க வேண்டும் என்றுதான் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அதுதான் சபையின் அபிப்பிராயமும் கூட. இந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும்.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஸ்கூல்லெஸ் ஸெண்டர் என்று ஏதாவது ஐாபிதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த இடங்களில் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸெண்டர் என்று குறிப்பது எந்த அர்த்தத்தில் என்று தெரியவில்லை. ஒரு கிராமத்தை தனி யூனிட்டாக வைத்துக்கொண்டு அதில் 500 பேர்கள் ஜனத்தொகையிருந்தால் அங்கே அமைக்கவேண்டும் என்றுதான் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 10 அல்லது 50 பேர்கள் உள்ள கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல்தான் இருக்கும், எல்லா குழந்தைகளுக்கும் எந்த விதத்தில் கல்வி அளிக்க முடியுமோ அந்த முறையில் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எல்லா விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கும்.

SRI R. SRINIVASA IYER : ரெவின்யூ பதிவில்லாத கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் பாரக்கும்பொழுது ஒரு ரெவன்யூ கிராமத்தில் பல (ஹாம்லட்) உப கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் இரண்டு மைல், இரண்டரை மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த இடங்களில், நாங்கள் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் வாடகையில்லாமல் கட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு மைல் தூரத்தில் இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தால் அங்கு வேறு பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கின்றன. இது சர்க்காருக்கு தெரியுமா ? ஆகையால் இந்த இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்பே சொன்னேன். உப கிராமங்கள் இருப்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

13th March 1958]

SRI S. KHADER SHERIFF : சில கிராமங்களில் ஆயிரம் பிள்ளைகளுக்கு மேல் இருந்தாலும் அங்கு சௌகரியமாக கல்விபெற முடியவில்லை. காரணம் அந்த இடங்களில் லேபர் ஸ்கூல் இருப்பதால் ஒரு மைலுக்கு வேறு ஸ்கூல் அமைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இவ்விதம் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வட ஆற்காட்டில் இம்மாதிரி ஒரு காரியத்திற்காக அதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்த சமயத்தில் அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கு எழுதியிருப்பதாக சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக இது தவிர சில மானேஜ்மெண்ட் ஸ்கூல் பஞ்சாயத்தினிடம் ஒப்படைக்காமல் இருப்பதால் தகராறு வருகிறது. இவ்விதம் மானேஜ்மெண்ட் ஸ்கூல் இருப்பதினாலும் வேறு ஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : It is only a suggestion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டாவது கேள்வி சொல்லி முடிப்பதற்குள் முதல் கேள்வி மறந்து விட்டது.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that the criterion on which an elementary school is opened is not merely the population of the village and the number of school-going children available in the village but also the distance between two villages so that the school may prove to be an economic unit? In tackling this problem, will the Government think of providing mid-day meals in the schools already existing so that they may attract children from the neighbouring villages even though the population may be less than that required by the rules and regulations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Provision of mid-day meals is a completely different problem. As a matter of fact, that is also being tackled. The question is whether young and tender children of the age of five or six will be able to walk a distance of one mile. From my own experience, I can say that we used to cover not one mile but even three miles for the purpose of going to school, but that is quite a different thing. We are living in different conditions. That is why we are taking a different view of the matter and we are trying to solve the problem.

SRI A. VEDARATHNAM : ஒரு மைலுக்கு இடையில் உள்ள தூரத்தில் பள்ளிகளை அமைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்ட போதிலும், சிலர் தனியாக பள்ளிகளை அருகாமையில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இந்த மாதிரி சர்க்கார் பள்ளிக்கூடங்கள் வருவதை ஆட்சேபித்து வருவதாக தெரிகிறது. ஆகவே அந்த ஆட்சேபணைகளை கவனிக்காமல் அரசாங்கம் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் நாம் ஒரு விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கட்டிட வசதிகள் எல்லாம் இருந்து பள்ளிக்கூடம் நடந்து வருகிற சமயத்தில் பக்கத்தில் இன்னொரு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கிற காரணத்தால் பள்ளிக்கூடங்களில் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டிருக்கிறதான். இதனால் வீணாக பணத்தை செலவு செய்வது தேசத்திற்கே நஷ்டமாகிறது. ஆகவே இந்த ஆட்சேபணைகளை கவனிப்பது யாருடைய சொந்த நலத்திற்காகவும் அல்ல. பணத்தை வீணாக செலவு செய்யக் கூடாது என்கின்ற அடிப்படையில் தான் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

Basic Training Schools

* 317 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how many training schools are yet to be converted into basic training schools?

[13th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Thirty-five are yet to be converted into Basic Training Schools.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு தோறும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவ மாணவிகள் இம்மாதிரியான பேஸிக் ட்ரெயினிங் காலேஜில் இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே பாக்கியிருக்கின்ற 35 பாடசாலைகளையும் பேஸிக் ட்ரெயினிங் பாடசாலைகளாக மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மொத்தம் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் 133 இருக்கின்றன, அவைகளில் 98 பள்ளிகளை ஆதார பள்ளிக் கூடங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. முப்பத்தைந்து பள்ளிக்கூடங்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த வருட திட்டத்தை சரியாகப் பார்த்தால் எல்லா பள்ளிகளையும் மாற்றுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது தெரியவரும். 1958-59-ல் கூடுதலாக தீர்ந்து விடும், பாக்கியிருந்தால் 1959-60-ல் எல்லாமே முடிவு அடைந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன்.

Scholarships

* 16. **SNQ.—DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the reasons for the delay in payment of scholarship money to students who were granted scholarships last year till February 1958?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The delay for the renewal of scholarships was mainly due to the late receipt of renewal applications by the Director of Harijan Welfare from the Headmasters and Principals of educational institutions.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : எத்தனையோ முறை மாணவர்கள் மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன நல டயரக்டர் அவர்களும் சர்க்காரில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாக சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் காலதாமதம் ஆகிவருவதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். ஆகவே இந்த காலதாமதம் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நானும் உண்மையிலேயே காலேஜ்களுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் ரிமைண்டர் அனுப்பியிருப்பதை நிரூபிக்க முடியும். சமீபத்தில் 1-3-58-ல் ரிமைண்டர் அனுப்பப்பட்டது. 11-2-1958-ல் சில காலேஜ்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 20-2-1958-லும் 21-2-1958-லும் ரிமைண்டர்கள் காலேஜ்களுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளிலிருந்து பதில் கிடைக்காததினால்தான் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கும். இதை தவிர்க்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

SRI V. SANKARAN : பல பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள ஹாஸ்டல்கள் டிவைடிங் லிஸ்ட்டில் நடைபெற்று வருவதால் வருட இறுதி வரையில் உபகார சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதினால், இதற்காக மாணவர்களின் டெப்போவாமிட் தொகைகளை உபயோகப்படுத்தியும், அது போதாததால் மாணவர்களை வெளியேறுவதற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், குறிப்பாக மதுரை காலேஜ், தமிழ்நாடு பாலிடெக்னிக் போன்ற கல்விச்சாலைகளில்—நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாலும், மேலும் இது போன்ற தகவல்கள் தெரிவதாலும் பரீட்சை சமயத்தில் பரீட்சை கவலை போக உண்ண உணவு . . . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கையில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு படிப்பதாக தெரிகிறது. அதை அனுமதிக்க முடியாது, தயவு செய்து கேள்வியை போடுங்கள்.

13th March 1958]

SRI V. SANKARAN : உண்ண உணவு, உறைய இடம் போன்ற இதர கவலைகளும் சேர்ந்து கொள்வதால் பரீட்சைக்கு தயார் செய்து கொள்ள முடிவதில்லை என்று அதிகமாக மாணவர்களிடமிருந்து முறையீடுகள் வந்து கொண்டிருப்பதால் இனிமேலாவது வருடத்தில் இரண்டு முறை, அதாவது முதல் இன்ஸ்டால்மெண்ட்டை முதல் டெர்ம்-க்குள்ளும் இரண்டாவது இன்ஸ்டால்மெண்ட்டை பெப்ரவரி மாதத்திற்குள்ளும் உபகாரசம்பளத்தை கொடுத்துவிட சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எவ்வளவு தூரம் மாணவர்களுடைய குறைகளை போக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு போக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. எந்தெந்த பள்ளிக்கூடங்களில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : மருத்துவ கல்லூரி மாணவர்கள், பொறியியல் கல்லூரி மாணவர்கள் நீண்ட நாட்களாக, 7, 8, முறை மனு அனுப்பியிருந்தும் இதுவரையில், இப்போது மார்ச் மாதம் பிறந்தும், அவர்களுக்கு உபகாரசம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்று புகார்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் நாங்களும் கேட்கிறோம். ஆகவே இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு எனக்கு எழுதி அனுப்பினால் அதை கவனிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over. I would remind hon. Members not to shout, 'Sir, Sir.' If they raise their hand, it is quite enough. I can see it.

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor of Madras has given his recommendation in pursuance of Article 207, Clause (3) of the Constitution of India for the consideration in the Madras Legislative Assembly of the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958. 9-30 a.m.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CHILDREN (AMENDMENT) BILL, 1958.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg to move for leave to introduce the Madras Children (Amendment) Bill, 1958.

MR. SPEAKER : The question is—

“That leave be granted to introduce the Madras Children (Amendment) Bill, 1958.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

[13th March 1958]

(2) THE MADRAS PROHIBITION (AMENDMENT) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 2 OF 1958).

MR. SPEAKER: Yesterday, we decided to set apart one hour for general discussion and one hour for clause by clause discussion of this Bill. Fifteen minutes will be allowed to the Hon. Minister for final reply.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958), as amended by the Joint Select Committee^a be taken into consideration.

இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்ற பிரேரணை இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப் பட்டபோது, பொருத்தமான முறையிலே, விவாதம் இல்லாமலேயே கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏக மனதாக அந்தப் பிரேரணையை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதற்கப்புறம் இரண்டு மன்றங்களின் அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி, இந்த மசோதாவின் பல பிரிவுகளை பரிசீலனை செய்து சில பிரிவுகளை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியினுடைய கமிட்டியின் அறிக்கையில் இருக்கும் சிபாரிசுகளுக்குச் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் மறுப்பும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, இம்மாதிரி பொறுக்குக் கமிட்டியில் கலந்து கொள்ளுகின்ற அங்கத்தினர்கள் அங்கே விவாதிக்கப்படுகிற விஷயங்களைப்பற்றி தங்களுடைய மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது உண்டு. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருக்கலாம், இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற மறுப்பிலே பொதுவாக அரசாங்கத்தின் மீது உள்ள குறைகளை, அரசாங்கம் தவறு தலான பாதையில் செல்லுகிறது என்றே அல்லது மதுவிலக்குத் திட்டம் நிறைவேற்றுவது தவறு என்ற அபிப்பிராயமோ, அல்லது வேறு போலீசார் சரியாக நடத்தவில்லை என்றே பொதுவான அபிப்பிராயம், தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலாவதாக, இந்த மது விலக்குச் சட்டம் முதன் முதலாக 1937-ம் ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் அப்போதைக்கப்போது திருத்தப்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அனுபவத்தின் மேல் ஒரு சட்டத்தைத் திருத்துவதிலே ஒன்றும் தவறில்லை. அனுபவத்தின் மேல் திருத்த முடியும். எல்லாவற்றையும் எதிர்பார்த்து, திருத்துவதற்கு இடமில்லை என்ற முறையில் எந்த மாறுதலும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்ற முறையில் சட்டம் செய்ய முடியாது. இப்போது கூட ஒரு பிரிவு முதல் மசோதாவிலே இருந்தது. அதன்படி ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் குற்றங்கள் அதிகமாக நடைபெற்றால், அந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க போதிய ஒத்துழைப்பு அந்த கிராமத்தில் இல்லை என்றால் “ப்யுனிடி” போலீஸ் அமைப்பது, அப்படி அந்தப் “ப்யுனிடி” போலீஸின் செலவை அந்த கிராமத்திலிருந்தே வசூலிப்பது என்ற ஒரு பிரிவு இருந்தது. அந்தப் பிரிவு பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது இரு வித அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. பொறுக்குக் கமிட்டியில் அபிப்பிராயம் இரு பாதியாகப் பிரிந்து இருந்தது. ஒரு அபிப்பிராயம் ஒரு சிலராகிலும் நிரபராதிகள் கிராமத்தில் இருக்கலாம். மது விலக்கு நன்கு நடைபெற வேண்டியதற்கு ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கலாம். இதனால் அவர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இப்போது மது விலக்குக் குற்றங்கள் குறைந்து வருகிறது. அதனால் இப்போது அந்தப் பிரிவு தேவையில்லை, பின்னால் வேண்டுமானால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, முடிவாகி, அந்தப் பிரிவு மசோதாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை

^a The Report was presented to the House on the 11th March 1958.

13th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனிப்பார்கள். முக்கியமாக, இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான கருத்து இந்த மது விலக்கு திட்டத்தை நன்கு அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும், நன்கு நிறைவேற்றப்படவேண்டும், அந்தச் சட்டம் நன்கு கையாளப்படவேண்டும்மென்றால், குற்றங்களுக்கு இடமில்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால், சட்டத்தில் சில கடுமையான பிரிவுகள் இருக்க வேண்டும், குற்றங்களுக்கு தண்டனை கடுமையாக இருக்கவேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான கருத்து. அந்த மது விலக்குச் சட்டம்—பொறுக்குக் கமிட்டியின் யாதாஸ்தில் இருக்கிற மாறுபட்ட கருத்துக்களில் ஒன்று—கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள்—எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இல்லேயே, மற்ற நாடுகளிலெல்லாம் பார்த்து விட்டு நிறுத்தி விட்டார்கள், இவர்கள் இங்கு மட்டும் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்போகிறார்கள்—என்று இருக்கிறது. மிகக் குடி பாதைகமில்லை, அதிகக் குடியைத் தான் தடுக்கவேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டி யாதாஸ்தில் மாறுபட்ட குறிப்பில் இருக்கிறது. ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், மது விலக்கு இன்றைய தினம் இந்த ராஜ்யத்திலே அமுலில் இருக்கிறது. இது இப்போது நம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்களில் ஒன்று என்றிருக்கிறது. ஆகவே டைரக்டிவ் பிரின்சிபிளாக இருப்பதை ஒரு ராஜ்யம் எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றி வரும்போது, பின்னால் போகிறது என்பது நடத்த முடியாத காரியம். நிறைவேற்றுவது அசாத்தியமானதாக இருக்கலாம். சிலர் இன்னும் டைரக்டிவ் பிரின்சிபிளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம், அது வேறு விஷயம். அமுலில் இருக்கும்போது ஒரு ராஜ்யம் பின்னால் போவது முடியாது. இவ்வாறு கருதவது சரியல்ல. அது காண்ஸ்டிடியூஷனுக்கு முரண்பட்டது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தத் படியாக மதுவிலக்கு திட்டம் கடுமையாக, சரிவர நிறைவேற்றுவது, மற்றும் வேறு விஷயங்களைக் குறித்தும், வேறு ராஜ்யங்களில் விசாரணை நடத்திய கமிட்டியின் சிபாரிசுகளையெல்லாம் அந்த மாறுபட்ட கருத்துக் களில் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம் ராஜ்யத்திலும் ஒரு விசாரணை கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அப்போது எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் போய்ப் பார்த்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களில் சிலர் இன்றும் இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபார்சுகளை ஒட்டித்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமே சம்பத்தில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியும் நாடு பூராவும் சுற்றிப்பார்த்து விட்டு, விசாரணை செய்து ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே நடத்தவேண்டும் என்பது தான் அவர்களுடைய எண்ணம். அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கும் இல்லை. ஆனால் இதற்கு ஏன் கடுமையான தண்டனை விதிக்கவேண்டும், பிரசாரம் செய்து தான் இதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற கருத்து பல அங்கத்தினர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலே போகக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ரஷ்யாவிலே தோழர் குருஷேவ் அவர்கள் குடி அதிகமாகப் போகிறது, இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை ஆக இருக்கிறது, அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கவலையைத் தெரிவித்திருக்கிறார். பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ரஷ்யாவில் குடி அதிகமாக இருப்பதினாலே அதைத் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் எத்தனையோ கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். குருஷேவ் அவர்கள் இந்த மாதிரிச் சொல்லும்பொழுது “Moral principle” க்காக வேண்டாம், அது ஒரு பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்று என்ற எண்ணம் கொண்டவர் அல்ல என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ரஷ்யாவில் குடி அதிகமாக இருப்பதைப் பார்த்து, அது விபரீதமாகப் போகிறது, ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது, என்று அவர் சொல்லியிருப்பதைத் தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1958]

இப்பொழுது சில மாதங்களாகக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வதினால், தவறுகள் செய்து வருவது குறைந்து வருகிறது என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடும். ஆராய்ந்துதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகமாகக் குறைந்திருக்கிறது. இன்னும் சில ஜில்லாக்களிலேயும் அதிகமாகக் குறைந்திருக்கிறது. இதை நன்றாக உணர்ந்துதான் சொல்லுகிறேன். முக்கால் பங்கு குறைந்திருக்கிறது என்றால் ஏன் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்கலாம். அவ்வப்போது கவனித்துக்கொண்டு வருவதனால் தான், நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது, அதைக் கொஞ்சம் தளர்த்தினால், மேலும் குற்றங்கள் தலைதூக்க ஆரம்பித்து விடும். அப்படி தலைதூக்க விடாமல், நிரந்தரமாகக் குறைவதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டங்கள் இருந்தாலும் சில குற்றங்கள் நடக்கலாம். ஆனால் அவற்றை மிகைப்படுத்திச் சொல்லக்கூடாது. இப்பொழுது கொலை செய்தால் தூக்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் சில சமயம் கொலை நடந்துதான் வருகிறது. இது குறைந்துவிட்டதால், இந்தியன் பீஸ் கோடினுள்ள சம்பந்தப்பட்ட செக்ஷன்கள் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். 100-க்கு 75 பங்கு குற்றம் குறைந்திருக்கிறது என்று தாராளமாகச் சொல்லலாம். ஆனால் குற்றங்கள் நடைபெறுவதைத் தவிர்க்கத் தான் வேண்டும். பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அனுபவத்திலே பார்த்ததில், சட்டத்தை கடுமையாக ஆக்கவேண்டுமென்பது தான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான கருத்து. ஏன் சட்டத்தைக் கடுமையாக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்தால் அக்கிரமமாக தவறுகள் ஏற்படலாம் என்று சில அங்கத்தினர்களால் சொல்லப்படுகிறது. அக்கிரமமாகச் சிலர் துன்புறுத்தப் பட்டால் என்று சொல்லுகிறார்கள். துன்புறுத்தப்படுவது என்பது எங்கே நடந்தாலும், அதை நான் ஆதரிக்கவில்லை. கடுமையாகத் தவிர்க்கப்படவேண்டும். நான் பார்த்த அளவிலே, எனக்குப் புகார்கள் வருவது எல்லாம், போலீசார் போதிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தான். இந்த மாதிரியாக அதிகமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்று புகார்கள் வந்தால், அவைகளை விசாரணை செய்து பார்த்தால், 100-க்கு 80 வரையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறது.

முன்பு, தண்டனை கொடுப்பதிலே அதிக பட்ச தண்டனை குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. குறைந்த பட்ச தண்டனை இல்லை. இப்பொழுது குறைந்த பட்ச தண்டனையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் அதிகமாக ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் கூட, சட்ட சரித்திரத்தை உணர்ந்து சட்ட சரித்திரத்திலே இவ்வாறு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்ட சரித்திரத்தைப் பற்றி நான் அதிகம் படித்தவன் அல்ல. வேண்டியதை நாம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு இந்த மன்றத்திற்குத் தான் “Sovereign authority” (அதிகாரம்) இருக்கிறது. சட்டத்திலே தவறு இருக்கிறது என்று கோர்ட்டார் சொன்னால், அதைத் திருத்துவதற்கு இந்த மன்றத்திற்குத் தான் “Supreme authority” இருக்கிறது. அனுபவத்திலே பார்த்ததில், குறைந்த பட்ச தண்டனை இல்லை என்பது, சில இடங்களிலே பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தண்டனையைக் கேவலப்படுத்தும் முறையிலே மீண்டும் மீண்டும் குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள். கோர்ட்டாரே தண்டனையைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்று கூறுபட்டது. அப்படிக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், ஏன் “Maximum sentence” என்று விதிக்கவேண்டும், ஏதாவது தண்டனை விதியுங்கள் என்று சட்டத்தில் சொல்லலாமே? ஆகவே இது கட்டுப்படுத்தவில்லையா? சட்ட சரித்திரத்தைத் தெரிந்தவர்கள் இதை மறுக்கமாட்டார்கள். உயர்ந்தபட்ச தண்டனை இருக்கிறது என்றால், அது கட்டுப்படுத்தத்தான் செய்கிறது. குறைந்தபட்ச தண்டனையும் இருக்க வேண்டுமென்று கருதி இந்த திருத்த மசோதாவிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

13th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இதுதான் முக்கியமான திருத்தம். இன்னும் “Summary trials” க்கு “புரொவிஷன்” இருக்கிறது. சில சமயங்களில் இதனால் வீணாக சர்க்காருக்கும் குற்றவாளிகளுக்கும் செலவு ஏற்படுகிறது. அந்தமாதிரிச் செலவுக்கு இடம் கொடுக்காமல் “Summary trials” களை நடத்தலாம். மூல மசோதாவிலே 6 மாதம் வரையிலே சிறை தண்டனை கொடுக்கலாமென்று இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்து சிறை தண்டனை கொடுப்பது சரி அல்ல என்று ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி “Summary trials” நடக்கும் கேஸ்களில் அபராதம் தான் விதிக்கலாம், சிறை தண்டனை விதிக்கக் கூடாது என்று பொறுக்குக் கமிட்டியிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் ஒரு முக்கியமான மாறுதல். மேலும், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நன்றாக நிறைவேற்றும் பொருட்டு, ஜில்லா ரீதியிலே “புரொகிபிஷன் கமிட்டி” அமைக்கலாம் என்று இருந்தது. ராஜ்ய ரீதியிலே ஒரு கமிட்டி யிருந்தால் நல்லது என்று பொறுக்குக் கமிட்டியிலே அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இது தான் இந்த மசோதாவிலே இருக்கும் முக்கியமான பிரிவுகள். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர்கள், சட்டமன்றத்தில் இந்த மசோதா சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பொழுது எவ்வாறு ஆதரவு தந்தார்களோ, அத்தகைய பொரு ஆதரவை இப்பொழுதும் கொடுப்பார்கள், இது ஒரு சீரிய திட்டம், இது நன்றாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கும், மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய ஆதரவை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : “இது ஒரு முக்கியமான மசோதா, ஆகவே ஒரு மணி நேரம் பொது விவாதத்திற்குப் போதாது” என்று சொன்ன திலை, கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு, இரண்டு மணி நேரம் பொது விவாதத்திற்கு ஒதுக்கலாமென்று உத்தேசித்திருக்கிறேன். பிரிவு கள் மீது விவாதத்திற்கு ஒரு மணி நேரமும், பொது விவாதத்திற்கு இரண்டு மணி நேரமும் ஒதுக்குகிறேன். இரண்டு மணி நேரம் போத வில்லை யென்றால், இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கொடுக்கத் தயாராய் இருக் கிறேன். இன்னும் கால் மணி நேரம் கொடுக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது கனம் வி. கே. கோதண்டராமனும் கனம் சட்டநாதக் கரையாளரும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களைப் பிரேரேபிக்கலாம்.

SRI. V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958) be taken into consideration after three months.”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958) be taken into consideration after six months”.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : I allow ten minutes for each hon. Member.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்பு இருக்கக்கூடிய மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். (இப்பொழுது சபாநாயகர் ஸ்தானத்தில் சேர்மன் ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரையாளர் அமர்ந்தார்.) இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் இன்னும் நல்ல முறையில் திருந்தி இருந்தால் தான், ஏழை மக்கள் திருட்டுத்தனமாக காய்ச்சக்கூடிய தொழிலில் ஈடுபடு வர்களுக்கு இன்னும் கடுமையான தண்டனை இருந்தால் தான், இந்த சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [13th March 1958]

அபிப்பிராயம். அதுவும், குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லா இந்த மாகாணத்திலேயே மதுவிலக்கு குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களின் ஏழ்மையும், அங்கு மீலப் பிரதேசங்கள் அதிகமாக இருப்பதும் தான். அந்த விதத்தில் பார்க்கும் போது அமைச்சர் அவர்கள் மூல மசோதாவிலிருந்து ஷரத்தை எடுத்துவிட்டதைப் பார்க்கும் போது மிகவும் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிலே, சில கிராமங்களில் இதையே தொழிலாக செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஷரத்தை இப்பொழுது கொண்டு வரவிட்டாலும், மறுபடியும் சட்டத்தில் சேர்த்தால்தான், அந்த ஜில்லாவில் நடக்கும் குற்றங்களை இல்லாமல் செய்வதற்கு வழி வகை செய்வதாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். “Punitive Police” ஏற்படுத்தினால் அநேக கிராமங்களில் போலீசார் வேண்டுமென்றே அக்கிரமங்கள் செய்கிறார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதலாம். என்னைப் பொறுத்த வரை அந்த ஷரத்து இருக்க வேண்டும் என்றும், ஆனால் அதை பிரயோகம் செய்யும் அதிகாரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தான் சொல்லுவேன். எந்தெந்த கிராமங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமோ, சர்க்காருடைய அனுமதி பெற்று செய்வார்களேயானால் உண்மையில் எந்தவிதமான பிரதிசூலம் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த குற்றங்கள் மக்களின் ஏழ்மை காரணமாக, சில கிராமங்களில் இதை குடிசைத் தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதினால் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே அம்மாதிரி கிராமங்களில் ஷரத்து மூலமாக அமல் செய்யாமலிருந்தாலும் கூட, ஷரத்தை இப்பொழுது எடுத்துவிட்டாலும் கூட, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு, சில கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தி கொடுத்தார்களானால் உண்மையில் அந்த மாதிரி குற்றங்கள் ஏற்படாது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். அம்மாதிரி கைத் தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வருமானம் உயரும், இம்மாதிரிக் குற்றங்களும் குறையும் என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த சட்டமானது நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று சிலர் சொல்கிக் கொண்டு இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல் கொலை குற்றத்துக்கு தண்டனை உண்டு என்று சட்டம் இருந்தாலும்கூட கொலை குற்றங்கள் இல்லாமல் போய்விடவில்லை. கொலைகள் நடக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் சட்டத்தை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று நாம் நினைக்கவில்லை. அதுபோல்தான், கொலை குற்றத்தைப்பற்றின சட்டத்தைக் கருதுவதுபோல், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தையும் கருத வேண்டும். மது விலக்குச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட மானால், ஏழை மக்களுடைய நிலையை முன்னுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். அந்த விதத்தில் முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது குற்றங்களுக்கு அதிகப் படியான தண்டனை இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதிகாரிகளும் அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

அமைச்சர் அவர்கள், ஸ்ரீ பக்தவத்சலம், இந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் குற்றங்கள் குறைந்துதான் இருக்கின்றன. அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது அது குறைந்து விட வில்லை. ஆனால் சற்று கவனம் குறைந்து இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இந்த குற்றம் செய்தவர்களை மிகவும் தீவிரமாக பிடிக்கவேண்டும் என்று அவர் இருந்தது மிகவும் நன்றாக இருந்தது. சில அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவினால் இப்பொழுது மறுபடியும் குற்றங்கள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் கொஞ்சம் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த சட்டத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தினால் தான் இதை நன்றாக அமுல் நடத்தமுடியும். ஏனென்றால், அங்கு காட்டுப் பிரதேசம் அதிகம். இந்த குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினம். அந்த விதத்தில் பார்க்கத்தால், அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய Forest Department அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்

13th March 1958] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

தார்களானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு மட்டும் குற்றங்களை கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்றால் அது மிகவும் கடினமாகத்தான் இருக்கும். சேலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் Forest Department-ல், இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதையும் தவிர, இப்பொழுது “மொலாஸஸ்” புகளூரிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. சட்டத்திலே இப்பொழுது அதையும் சேர்த்து “மொலாஸஸ்” வைத்திருந்தால் கூட குற்றம்தான் என்று போடப்பட்டிருப்பது குற்றங்களை குறைப்பதற்கு வழி வகை செய்வதில் உபயோகமாக இருக்கும் என்று அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதுவும் தவிர குற்றம் செய்தவர்களுக்கு தண்டனைகளையும், அபராதத்தையும் அதிகப்படுத்தியிருப்பது நாம் எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடியது, சந்தோஷப்படவேண்டியதும் தான். ஆனால் குற்றம் செய்யக்கூடிய ஏழைகள் அந்த அபராதத்தைக் கொடுப்பது என்பது மிகவும் கடினம். ஆகையால் சிறைத் தண்டனை தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் வேண்டிய வரும். தண்டனைக் கொடுப்பவர்களை வைத்து பரிபாலிப்பதற்காக சர்க்காருக்கு அதிக செலவு ஏற்படும். ஆகையால் என்னைப் பொறுத்த வரை, தண்டனை கொடுத்து விடுவது மட்டும் அல்லாமல், அவர்களை சிறையில் வைத்திருப்பது மட்டும் அல்லாமல், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், புதிய அனைக்கட்டுத் திட்டம் இவைகளில் வேலை கொடுத்து பயன்படுத்திக்கொண்டால் சர்க்காருக்கு செலவு குறையும். அதுவும் தவிர, அவர்கள் சிறை தண்டனைக்குப் பிறகு அவர்கள் சிறையிலிருந்து வெளியே வந்த பிறகு பழையபடி சாராயம் காய்ச்சம் தொழிலில் ஈடுபடாமல், நல்ல அபிவிருத்தி திட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கும், சிறிய கைத்தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கும் தகுந்த முறையில் திருத்தி அமைத்து, வழி வகை செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த குற்றங்களை நல்ல முறையில் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாக பங்கு கொண்டார்களானால் இந்த சட்டம் வெற்றிபெறும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்த சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே இன்று நமது மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மதுவிலக்கு சட்டத்தை தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதற்குக் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். முற்பகன் மது விலக்குச் சட்டத்தினால் அதிக சுகத்தை அடைகிற பெண்களின் சார்பாக இதைக்கொண்டு வந்ததற்கு நான் என் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன். அப்படிச் செலுத்துவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிச் சொன்னால் பெண்களும் குடிக்கிறார்களோ என்று நினைக்கலாம். பெரும்பாலும் குடிக்கிறவர்கள் ஆட்களாக இருந்தாலும் ஒரு சிலப் பெண்களும் குடிக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் குடும்பங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பல தொல்லிகளாலும், ஏராளமான கஷ்டங்களாலும் சில பெண்கள் தங்களுடைய சுகத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் செய்யும் காரியங்களுக்கு இவர்கள் உள்ளாகிறார்கள் என்ற காரணத்தாலும் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்ற காரணத்தாலும், சில பெண்கள் அனுபவித்து வருகிற கஷ்டங்களின் காரணத்தாலும் அவர்களுடைய சார்பாக சில வற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டம் தீவிரமாக அமுல் நடத்தப்படாத காரணத்தால் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் பெண்கள் என்பதால் அவர்களுடைய சார்பாக சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு பேருதவி அளிப்பதன் பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களும் இதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10
a.m.

[Srimathi Kolanthai Ammal] [13th March 1958]

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு கடும்தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு இடம் இருந்தாலும் என்னுடைய தொகுதியில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அதிகம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லுவேன். இதில் அங்குள்ள போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பெரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டதற்கு அவருக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சில இடங்களில் வெற்றி அடையவில்லை என்றால் அங்குள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து விடுவதாலும், அவர்களுடைய வறுமையின் காரணமாக அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு, தகவல் கொடுத்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்கெல்லாம் மதுவிலக்குச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுல் செய்யப்படாமல் இருக்கலாம். பல இடங்களில் நல்ல முறையில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அங்கு இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லலாம். அதற்கு எங்கள் தொகுதி போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு என் தொகுதியின் சார்பாக நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்பொழுதாவது வாசனை வருகிறது என்று தகவல் கொடுத்துவிட்டால் அதை கவனிக்க ஒரு முறை சுற்றி வந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு நன்றியைச் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் சில குறைபாடுகளும் இருக்கலாம். அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு சில யோசனைகளையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் பஞ்சமா பாதகமாகிய கொள்ளை, கொலை, கண், காமம், களவு என்று வள்ளுவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். திருவள்ளுவர் நமக்கு நல்ல முறையில் இதை திருக்குறளில் நமக்கு என்று வகுத்து வைத்திருக்கிறார். அவைகளில் ஒன்று கண், குடி. இவைகளில் ஒவ்வொருவரும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளாமல் நல்ல முறையில் மக்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் திருக்குறளில் வகுத்து இருக்கிறார். அவைகளை பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூடிய காலங்களில் போலீஸ்காரர்கள் தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது தங்களுடைய போலீஸ் உடைகளை அணிந்துகொண்டு போவதால் பலகஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய உடைகளில் செல்லாமல் வேறு உடைகளில் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் போலீஸ் அதிகாரிகள் தகவல் தெரிந்து போனவுடன் பார்த்தால் அங்குள்ள அதிகார வர்க்கத்தினர் இதில் ஈடுபடுவதாக தெரிய வருகிறது. அவர்கள் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்கள் இதில் ஈடுபட்டு வந்திருப்பதால் அவர்கள் இந்த போலீஸ் அதிகாரிகளை மிரட்டி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவர்களை அப்படி அனுப்பிவைத்து விட்டு மறுபடியும் குடிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் தங்களுக்கு உத்தியோகம் போய்விடுமோ என்று பயந்து திரும்பி வந்துவிடுகிறார்கள். சில இடங்களில் தங்களுக்குள்ள வறுமையின் காரணமாக லஞ்சம் வாங்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக எந்த போலீஸ் அதிகாரி மது விலக்குச் சட்டத்தில் தீவிரமாக பங்கெடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதிக பட்ச அலவன்ஸோ அல்லது சம்பளமோ கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சிபாரிசு செய்கிறேன். மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அதிகமாக ஈடுபடுகின்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதாக அங்கங்கே காணப்படுகிறது. அவர்களுக்கு போதுமான அளவு சம்பளத்தை நம்முடைய அரசாங்கமே கொடுக்க முன் வந்து கொடுத்தாலேயொழிய அவர்கள் இந்தக் குற்றங்களைச் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. அத்துடன் அவர்களுக்கு தங்களுடைய ஆடைகளில் போகாமல் மாற்று ஆடைகளில் போய்கண்டு பிடிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலங்காய்களை ஆடுகள் தின்று வருகின்றன. அந்த மரங்களின் பட்டைகளை சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு என்று வெட்டி விட்டால் அந்தக் காய்களின் சத்துக்கள் குறைந்து போவதால் ஆடுகளுக்கு நல்ல சத்துள்ள ஆகாரமாக இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அதனால் வேலம்

13th March 1958] [Srimathi Kolanthai Ammal]

பட்டகைகளை வெட்டக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அதை வெட்டுவதற்கு தடை விதித்து ஆடுகளுக்கு தீனி கிடைக்கும் வகையில் அதற்குச் சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்பதையும் இந்த இடத்தில் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வியாதியஸ்தர்கள் என்ற பெயரில் பலர் தீராத வியாதி இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் பர்மிட்டுகள் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பல போதை கொடுக்கக்கூடிய பொருள்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி கொடுக்கப்படும் லைசென்சுகள் ஓரளவு குறைக்கப்படவேண்டும். உண்மையிலேயே தீராத வியாதியாக இருந்து அதையும் மதுவினால் உயிர் வாழ முடியும் என்று இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு ஓரளவு பர்மிட்டுகள் வழங்கலாம். மது இல்லாவிட்டால் அந்த வியாதி தீராத உயிர் வாழ முடியாது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது பல அதிகாரிகள் பர்மிட்டுகள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் மது விலக்குச் சட்டத்தினுடைய ஒரு பெருமை குறைந்து விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

வேலம்பட்டைகளை வெட்டுவதால் ஆடுகளுக்கு நல்ல தீனி கிடைப்பதில் சத்து குறைந்து போவதோடு விறகு கிடைப்பதும் குறைந்து போய்விடுகின்றன. இது நமக்கு விவசாய இலாகாவிலிருந்து தெரிய வருகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான மரங்களை வெட்டக்கூடாது என்று ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங்கள் எல்லாம் விலை மதிக்கத்தக்க மரங்களாக இருப்பதால் அவைகளையெல்லாம் வெட்டக்கூடாது என்றும், அந்த மரங்களின் பட்டைகளையும் வெட்டக்கூடாது என்றும் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேல் தென்னந்தோட்டங்கள், பனை தோட்டங்கள் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமான மரங்களை குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். அம்மாதிரி குத்தகைக்கு விடும் காலங்களில் மரம் ஒன்றுக்கு ஏழு ரூபாய் கிடைக்கிறது. அப்பொழுது அதிலிருந்து அவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்கள் இன்னும் பல மரங்களை தென கட்டுவதற்கு என்று கொடுக்கிறார்கள். அப்படி தென கட்டுவதற்கு என்று சில மரங்களைக் கொடுத்து கள்ள எடுத்து மற்ற கிராமங்களுக்குக் கொண்டுபோய் விற்றுவருகிறார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் அதிக லாபமடைந்து வருகிறார்கள். நமக்கு சிறந்த உணவு பொருளாகிய தேங்காயை உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் போய் விடுகிறது. இப்படி மரங்களை தென கட்டுவதற்கு விட்டு விடுவதால் இப்பொழுது நாம் எவ்வளவோ பெரிய வியாதிகளுக்கு இளைநீரை உபயோகப்படுத்துகிறோம். இந்த இளைநீர் பெரிய வியாதிகளுக்கு உபயோகப்படுகிறது. இதைப்பற்றி அனுபவம் பெற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மரங்களை தென கட்டுவதற்கு விட்டுவிடுவதால் நமக்கு இளைநீர் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே ஒருவாறு யோசனை செய்து இப்படி தெனகட்டுவதற்கு மரங்களை விடுவதை தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னால் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சீறி விழமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளும் இந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள். மது விலக்கு சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் என்று பலர் தகவல் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கமிட்டியில் பேசுகிறார்கள். யார் அப்படித் தகவல் கொடுக்கிறார் என்ற தகவல் வெளி வருவதால் பல அடித்தடி சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த துவேஷத்தின் காரணமாக கிராமங்களில் சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அம்மாதிரி இல்லாமல் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் தகவல்களை வெளியில் விடாமல் இருக்கவேண்டும். நானே ஒரு தடவை போலீஸ் அதிகாரியை அழைத்துக்கொண்டு போய் மது விலக்குச் சட்டம் மீறப்படுவதைக் காண்பிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. அதனால் பலருக்கு கோபம் ஏற்படுகிறது. ஓரளவு ஏதோ நாட்டிற்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று கருதும் போது இப்படிப்பட்ட கெடுதல்கள் எல்லாம் வருகின்றன. எங்களுடைய

[Srimathi Kolanthai Ammal] [13th March 1958]

தொகுதியின் வரலாற்றைப் பார்த்தால் இது நல்ல முறையில் அமுல் செய்யப்பட்டு வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் எங்கள் தொகுதி போலீஸ் அதிகாரி சுற்றி வரும்போது ஏதாகிலும் வாசனை வந்தாலும் கூட அங்கு சென்று குற்றம் செய்வதை தடுத்த வாகிறார். அதனால் அங்கு இது வெற்றிகரமாகவே நடந்து வருகிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

ஒரு சிலர் போலீஸ் அதிகாரிகளின் மீது குறைகளை சொல்லி குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி, சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாதபடி செய்து விடுகின்றார்கள். அதன் மூலம் ஏழைகளின் கஷ்டத்தை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். சில கிராமப்புரங்களில் இருக்கின்ற எதிர்க் கட்சி தோழர்கள் தங்களுடைய கட்சியின் பலத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளும் முறையில்—சட்டசபையில் பார்த்தால் அவர்கள் இந்த திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள்—கிராமங்களில் சென்று பார்த்தால் “காங்கிரஸ்காரர்கள் உங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு கொஞ்சம் கூட குடிப்பதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள், உங்களுக்கு குடிக்க உரிமை இல்லையா, அப்படி ஏதாகிலும் குடித்து விட்டால் பார்த்தீர்களா அதற்கு 500 ரூபாய் அபராதம் போடுகிறோம்.” என்றெல்லாம் சொல்லி அங்கு குழப்பத்தை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் செய்யும் காரியம் பட்சபாதம் அற்றது என்று சொல்ல முடியாது. பொது மக்களுக்கு நன்மைகளைப் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கும் போது இப்படியெல்லாம் செயல்படக்கூடாது என்பதை இந்த இடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்தகையதோர் மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் முழுமன்தோடு ஆதரிக்கிறேன். கடும் தண்டனை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடும் தண்டனை என்பது மிகமிக கடும் தண்டனையாக இருந்தால் நாங்கள் அதை மேலும் வரவேற்போம். அத்தகைய கடும் தண்டனை இதற்குத் தகும. நாட்டின் வருமையை ஒழிக்கின்ற ஒரு முக்கியமான சட்டம் இது. இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதிகமான தொகையை அபராதமாக விதியுங்கள், நீண்ட கால சிறை தண்டனையை கொடுங்கள், நீண்டநாட்கள் குற்றவாளிகள் சிறையிலே இருக்கும்போழுது அவர்களை நன்றாக தொழில் செய்யும்படியாக தூண்டிவிட்டு அதன் மூலம் நல்ல லாபத்தை அரசாங்கம் பெறலாம், அவர்களுக்காக செலவு செய்வதற்கேற்ற வருமானத்தையும் பெறலாம் என்று கனம் உறுத்தினர். அந்தத் தீவிர கவுண்டர் அவர்கள் சொல்லிய யோசனையை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இத்தகைய குற்றங்களுக்கு மிக கடும் தண்டனை விதிப்பதை பெண்கள் சார்பாக நாங்கள் எல்லோரும் ஆதரிக்கிறோம் என்பதை மறுமுறை சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய சிறுமுறையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்த

10.12
a.m.

திருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நாங்கள் மதுவிலக்கு திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், இன்னொரு மகாணுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை உண்மையிலேயே ஆதரிக்க வில்லை என்பதை நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம். இந்த மசோதாவினுள்ள சில பகுதிகளை திருத்தவேண்டுமென்று சிலபல திருத்தங்களை கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டால் ஒழிய நாங்கள் இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதற்கில்லை. காரணம் இந்த மதுவிலக்கு மசோதாவானது பாமர மக்களை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. பாமர மக்கள் என்றால் நாட்டுப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்களையும் விவசாய மக்களையும், பிற்பட்ட வகுப்பினரையும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரையும் தான் இது பாதிக்கும். உண்மையிலேயே இவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே மதுவிலக்கு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும், இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்னால் தற்சமயம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா அவர்களுக்கு மிகவும் தீவிர இழைக்கக்கூடிய விதத்தில் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே இதனால் அவர்கள் நல்ல பயன் அடைய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் சர்க்காருக்கு கிடையாது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

13th March 1958] [Sri S. M. Annamalai]

குறிப்பாக 4-வது பிரிவில் (ஜி) என்ற உபபிரிவில் சாராயம் காய்ச்சக் கூடிய பாத்திரங்கள் வைத்திருந்தாலும் கூட அது குற்றம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் சென்று பார்த்தால் அங்கு மக்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய பாத்திரங்கள் எல்லாம் சாராயம் காய்ச்சக் கூடிய பாத்திரங்கள் என்று சொல்லிவிடலாம். சாராயம் காய்ச்சாத குடும்பத்தில் கூட, சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய பாத்திரங்கள் இருந்தால் அது குற்றம் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அப்பேர்ப்பட்ட பாத்திரங்களை கிராமப்புற மக்கள் நெல் முதலியவைகளை வைத்துக்கொள்தவற்காக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால், சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய பாத்திரங்கள் வைத்திருந்தால் குற்றம் என்று சொல்லப்படுவது கிராமப்புற மக்களுக்கு தீங்கு இழைக்கும்.

அடுத்தபடியாக ஒரு வீட்டில் சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரன் குற்றவாளியாகிறான். வீட்டுச் சொந்தக்காரன் வீட்டை பூட்டிவிட்டு வெளியில் சென்றிருக்கும் பொழுது மற்றொருவனுக்கு வீட்டுச் சொந்தக்காரன் மீது இருக்கும் விருப்பு வெறுப்பினால் அவன் வீட்டில் மறைமுகமாக சாராயத்தை கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டாலும் கூட, வீட்டுச் சொந்தக்காரன்தான் சாராயம் வைத்திருக்கிறான் என்ற அளவு குற்றம் சாட்டக்கூடிய நிலைமை இந்த செக்ஷனில் இருக்கிறது. அதற்குமேல் எந்த சட்டத்திலும் இல்லாத கொடுமை இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. ஐ.பி.ஸி, லி.ஆர்.பி. லி. முதலிய சட்டங்களிலில்லாத கொடுமை இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. குறைந்தபட்ச தண்டனை அதாவது குறைந்தபட்சமாக 6 மாத தண்டனை விதிக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் ஒரு ஷரத்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் முதல் குற்றத்திற்கே 6 மாதத்திற்கு குறையாமல் தண்டனை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த சட்டத்திலும் இல்லாத கொடுமை. அப்படிப்பட்ட தண்டனைகளை குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சிலபல திருத்தங்களை கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 41-ஏ பிரிவில், குடித்த ஒருவனை டாக்டரிடம் அழைத்துச் செல்லுவதற்கு போலீஸார் விரும்பினால், அதற்கு அவன் மறுத்தால் 186-வது பிரிவு ஐ.பி.ஸி. பிரகாரம் ஒரு வழக்கு தொடரலாம் என்று ஐ.பி.ஸியை கொண்டு வந்து நடுவிலே புகுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்று நாட்டிலுள்ள நிலைமை என்னவென்றால், போலீஸார் சட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுல் செய்யாமல் துஷ்பிரயோகப்படுத்துகிறார்கள். சட்டங்கள் மக்களுக்கு பயன்படவேண்டுமென்று நல்லெண்ணத்தோடு சட்டமன்றத்தில் நாம் சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். ஆனால் சட்டங்கள் நல்ல முறையிலே பயன்படாமல் கிராமப்புறங்களிலே துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. மதுவிலக்கு திட்டத்தை ஆதரிப்பவர்களை இந்த மசோதாவை வெறுக்கின்றார்களே என்று அமைச்சர் கூட சிந்திக்கலாம்.

2, 3 கிராமங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு கிராமக் கமிட்டிகளை நியமித்து அவர்களின் உதவியால் யாரும் குடிக்கக்கூடாது என்று சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்து பிரசாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன் நான். போலீஸ் உதவி இல்லாமலே நான் இம்மாதிரி செய்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் சில சமயங்களில் போலிஸ்காரர்களே குடிப்பவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று நல்லெண்ணம் குறிப்பாக 100-க்கு 10 போலிஸ் தோழர்களிடத்தில் கூட கிடையாது. இந்த அளவிலே இருக்கிற போலிஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு கடுமையான சட்டத்தை கிராமப்புற மக்கள் மீது புகுத்துவது உண்மையிலேயே கேடு விளைவிக்கும். இம்மாதிரி சட்டங்கள் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுவதால் கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். போலிஸ்காரர்களுக்கு யார் மீது வஞ்சம் இருக்கிறதோ இந்த வஞ்சத்தை தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக பலவித சதி வழக்குகள் இந்த சட்டத்தின் மூலமாக தொடுக்கலாம். அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள் மாற்றுக்கட்சித் தோழர்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று. உண்மையிலேயே சொல்லுகின்றேன். இந்த சட்டத்தின் மூலமாக மாற்றுக்கட்சித் தோழர்கள் மீது கூட சதி வழக்குகளை தொடுக்க ஏது இருக்கிறது.

[Sri S. M. Annamalai] [13th March 1958]

நான், போளூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அண்ணாமலை. அங்கு இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி தோழருக்கு ஆகவில்லையென்றால் மறைமுகமாக என்னுடைய தோட்டத்தில் சாராயத்தை வைத்துவிட்டு, அண்ணாமலை குடிக்கிறார், சாராயம் வைத்திருக்கிறார், சாராயம் விற்கிறார் என்று சதி வழக்குகள் போடக்கூடும். அம்மாதிரி மாற்றுக் கட்சி தோழர்களிடையே கூட சதிவழக்குகள் தொடரப்படலாம். சட்டமன்றத்திற்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதா அந்த வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. உண்மையாகவே இந்த மசோதா பாமர மக்களுக்கு பயன் தரவேண்டுமென்றால், பாமர மக்களுடைய கஷ்டத்தையும், துயரத்தையும் போக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இதுசம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் சில பல திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். உண்மையிலேயே மதுவிலக்கு திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால், இம்மாதிரி கொடுமையான சட்டங்களை போட்டு போலீஸ் காரர்கள் கிராமப்புறங்களிலே அட்டூழியம் செய்யாமல், கிராமத்திலுள்ள பாமர மக்களை வாட்டி வதைக்காமல் இருக்கவேண்டும். அதற்காகத் தான் நான் சில பல திருத்தங்களை கொடுத்திருக்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே கிராம மக்களுடன் அடிக்கடி பழக்கப்பட்ட நான் சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி போலீஸ்காரர்கள் சதி வழக்குகளை போடுகிறார்கள். தற்சமயம் சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா மேலும் போலீஸார் அம்மாதிரி சதிவழக்குகளை தொடருவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமே ஒழிய, இது பாமர மக்களுக்கு நல்ல பலன் தரக்கூடிய மசோதா அல்ல-ஆகவே, நாங்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் சில பல திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்போம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10.20
a.m.

* SRI M. WILLIAM: Mr. Chairman, Sir, it is nearly two decades since Prohibition has been introduced in this State. It is a known fact that the expected measure of success has not been achieved. It is due to several factors. As suggested by a few hon. Members, poverty and unemployment are the most important factors that have contributed to the failure of this scheme. In addition to this, the indifference on the part of the authorities, that is the lowest officers in the Excise Department and in the Police Department who are also victims to this evil, is also responsible for the failure of this scheme. Even during the first year when Prohibition was introduced, there had been a lot of propaganda work among the people to do away with this evil pointing out to them the several evil effects. But later on the effort was relaxed and that also contributed to the failure of the scheme. Of course if the authorities who are responsible for the administration of this Department are free from this evil and if adequate steps are taken to give intensive propaganda especially in the villages, I am sure that this evil will be eradicated. But what do we find now? It is spreading like a cottage industry. That apparently is due to the poverty and the unemployment among the people. Steps in this direction should be taken to ameliorate the conditions of the poor.

Then, Sir, there is the question of licensing system about which I must say a few words. The tappers and owners have to take licence. I think that system is highly objectionable because it is a denial of the fundamental right of individual. The owner or the tapper has got the right to tap for sweet toddy which is the staple food especially among the climbers and other poor sections of the people. Sweet toddy is purchased by several thousands for food.

13th March 1958]

[Sri M. William]

In the case of other things like jack trees, mango trees, cashewnut trees, there is no such licensing system. Why should the tappers or the owners be asked to take out a licence for the purpose of taping sweet toddy? It is their fundamental right. I am sure that it is also an act opposed to the principles of natural justice. So, I think that the licensing system must not be insisted upon in the case of tapping sweet toddy. Of course in the Kanyakumari district wherein Prohibition Act is in force, there was a lot of opposition for it. When the licensing system was sought to be introduced there were lot of protests. The Government had to give it up. Government also came to know later on that the people are rather law abiding and that they tap sweet toddy for their domestic use. There are cases of offences committed by tappers also but there are provisions to deal with them in regard to intoxicating liquors. Similary action can be taken against the tapper for offences committed. There are also deterrent measures for punishing the offenders. But the licensing system should not be insisted upon in the case of people who engage themselves in the tapping of sweet toddy because most of them are very poor and use it only for domestic use. This is my view Sir.

SRI S. THANGAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உள்விவகார அமைச்சர் கொண்டுவுந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இறந்தபுலி தொன்றுதென்பு இருந்துவரும் மதுபானப் பழக்கத்தை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இதில் கட்சியிலுள்ள ஒரு கனம் அங்கத்தினர், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றி கரமாக நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்று சொன்னார். அவர் சொன்னது உண்மையாக இருக்கலாம். எத்தனையோ வருஷங்களாக நம் நாட்டில் இருந்துவந்துள்ள மது பானபழக்கத்தை திடீரென்று ஒழித்துக்கட்ட முடியாது. அதை ஒழித்துக்கட்டுவதில் பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

போலீசார் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. போலீசார் உண்மையிலேயே போற்றத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறார்கள். சட்டத்தை அமல்படுத்த அவர்கள் எவ்வளவு பாடுபடுகிறார்கள் என்பதுபற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடாம்புளியூர், வண்டிப்பாளையம் ஆகிய பகுதிகள் காடுகள் நிறைந்தவை. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது ஒரு தொழிலாக ஆகிவிட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காடுகளில் அந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்களைப் போலீசார் சென்று பிடிக்கிறார்கள். பகலில் சாராயம் காய்ச்சினால் போலீசார் வந்து பிடித்துவிடுவார்கள் என்று பயந்து சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் இரவில் அந்த வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் பகலில் காட்டுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். அவர்கள் தகுந்த ஏற்பாடுகளுடன் காட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் இரவிற்கு வேண்டிய சாப்பாட்டையும் மறுநாள் மத்தியானத்திற்கு வேண்டிய சாப்பாட்டையும் கட்டுசாதமாகக் கட்டிக்கொண்டு காட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். இதை சிலர் அறிந்து போலீஸாருக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதாவது, “கோபாலனும் கிருஷ்ணனும் வண்டிப்பாளையம் காட்டிற்குள் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள்” என்று ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரிடம் யாராவது அறிவித்தால், அவர் உடனே மேலதிகாரிகளின் உத்தரவைப் பெற்றுக் கொண்டு இரண்டு மூன்று காணஸ்டபில்களுடன் காட்டுக்குச் செல்வார். அவர் காட்டுக்குள் செல்லும் நேரம் இரவு நேரம். அப்போது காட்டில் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிப்பது மிக மிகக் கஷ்டம். ஒன்றும் தெரியாது. இருந்தாலும், சாராயம் காய்ச்சும் இடத்திற்கு அருகே

10-25
a.m.

[Sri S. Thangavelu]

[13th March 1958]

சென்றால் ஒருவித நாற்றம் அடிக்கும். அந்த நாற்றம் எங்கிருந்து வருகிறதோ அந்த இடத்திற்கு அவர்கள் போவார்கள். அங்கே சென்றால் சாராயம் காய்ச்சப்படுவதைப் பார்ப்பார்கள். சாராயம் காய்ச்சுவார்கள் அதை எப்படிச் காய்ச்சிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சட்டிக்குள் ஒரு பித்தளைப் பாத்திரம் இருக்கும். அந்தப் பித்தளைப் பாத்திரத்திற்குள் 5-10 நாட்களாக ஊறவைக்கப்பட்ட வாழைபழம், வைக்கோல், வேலம்பட்டை முதலியவைகள் இருக்கும். சட்டியின் மத்தியில் ஒரு துவாரம் இருக்கும். அந்தச் சட்டியை அடுப்பின் மேல் வைத்து அடுப்பிற்குத் தீ மூட்டினால், நெருப்பு ஜ்வாலை சட்டியிலுள்ள துவாரத்தின் வழியாக பித்தளைப் பாத்திரத்தைத் தாக்கும். அப்போது பித்தளைப் பாத்திரத்திலுள்ள பொருள்கள் கொதித்து சாராயமாக மாறும். இம்மாதிரி அவர்கள் சாராயம் காய்ச்சுவார்கள். இன்றைக்குப் போலீஸ்காரர்கள் என்ன செய்வார்கள்? தங்களால் இயன்ற வரைக்கும் இரவிலே கேஸ் பிடிக்கப் போகிறார்கள். இம்மாதிரி எத்தனையோ கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. நான் திருநாவலூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பீட்டியிலும் இருந்தபோது 75 கேஸ்கள் போட்டிருக்கிறேன். அப்படிப் பிடித்த 75 கேஸுகளிலேயும் பத்து, பத்து ரூபாயாக ரிவார்டுகள் வாங்கியிருக்கிறேன். நாமும் ரிவார்டு வாங்கவேண்டும், நாமும் நல்ல பெயர் வாங்க வேண்டும் சர்க்காரிலே என்ற மனஆர்வம் கொண்ட போலீஸ் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். தோழர் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னது போல், ஒரு சிலர்பக்கத்து வீட்டுக்காரன் “கெட்டிக்காரன்” என்ற பெயரை வாங்கிக் கொண்டே விட்டானே என்ற பொருளையினால், பக்கத்து வீட்டுக்காரனுடைய தொட்டத்து குப்பையிலே ஒரு பாட்டில் சாராயம் வைத்து விடுவான். தனக்கு வேண்டிய போலீஸ் சிப்பந்திகளைக் கூப்பிட்டு, “கிருஷ்ணன் இன்றை வீட்டுக்கு குப்பையிலே சாராய பாட்டில் வைத்திருக்கிறான்” என்று இன்பர்மேஷன் கொடுத்ததை நிரபராதியான போலீஸ் சிப்பந்தி உடனே நம்பி, மகஜர், சாட்சி தயார் செய்து, கோர்ட்டில் கேஸ் போட சாட்சிகள் சொல்வதின் பேரில் நீதிபதி 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். பொய் சாட்சி சொல்வதனால் எந்த அளவுக்கு ஒரு நிரபராதி தண்டனைக்கு உள்ளாகிறான் என்பதை சில பொதுமக்கள் உணர்வதில்லை. தண்டிக்கப்படுபவனும் சகோதரர்தானே என்பதை உணரக்கூடிய சக்தி அவருக்கு இல்லை. நாம் அத்தனை பேரும் சட்டசபையில் சட்டத்தைப் போட்டு விடுகிறோம். அந்தச் சட்டம் பொது மக்களிடம் போய்ச் சேரும்போது பொது மக்கள் எத்தனையோ கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை தகர்த்து எறிவதற்கு இல்லை. ஏன் இந்தச் சட்டம் வந்தது என்று கூடப் பொதுமக்கள் நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு வந்துவிடுகிறது. பொய்ச் சாட்சி சொல்லக்கூடாது என்பது அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால் இப்படிப் பொய்யான தகவல் கொடுக்கும் ஒரு நபனும் போலீஸ் அதிகாரிகளும், போலீஸ் சிப்பந்திகளும் விசாரிக்காமல் அவர்கள் சொல்வது சரியாக இருக்கலாம், என்று நினைப்பதால் நிரபராதியான மனிதன் சட்டம், சாட்சி, மகஜர் முதலியவைகளினால் கோர்ட்டில் தண்டிக்கப்படுகிறான். பொய் சொல்லும் மனிதன் இல்லையென்றால் இந்தச் சட்டம் நல்லமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. இதைக் கொண்டதான் நமது தோழர் போலீஸ் என்னும் வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இம்மாதிரி மக்கள் பொய் மகஜர், பொய்ச்சாட்சி முதலியவைகளைத் தயார் செய்வதனால் நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படவேண்டி ஏற்படும்போது, போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்து “அவர்கள் பிரிட்டிஷார் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியில் இருந்தது போலவே இன்னும் இருக்கிறார்கள்” என்று கருதுவது சரியல்ல. அவர்களும் நாளைவில் நல்ல முறையிலே மாறி, தாங்களும் நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்யவேண்டும், இந்த நாட்டு மக்களுடைய சுபீட்சத்திற்குப் பாடுபடவேண்டும் என்று உண்மையிலேயே நினைக்கும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது மீண்டும் மீண்டும் கெட்ட பெயரைச் சுமத்தினால், அவர்கள் என்னநினைக்கக் கூடும்? நல்லவேலை செய்து கொண்டிருக்கும் தங்களைச் சர்க்காரும், எதிர்க்கட்சித் தோழர்களும் வெறுத்துக் கொள்கிறார்களே என்று மனம் உடைந்து போய், நல்லவேலை செய்து என்ன பயன் என்று நினைக்கக் கூடும். யாராவது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதாகத் தகவல் கிடைத்தாலும்

13th March 1958] [Sri S. Thangavelu]

காய்ச்சிக் கொண்டு போகட்டும் என்று உற்சாகமற்று இருந்து விடுவார்கள். ஆகவே, நாம் போலீஸ் சிப்பந்திகளையும், அதிகாரிகளையும் நல்ல முறையில் நடத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்து, ஆதரவு காட்டினால், அவர்களும் தீவிரமாக, உற்சாகமாக, மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றும் வகையில் பணியாற்றக் கடைம்பட்டவர்களா வார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்ற அந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் எத்தனையோ போலீஸ் சிப்பந்திகளை வேலையிலிருந்து சஸ்பண்டு செய்தும், டிஸ்மிஸ் செய்தும் இருக்கிறார்கள். இப்படி சில போலீஸ் சிப்பந்திகள் செய்தது குற்றம் என்று சர்க்காருக்குத் தெரிந்த பிறகு, போதுமான தண்டனை கொடுப்பதோடு, போலீஸ் இலாகாவிற்கே தகுதிஅற்றவர்களாக கருதி வேலையிலிருந்து விலக்கி இருக்கிறார்கள்.

கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி, குடிக்கக்கூடியவன், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சக் கூடியவன் இவர்கள் பேரில் கேஸ் போடுவது பற்றிய உண்மைகளை தகுந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரணை செய்வது அவசியம். போலீஸ் சிப்பந்திகள் பொய்ச் கேசுகள் போட்டிருக்கிறார்களா? என்பதை யெல்லாம் ஆங்காங்கே விசாரணை செய்வதற்கு எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.பி.-க்கள் முதலியவர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தால் என் போன்றவர்களுக்கு அது ஒரு சாதனமாக இருக்கும். அப்படி ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் ஒரு அமுலுக்குக் கொண்டுவர நாங்கள் தீவிரமாக ஒத்துழைத்து பாடுபடுவோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

குடிப்பவர்களுக்கும், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கும், ஒன்றி ரண்டு வாரங்கள் சிறைத் தண்டனையோ 25 அல்லது 30 ரூபாய் அப ராதமோ விதித்தால் போதாது. குடிக்கிறவர்களுக்கு 50 முதல் 100 ரூபாய் வரை அபராதமும், காய்ச்சுகிறவர்களுக்கு 200 முதல் 250 ரூபாய் வரைக்கும் அபராதமும் போடலாம். இத்தகைய அதிகமான தண்டனை கொடுத்தாலொழிய குற்றம் செய்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையை குறைக்க முடியாது. குடிப்பவர்களுக்கு உடந்தையாகவும், காய்ச்சக் கூடியவர்களுக்கு உடந்தையாகவும், இருக்கக் கூடிய போலீஸ் சிப்பந்திகளுக்கும், மற்றவர் களுக்கும் தகுந்த தண்டனைகொடுக்க சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ ஒரு சில பணம் உள்ளவர்கள் குடிப்பதென்றே பர்மிட் வாங்கிக் கொள்கின்றார்கள். வயிறு வலி, மார்வலி, கால் இழுப்பு, என்று ஏதாவது காரணம் காட்டி விண்ணப்பம் போட்டு குடிப்பதெற்கென்று பர்மிட் வாங்கி வைத்துக் கொள்கின்றார்கள். குடிப்பதற்குப் பர்மிட் கொடுத்தால் தான் காக்காய் வலிப்பு நிற்குமென்றும் சொல்லி பணவசதி யுள்ளவர்கள் பர்மிட் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்களேயொழிய, சாதாரண ஏழை விவசாயியோ, ஹரிஜனங்களோ, தாழ்த்தப் பட்டவர்களோ, இப்படிப் பட்ட உண்மையான காரணங்களுக்கு பர்மிட் வேண்டுமென்று பல தடவை களில் மனுச் செய்து கொண்டாலும், அவர்களுக்குப் பர்மிட் கொடுக்கப் படுவதில்லை. இம்மாதிரி பர்மிட் கொடுப்பதையே நாம் நிறுத்திவிட்டால் ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும். குடிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் செய்து விட்டு ஒரேவித காரணங்களுக்காக ஒரு சிலருக்கு கொடுத்துவிட்டு மற்றும் சிலருக்கு அதே காரணங்களுக்காக கொடுக்காமலிருப்பதால் பொது மக் களிடத்தில் என்ன கருத்து நிலவக்கூடும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட சட்டம் ஆதலால் காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு மட்டும் பர்மிட் கொடுப்பார்கள், மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டார்கள், என்று எதிரிக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லக்கூடும். ஆகையால் யாருக்குமே இத்தகைய பர்மிட்டுகள் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்தில் செல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இம்மாதிரி அலுவலகங்களில் சென்னை அரசாங்கம் போதுமான அளவில் எத்தனையோ சிப்பந்திகளைப் போட்டு மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிய நல்ல சேவை செய்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th March 1958]

10-40
a.m.

SRI A. V. P. PERIYAVALLAGURUVA REDDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது மதுவிலக்கு திட்டமானது மக்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானதுதான். மக்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமான திட்டம்தான். ஆனால் தொன்று தொட்டு ஆகாரத்தோடு ஆகாரமாக மது குடிப்பது பலகாலமாகப் பழகி போய்விட்டதன் காரணமாக, என்ன தான் அரசாங்கம் தீவிரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து குடிப்பதை அடியோடு நிறுத்தி விடவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தாலும் நடைமுறையில் சிரமமாக இருக்கிறது. சட்டபூர்வமாக குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியம்தான். சட்டம் இயற்றி இருக்கிறோம். குடிப்பவர்களை போலீஸ்காரர்கள் பிடிக்கிறார்கள். கேஸ் போடுகிறார்கள். ஆனாலும் நாட்டில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதும், குடிப்பதும் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது நம் இராஜ்யத்தில் மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் குறைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார். அநேக ஜில்லாக்களில் இந்தப் பழக்கம் குறைந்து வருகிறது என்றார். அதாவது போலீஸ்காரர்கள் கேஸ் போடுவது குறைந்து விட்டதன் காரணமாக மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் குறைந்துவிட்டதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். உண்மையில் நாட்டில் நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் குடித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குற்றம் குறைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் மட்டும் சொல்லவில்லை. கள்ளச் சாராயத்தின் விலையும் அதிகமாகப் போய் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

SRI A. V. P. PERIYAVALLAGURUVA REDDI : என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் குடிசைத்தொழில் போல இன்றைக்குக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். அதிகமான மக்களும் குடித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்த்தால் பொங்கல் போன்ற விசேஷ பண்டிகை காலங்களில் சாதாரணமாக இருப்பதைவிட அதிக உற்சாகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எங்கேயோ போய் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிற இடத்திலிருந்து வாங்கி குடித்துவிட்டுத்தான் அதிகமாக மக்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். போலீஸார் கள்ளச் சாராயம் குடிப்பதைத் தடுக்க முயற்சி செய்து வருகிறார்கள் என்றாலும் நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் குடித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். மேலும் எல்லாப் போலீஸ்காரர்களும் இதைத் தடுப்பதற்கு தீவிரமான முயற்சி செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களிலும் அநேகம் பேர் இதில் சம்பந்தப் பட்டுத் தான் இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பது அதனால் மிகவும் சிரமமாகவே இருக்கிறது.

இப்போது இதைத் தடுப்பதற்காக மரம் வைத்து இருக்கிற சொந்தக் காரர்களையும் கூட இந்த சட்டத்தின்கீழ் தண்டிப்பதற்கு வசதி செய்து படுகிறது என்று தெரிகிறது. நூறு தென்னை மரமோ, பனை மரமோ உடைய சொந்தக்காரர் அந்தத் தோப்பை அப்படியே குத்தகைக்குவிட்டு விடுகிறார். குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவன் அந்தத் தோப்பில் தோப்பு சொந்தக்காரருக்குத் தெரியாமலேயே கள் கட்டினால் அதற்கு இவர் என்ன செய்வார்? தோப்பு எங்கே இருக்கிறது என்பதுகூடத் தெரியாமல் பல சொந்தக்காரர்கள் இருக்கலாம். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை கேசில் சம்பந்தப் படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்காது. இந்தமாதிரியாகச் சட்டத்தைப் போடுவதால் எவ்வித பயனும் இருக்காது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு நான் சில உண்மைகளை சொல்ல முடியும். கிராமப்புறங்களில் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் உள்ளூரில் உள்ள பெரிய மனிதர்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் அதைச் செய்வதில்லை. சட்டம் இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் வந்து பிடித்துக் கொள்வார்கள். தண்டனை கிடைக்கும் என்பதை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு உள்ளூரில் உள்ள பெரியவர்களுடைய உதவி இருந்தால் தான் போலீஸ்காரர்களிடம் இருந்து தப்ப முடியும் என்பதை நன்றாக

13th March 1958] [Sri A. V. P. Periyavalaguruva Reddi]

அவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கேஸ் போடப்படுவது ஏழை பாழை, அப்ராணிகள் மேல்தான். பணக்காரர்கள் குடிக்கிறார்கள். போலிஸ்காரர்கள் போய் பிடிக்கக் கூட முயற்சி செய்வதில்லை. அப்படியே பிடித்தாலும் டாக்டரிடம் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. போகும் போதே அவன் சட்டனை வெள்ளைப் பூண்டை வாயில் போட்டுக்கொண்டு விடுகிறான். டாக்டரிடம் உப் என ஊதினால் இந்த சாராயம் இல்லை. உள்ளிப்பூண்டு வாசனை என்று டாக்டர் சொல்லிவிடுகிறார். அவன் தப்பித்துக் கொள்கிறான். ஆகவே என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் எத்தனை சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும், ஏழு மாதம், ஏழு வருஷம் தண்டனை அளித்தாலும் கூட குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்த முடியாது. சட்டத்தினால் அதைச் செய்வது சாத்தியமல்ல. இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் கூட குடிக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்கிற யோசனை என்னவென்றால் சர்க்கார் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் ஒன்றாக வைத்து நாட்டில் குடிப்பழக்கம் இல்லாமல் செய்வதற்கு நான் பூர்ணமாக உழைக்கிறேன் என்பதாக விஸ்வாசப் பிரமாணம் வாங்கிக் கொண்டு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் இதைச் செய்தால் நிச்சயமாக நாட்டில் குடிப்பழக்கமே இல்லாமல் செய்துவிட முடியும். இதுதான் இப்போது முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியக் காரியமாகும்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற போது சட்டசபையில் உள்ளவர்கள் பலர் குடிப்பதாக பேசுகின்றார். அது சரியா?

MR. SPEAKER : அவர் அப்படிக் குறிப்பிடவில்லை.

SRI A. V. P. PERIYAVALAGURUVA REDDI : நான் சபையில் உள்ளவர்கள் குடிப்பதாகச் சொல்ல வில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கட்சிப் பாகுபாடன்றி குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்கு முயற்சிப்பதாக உறுதி எடுத்துக்கொண்டால் நாட்டில் யாரும் குடிக்காமல் செய்துவிடலாம் என்பதாகத் தான் சொன்னேன். அதைத் தவிர சட்டத்தினால் அதைச் செய்ய முடியாது என்று குறிப்பிட்டேன். காரணம் நாம் தான் வோட்டு வாங்கப் போகவேண்டியிருக்கிறது. கிராமத் தலைவனை கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறான். அகப்படட்டுக்கொள்ளும்போது நம்மிடத்தில் வந்து கெஞ்சுகிறான். அவனுக்காக போலிஸ்ட்டத்தில் நாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் அடுத்த தேர்தலில் அவனால் தான் நமக்கு 500 வோட்டுகளுக்கு மேல் வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தான் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை உள்ளப்படியே நான் சொல்கிறேன். உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேச எனக்குத் தெரியாது. நடைமுறையில் நடக்கிறதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். இதில் ஏதாவது குற்றங்குறை இருந்தாலும் சபையில் உள்ளவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்.

குடிக்கக் கூடாது என்று நம் தந்தை, மகாத்மா சொன்னார் என்று நாக்களவோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல் உள்ளன்போடு, ஒரு விரதம் எடுத்துக் கொண்டு குடிக்காமல் இருப்பதற்கு உழைத்தால் நிச்சயமாக நம் நாட்டில் யாரும் குடிக்காமல் இருக்கும்படிச் செய்துவிடலாம். அப்படிச் செய்யாது சட்டத்தை மட்டும் கொண்டுவந்து பயன் இல்லை. இன்றைக்கு நிச்சயமாக சொல்வேன், பணக்காரர்கள் தான் குடிக்கிறார்கள். ஏழை பாழை வாங்கிக் குடிக்கலாம் என்றாலும் புட்டி 6 ரூபாய்க்கு மேல் ஏறிப் போச்சு. நான்கு, ஐந்தனு வித்தபோது ஏதோ ரெண்டு செட்டு வாங்கி யிருக்கலாம். இப்போது அப்படியில்லை. பணக்காரர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிறபோது நடுவில் கிடைத்தால் இரண்டு சொட்டை நாக்கில் விட்டுக் கொள்ளலாம். பணக்காரர்கள் தப்பிச்சுக்கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஏழை பாழைகள் அகப்படட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போட்டு விட்டு நான் சொன்னபடி எல்லா எம். எல்.ஏ.-க்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் நாடி இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெறும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[13th March 1958]

10-50
அ.ம.

SRI M. P. PERIASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக பலபல சட்டங்களைப் போட்டு சர்க்கார் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டத்திலேயே, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகவே தீண்டாமை, மதுவிலக்கு, சுதந்திரம் ஆகிய இந்த மூன்றும் தான் முக்கியமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்த மூன்று கொள்கையையும் நிறைவேற்றிவிட்டோம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்த மாகாணத்தில் முதன் முதலில் ஏற்பட்டவுடனேயே சேலத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டமானது கொண்டுவரப்பட்டது. அப்படிக்கொண்டு வந்த காலத்தில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. முதன் முதலில் கொண்டு வந்த காரணமாக அதிகாரிகள் அதை மிகவும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற மிகவும் ஒத்துழைத்தார்கள். அதனால் அப்போது வெற்றிகரமாகவும் நடந்தது. ஸ்ரீ தங்கவேலு சொன்னது மாதிரியாக அப்போது கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது எப்படி என்கிற முறையும் மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்தது.

இப்பொழுது சாராயம் காய்ச்சும் முறையை ஆங்காங்கு பழகி விட்டார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் என்னார், எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களும் சேர்ந்து சத்திய பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டால், நின்றுவிடும் என்று சொன்னார்கள். எல்லோருமே குடியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது புதிதாக வருவதால், வருஷாவருஷம் நாம் இதைப் பற்றி பேசிக் கொண்டு வருகிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் நீண்ட காலமாக இந்த சட்ட சபையில் இருந்து வருகிறேன். மேலும், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் நான் தீவிரமாக அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு போலீஸுக்கு உதவியாக இருந்து பல காரியங்களை செய்து வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு சத்தியம் செய்துகொள்வதால் இது அடியோடு நின்றுவிடாது. இப்பொழுது கூட எல்லோரும் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் நன்கு அமுல் செய்யப்பட்டு, குடி ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தை மீறிச் செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் இந்த குடியை ஒழிக்க, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நன்கு அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டி போலீஸுக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்திருக்கிறேன். அதனால் என் வாழை முதலியவைகளை எல்லாம் வெட்டி எனக்கு பல தொந்தரவுகள், துன்பம் கொடுத்தார்கள். போலீஸில் உள்ள சிலரே, இன்னார் தான் தகவல் கொடுக்கிறார், யார் தகவல் சொன்னார் என்பதை வெளியாக்கி விடுகிறார்கள். அந்த முறையில் கொஞ்சம் கஷ்டம் வருகிறது. ஆனால் மதுவிலக்கு தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்றாலும் நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வது தவறாகும். நாங்கள் காவேரிக் கரை ஓரமாக இருக்கக் கூடியவர்கள். அதில் பல படுகைகள் இருக்கின்றன. பல ஐஸ்டன்சன் இருக்கின்றன. திருச்சிக்கும், கோயமுத்தூருக்கும், சேலத்திற்கும் சேருகிற ஐஸ்டன்சன் அந்த ஆற்று ஓரம் இருக்கிறது. அங்கு எந்த இடத்து போலீஸ் போய் பிடிப்பது என்று அதை விட்டுக் கொண்டேயிருந்தார்கள். பின், அதுபற்றி யோசனை செய்து அவைகளை “ரை” செய்தார்கள். குழந்தையம்மாள் அவர்கள் சொன்னது போல், போலீஸ் இதில் அக்கரையோடு இருந்தால் கள்ளக் காய்ச்சல் குற்றம் மிகக் குறையும். போலீஸ்காரர்கள் பிடிக்காததால் தான் இக்குற்றங்கள் குறையவில்லை என்று சொன்னார்கள் சிலர். அது சரியல்ல. குற்றங்கள் குறைந்து கொண்டிருக்கின்றன இருக்கிறது. என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், வேலூர் என்றால் அந்தப் பக்கத்தில் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களை பிடிக்க ஒருவரும் போக மாட்டார்கள். எல்லா அதிகாரிகளும் அப்படி சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களைக் கண்டு பயந்துகொண்டு தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வேலூரில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார், அவர் வெகு மும்முரமாக வேலை செய்து, பெரிய பராக் கிரமசாலிகளாக இருந்தவர்களையும், அட்காசம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களையும் பிடித்து கேலாக்கி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்தப் பக்கத்தில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் எல்லோருமே அபட்கி விட்டார்கள் இன்னும் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருக்கலாம். மேலும் இன்ஸ்பெக்டருக்கு

13th March 1958] [Sri M. P. Periasami]

தகுந்தபடி மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் இருக்கவேண்டும். ரெவின்யூ தரப்பில் இருந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் இருக்கும்போது அபராதம் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் இருப்பதால் அவர்கள் ரெவின்யூ அதிகாரிகளுடன் கலந்து வேலை செய்ய முடியவில்லை. தங்கவேலு அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, அவர்கள் சாட்சிகள் சொல்வதை நம்பிவிடுகிறார்கள். ஏதோ ஐந்து, பத்து, இருபது என்று அபராதம் போடுகிறார்கள். சில சமயங்களில் ஆதாரம் இல்லை என்று விடுதலையும் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால், போலீஸ் காரர்கள் உண்மையான கேஸ்களைக்கண்டு பிடித்தும் கூட, அவர்கள் மனம் சலித்துப்போய் விடுகிறார்கள். அப்படி கள்ளக் காய்ச்சல் செய்யக்கூடியவர்கள் ஹோல்சேல் வியாபாரிகளாக மாறி அவர்களுக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. நான் எல்லா போலீஸ் அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை. அப்படி நூற்றுக்கு பத்து பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த ஹோல்சேல் வியாபாரிகளுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டு மாமூல் பிரகாரம் வரங்கிக்கொண்டு அந்த வியாபாரியைக் காட்டிக் கொடுக்காமல், வேறு சிலரைப் பிடித்து நீ தான் குற்றம் செய்தாய் ஏற்றுக்கொள் என்று சொல்லி 10, 20 ரூபாய் கொடுத்து அவர்களை ஜெயிலிற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். சில மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் இருக்கிறார்கள். பிடித்தவுடன் 100, 200, 400 என்று போட்டு விடுகிறார்கள். எனது தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த கள்ளக் காய்ச்சல் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. எங்கள் இடத்தில் ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் இருக்கிறார். அவர்கள் 200, 300 என்று அபராதம் போட்டு விடுகிறார்கள். அதைக்கண்டு இந்த கள்ளக் காய்ச்சல்காரர்களை சொல்கிறார்கள், இந்த நாசமாகப் போகிற மாஜிஸ்ட்ரேட் இங்கு இருக்கிற வரையில் நாம் இப்படி காய்ச்சுவதை விட்டுவிட வேண்டியதுதான் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் ஏன் காதால் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அதாவது சாதாரண மக்கள் குடித்தால் அபராதம் போடவேண்டும். ஆனால் பெரிய பணக்காரர்கள் குடித்தால், அவர்களுக்கு 500 ரூபாயோ அல்லது ஆயிரமோ அபராதம் போட்டால் அவர்கள் அதை கொடுக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், அப்படிப்பட்ட பெரிய பணக்காரர்களுக்கு அபராதம் போடக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஆறு மாதம் என்றோ அல்லது ஒரு வருஷம் என்றோ தண்டனை விதிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அபராதம் போடாமல் ஜெயில் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். மேலும், ஒரு தடவை காய்ச்சியவனுக்கு 100 ரூபாய் அபராதம் என்று போட்டால் அதற்கு மேல் காய்ச்சு காய்ச்சு அவனுக்கு தண்டனையை அதிகரிக்க வேண்டும். அதாவது, முதலாவதாக காய்ச்சினால் 100 ரூபாய் என்றால், இரண்டாவது தடவை காய்ச்சும் போது 200 ரூபாய் என்றும், மூன்றாவது தடவை அப்படிச் செய்தால் 300 என்றோ 500 ரூபாய் என்றோ இப்படி அபராதம் போட வேண்டும். அடுத்தபடியாக இந்த போலீஸ்காரர்களை நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர்களில் சிலர் குடிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலேயே இருப்பதற்கு லாயக்கில்லை என்று அவர்களை அங்கிருந்து தள்ளிவிட வேண்டும். இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில், சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கும் டி.எஸ்.பி. அவர்கள் ஏராளமாக “ரெயிட்” செய்து கேஸ்களை மும்முரமாக கண்டு பிடித்து வருகிறார்கள். எங்கள் பிரதேசம் மலைப்பிரதேசமாகும். அங்கெல்லாம் ரெயிட் செய்து சாமான்களை எல்லாம் உடைத்து நாம் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கள்ளக் காய்ச்சல் குற்றம் இப்பொழுது ரொம்பவும் குறைந்திருக்கிறது. வேளம்பட்டை போட்டுக் காய்ச்சு பத்து நாட்களாகும். ஆனால், இப்பொழுது, நாளை ஊற்போட்டு மறுநாள் காய்ச்சி எடுக்க அம்மோனியம் சல்பேட் உபயோகிக்கிறார்கள். இப்படி சுருக்கமாக ஒரு வழியைக்கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்கள். அதனால், அதைக் குடித்து விட்டு ஏராளமான பேர்கள் செத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. மதுவிலக்குத் தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்று சொல்வது தவறு. என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், 100-க்கு 50-க்கு மேல் காய்ச்சும் இடத்தில் இப்பொழுது நூற்றுக்கு ஒன்றுதான் காய்ச்சுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்குள்ள போலீஸின் திறமை, அங்குள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் திறமை

[Sri M. P. Periasami] [13th March 1958]

இவைகளாகும். இந்த இரண்டும் ஒத்துக்கொண்டதால் அங்கு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு வசதி இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடத்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நம் தேசம் சீக்கிரத்தில் முன்னேறும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஹரிஜனங்கள் இதனால் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள், அவர்களைப் பிடித்து கேஸ் போடுகிறார்கள் என்று சொல்வதை என்னால் ஆதரிக்கமுடியாது.

ஹரிஜனமக்கள் அதிகமாக குடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை ஹரிஜன மக்கள் அதிகமாக குடித்துக்கொண்டு கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி தன்னுடைய சிறிய வருமானத்தைக் கொண்டு குடும்பத்தை நடத்தமுடியாமல், அதைக்கொண்டு குடித்துவிட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்கள் பொதுவாக ஏழை மக்களாக இருந்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே இந்த சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் மூன்று மாதங்கள் காத்திராமல் இப்போதே, அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இங்கே இருக்கிறோம், இங்கேயே ஆலோசித்து இதை தீவிரமாகக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சட்டத்தை ஆதரித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11
a.m.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது 7 அங்கத்தினர்கள் பேசியுள்ளார்கள். கனம் மந்திரியை இதில் சேர்க்கவில்லை. ஐந்து பேர் காங்கிரஸ், ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஒரு என்.டி.ஸி. இந்த மசோதாவில் 29 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் இரண்டு மூன்று திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு பிரிவினிடமும் பேச ஒரு மணி நேரம் ஆகும். அதற்குமேல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசவேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவர்களுக்கும் 10 நிமிடங்களாவது கொடுக்கவேண்டும். மந்திரி அவர்கள் இதில் கால் மணிநேரம் எடுத்துக்கொள்வார்கள். இவைபோக அரை மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. இதில் 5 நிமிடம் நேரம் பேசினால் 6 அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். பத்து நிமிடநேரம் பேசினால் மூன்று அங்கத்தினர்கள் தான் பேச முடியும். இதில் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும் என்று விரும்புவதால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களுக்கும் ஐந்து நிமிடம் நேரம் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பதினொன்றை மணிக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை அழைக்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் அடிப்படையை பார்த்தால் இப்போது இருக்கக்கூடிய தண்டனை போதாது என்றும் லட்சிய அடிப்படையில் இந்த குற்றங்கள் குறையும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் திருத்தங்களை பார்க்கின்ற காலத்தில் ஒரு சில பிரிவில் அதிகப்படியான தண்டனை கொடுத்து அதே சமயத்தில் குறிப்பிட்ட சில காரணங்களுக்காக அந்த குற்றங்களை இல்லை என்று நிரூபித்தால் குறைந்த தண்டனையை கொடுக்கலாம் என்று ஒரு சில பிரிவுகளில் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் பார்க்கும்பொழுது நம் முடைய லட்சியம் நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக 3, 4 பிரிவுகளில் பார்க்கும் போது ஒரு சில குற்றங்களை வேண்டுமென்று செய்தாலும் தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள் என்று குறிப்பிட்டுருக்கிறது. உதாரணமாக 4-வது செக்ஷனில் "whoever imports, transports or possesses liquor or any intoxicating drug" என்றிருக்கிறது. யாரோ ஒருவர் வேண்டுமென்றே கொல்லைப் புறத்தில் மதுவை வைத்துக்கொண்டு யாருடைய கொல்லைப்புறத்தில் இருக்கிறதோ அவர் மேரில் குற்றம் சமத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. இன்னும் மற்றொரு பிரிவில் செக்ஷன் "டி" யில் "taps any toddy producing tree or permits or suffers to be tapped any toddy producing tree belonging to him or in his possession" என்றிருக்கிறது. இவ்விதம் கொல்லைப்புரித்தில் வைத்து விட்டாலும் கூட

13th March 1958]

[Sri S. Lazar]

தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள் என்றிருக்கிறது. இது அடிப்படை கொள்கைக்கு முரணானதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தமாதிரி இருக்கின்ற திருத்தங்களை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைவிட முக்கியமாக சட்ட ரீதியாக பார்க்கும்பொழுது “It is all against known forms of jurisprudence” குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஆசாமி பேரில் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் தான் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று இருந்து வருகிறது. அதற்கு மாறாக ஒருவன் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அதே சமயத்தில் குற்றவாளி ஆவான் என்ற முறையில் 4-வது பிரிவு இரண்டாவது ஸ்பெகிளாஸ் அமைந்திருப்பது பொருத்தமானது அல்ல என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“It shall be presumed, until the contrary is shown—that a person accused of any offence under clauses (a) to (j) of sub-section (1) has committed such offence” அதுவும் தான் குற்றவாளி அல்ல என்று குற்றவாளிக் கூண்டில் நிற்கக் கூடியவன் நிரூபிக்க வேண்டும் என்றிருப்பது மிகவும் பொருத்தமற்றது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக போலீஸ் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் யாராவது இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் மீது சுலபமாக குற்றங்கள் சாட்ட முடியும். ஆகவே இந்த விதமான ஒரு பிரிவு இருப்பது போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அதிகமான அதிகாரத்தை கொடுப்பதாக இருக்கிறது. எந்த குற்றமானாலும் நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு தண்டனை கொடுக்கலாம். ஆகவே இவ்விதம் அமைத்திருப்பது பொருத்தமற்றது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக நூறு குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டாலும்கூட, ஒரு நிரபராதிகூட தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்படாது என்ற முறையில் குற்றவாளிக்கூண்டில் நிற்கக்கூடியவன்தான் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் ஒழிய அவன் தண்டனைக்குரியவன் என்று முடிவு செய்வது பொருத்தமற்றது என்று சொல்லிக்கொண்டு இதை சரியான முறையில் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்கு நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படவேண்டும் என்ற நினைப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்த முறையில் சட்டம் கொண்டுவருவதால் மதுவிலக்கு செம்மையாக நடைபெறுது என்று வருத்தமுறுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல எந்த விதமான குற்றமும் செய்யாதவன் கோர்ட்டில் சிபிசுப்பது வரையிலும் நிரபராதியாகவே கருதப்படவேண்டும். ஆனால் தான் குற்றவாளி அல்ல என்று கோர்ட்டில் தானே நிரூபிக்கவேண்டும் என்றிருப்பது நீதி வரம்புக்கும், நியாய வரம்புக்கும் உள்பட்ட ஒழுங்காகாது என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தில் கொண்டுவரப்படுகின்ற திருத்தத்தின் மூலமாக ஒருவனை குற்றவாளியாக்குவதற்கு ஒரு பிரஸம்ஷன் இருக்கிறது. நியாயமாக எந்த சட்டத்திலும் இல்லாத ஒரு விதியாக இருக்கிறது. பிரஞ்சு சட்டத்தில்தான் இருப்பதாக அறிகிறேன். வேறு எந்த காண்டினெண்டிலும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த முறையில் சட்டமியற்றப்பட்டிருப்பது ஒரு ட்ரகோனியன் ஆக்ட் என்ற முறையில் தான் இது அமைந்திருக்கிறது. இதை நாம் அவசியம் எதிர்த்துதான் ஆகவேண்டும். இதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. இதேபோன்ற சட்டத்தை இயற்றினால் நமக்கு ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தையும் திறமையையும் விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதில் இந்த சட்டத்தை கடுமையாக பிரயோகிப்பதற்காக பல ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மதுபானம் அருந்தக்கூடிய பழக்கம் ஒழிந்து விடும் என்று கருதுகிறார்கள். அது உண்மையல்ல. இன்றைக்கு எங்கு வேண்டுமானாலும் மதுபானம் கிடைக்கும் என்றுள்ள அபிப்பிராயம் நாட்டில் எங்கும் இருந்துவருகிறது. இது வாஸ்தவம். மதுபானம் இருந்துக் கொண்டேதான் வருகிறது. இதைப்பற்றி நண்பர்கள் பலர் குறிப்பிடும்

[Sri K. Saitanatha Karayalar] [13th March 1958]

பொழுது இது ஒரு குடிசைத் தொழில் என்கிற அளவுக்கு பெருகியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேலையில்லாத கிராமங்களில் எல்லாம் குறிப்பாக எனது தொகுதியிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் உள்ள பல கிராமங்களில் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். அங்குள்ள பெண்களிடத்தில் கேட்பால் மதுபானம் செய்வதற்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மது அருந்துபவர்கள் அல்ல. பனை ஏறி அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற குறைந்த பட்ச வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய குடும்பத்திலுள்ளவர்கள். அவர்கள் குறைந்த பட்சம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டுமென்றால் இரண்டு ரூபாயாவது கிடைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு பதனீர் இறக்கி தொழில் நடத்தினவர்கள் 1½ லட்சம் பேர்கள் செங்கோட்டை தாலுகாவிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வேறு வழியில்லாத இந்த தொழிலைவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வேறு வசதியில்லாத காரணம்தான். அடுத்தபடியாக அவர்கள் ஜாக்கிரி (பனை வெல்லம்) தயாரிக்கக்கூடிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 10 அணு அல்லது 12 அணு தான் கிடைக்கிறது. அதற்கு மேல் கூடுதலாக கிடைப்பதில்லை. அது மாத்திரமல்ல, இதற்கென்று பாம்பு கர் லொஸ்ட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே. அதிலும் தற்போது சரியான படி வேலை செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு மலிவான விலையில் விற்கு கிடைப்பதில்லை. பனை ஏறி வாழ்க்கை நடத்துவது அவர்களுடைய ஜீவாதாரமான உரிமையாக இருந்து வந்தது. இப்போது அதில் லேஸன்ஸ் எடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எழுதப்பட்டிருக்க தெரியாதவர்கள் இந்த லேஸன்ஸ் எடுப்பதற்காக தாலுகா ஆபீஸில் போய் கஷ்டப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் லேஸன்ஸ் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் மக்களர்கள் சமர்ப்பித்து புதிதாக லேஸன்ஸ் எடுக்கவேண்டுமென்ற சட்டம் இப்போது அமுலில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இது அவசியம் மாற்றப்படவேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியளித்து மாற்று வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு சிக்கலை வளர்க்கின்ற முறையில் கடுமையான பல சட்டங்கள் கொண்டுவரக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய பல ஷரத்துக்கள், ஜாமீன் அனுமதிக்கப்படாத முறையில் இருக்கின்றன. இது மிகவும் கடுமையான ஒரு சட்டம். தனிப்பட்ட மிராச்தார்கள், தென்னை, பனை மரங்களைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிட்டு வேறு ஊரில் இருந்து கொண்டிருந்தால், அங்கு வேலை செய்யக்கூடியவன் அந்த மரங்களிலிருந்து கள் இறக்கினால், அந்த நிலச்சவார்தாரும் தண்டனைக் குள்ளாகக் கூடிய ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. இது ஒரு கடுமையான சட்டம். அவருடைய மரங்களில் கள் இறக்குவது அவருக்குத் தெரிந்தே இருக்காமல் இருக்கலாம். அவருக்கு அதைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் இல்லாமல் இருக்கக்கூடும். இதபோன்ற ஷரத்துக்கள் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும். தவறு என்று தெரிந்து செய்வதை இன்றைக்கு சமூகாயத்திலே திருத்துவது என்று செய்யவேண்டுமே யொழிய, மேலும் மேலும் சட்டத்தைக் கடுமையானதாகச் செய்தால் அதனால் பலன் விளைய முடியாது.

11-10
உ.ம.

இதை அமுல் நடத்துகின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கவேண்டும். சில குறிப்பிட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள் என்று எனக்கு முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அது பாராட்டக்கூடிய விஷயம். இருந்தாலும் இப்போது போலீஸ் இலாகாவிலே மதுபானம் செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். பல பெரிய மனிதர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு கூடக் கும்மாளம் போடுகின்ற பல பேர்களை, பல ஆட்களை எனக்குத் தெரியும். இவர்களை ஒரேயடியாக மாற்றிவிட முடியாத என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். நாம் கண்காணிக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள்

13th March 1958] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

தர்களை, பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை மாற்றி நல்ல முறையிலே மது விலக்கில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களை நியமித்து இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அந்த முறையில் மாற்றம் செய்ய, நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வதற்காக இந்த மசோதா ஒத்திப் போடப்பட்டு, நம்முடைய மக்கள் மதுபானம் செய்யக்கூடாது என்றால் வெளியில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் கூப்பிட்டு, கட்சி பாடுபாட்டுக்கு அப்பால் முடிவு செய்து, இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது நல்லது, அதற்காக இதை ஒத்திப் போடுவது நல்லது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவை நான் முழுமனத்தோடு ஆதரிக்கிறேன். மது விலக்கு இந்த நாட்டிலே வெற்றி பெறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் பல உண்டு. நான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஆரம் பத்திலே மதுவிலக்கு வந்து, மறுபடியும் மது விலக்கு நீக்கப்பட்டபோது ஏராளமாக சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். மீண்டும் மதுவிலக்கு வருகின்ற காலத்திலே கொஞ்ச நாள் மக்கள் பீதி கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், எங்கள் பக்கங்களில் மது அருந்தினால் பெறு விரலை எடுத்துவிடப் போகிறார்கள் என்ற பீதி இருந்து வந்தது. அதனால் மது குடிப்பது குறைந்திருந்தது. இப்போது பல காரணங்களை பல தரப்பட்ட கட்சி நண்பர்களெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மரங்களைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குழந்தையம்மாள் குறிப்பிட்டார்கள். மரங்களிலிருந்து பதனீர் இறக்க வேலென்ஸ் கூட்டுறவு இலாகா அவர்களால் வழங்கப்படுகிறது. எங்கள் தொகுதியிலே பனை மரங்களிலிருந்து பதனி இறக்குவது கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக நடக்கிறது. பதனி இறக்கி வெல்லம் காய்ச்சி மார்க்கெட்டில் விற்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. இப்படி வெல்லம் காய்ச்சுவதாக கூட்டுறவு இலாகா ஒப்புக்கொள்ளவேயில்லை இந்த பிளானிங் போர்டு கூட்டத்தில், முழுவதையும் கள்ளாகக் காய்ச்சுகிறார்கள். கள்ளாகக் காய்ச்சுவது மட்டுமல்ல, மைல் கணக்காக எடுத்துக் கொண்டுபோய் வியாபாரம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறது. இப்படிச் செய்வதற்காக வேலென்ஸ் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். வேலென்ஸ் ரத்து செய்துவிட்டால் அவர்களுக்கு வேறு பிழைக்க வழியில்லை என்ற கூக்குரல் எழலாம். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் அமைக்கப்பட்டு போவதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, சிறு கைத்தொழில் வகையிலே, அந்த மரமேறிகளுக்கு நாம் வேறு வழி காட்டலாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பதனி இறக்குவது கூடாது. நான் சட்டசபை பக்கத்தில் பதனி விற்பதாகப் பேப்பரில் பார்த்திருக்கிறேன். எல்லோரும் வாங்கிக் குடித்தார்கள் என்றும் வந்திருந்தது—போன சட்டசபையிலே. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கலாம், ஆனால் எங்கள் பக்கத்தில் போலிஸார் வருவதாக இருந்தால், அருப்பில் நெருப்பு போட்டு காய்ச்சி விடுகிறார்கள். பதனியிலிருந்து வெல்லம் காய்ச்சுவது கிடையாது. பூராவையும் கள்ளாகக் காய்ச்சி விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த வேலென்ஸ் கொடுப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலிஸார் மீது குற்றம் சொல்லக் கூடாது. கிராமத்தில், கனம் குருவா ரெட்டியார் சொன்ன மாதிரி, மக்கள் கட்டுப்பாடாக இருந்தால் மது விலக்கு வெற்றி பெறுவதில் சந்தேகமில்லை. இங்கு நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஒரு கிராமத்தில் யாரோ ஒருவர் பாட்டிலில் சாராயம் எடுத்துக் கொண்டு போனபோது அவரைப் பிடித்து போலிஸாரிடம் கொடுத்ததுவிட்டார்கள். அந்த மாதிரியான கண்காணிப்பு இருந்தால் இந்த மதுவிலக்கு வெற்றிபெறுவதில் சந்தேகமில்லை. சட்டம் கடுமையாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். நண்பர் பெரியசாமி அவர்கள் சொன்னமாதிரி இப்போதுள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் 10, 15, 20, 25 ரூபாய்க்கு மேல் அபராதம் போடுவதில்லை. இரண்டு நான் வியாபாரத்தில் வரக்கூடிய லாபம் போனால் போகட்டும் என்று அபராதத்தைக் கட்டி

[Sri T. Karia Gounder]

[13th March 1958]

விடுகிறார்கள். வக்கீல்கள் யாராவது இங்கு இருந்தால் அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும். வக்கீல்களுக்கு இதனால் நல்ல தொழில் நடக்கிறது. இன்றைய தினம் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அதில் புரொஹிபிஷன் கேஸ்தான் ரொம்ப இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதையும் அவர்கள் வரவேற்கவேண்டும். கடுமையான சட்டமாக இருக்கிறது, மரம் கொடுத்தவர்களுக்கு இரண்டு வருஷம் தண்டனை என்றிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் பல தரப்பட்ட நண்பர்கள் சொன்னார்கள், கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று. மரம் கொடுத்தவர்களைக் கூட சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்துவதாக இருப்பதால், அதைப் பற்றி வாதாட வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி ஒரு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருந்தால் இதில் வெற்றிகாண முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவிலிருந்தும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியிலிருந்தும் எங்கள் ஜில்லாவிற்குப் பட்டை இறக்குமதி ஆகிறது. எப்படி லைசென்ஸ் ஆபரிகாவிலிருந்து தோல் பதனிடவதற்காகப் பட்டை இறக்குமதியாகிறதோ, அதே மாதிரி, இந்த வெள்ளை வேலம்பட்டை இறக்குமதியாகிறது. இது போலீசாருக்குத் தெரிந்தது. அதன் பிறகு போலீஸார்கள் தீவிரமாக முனைந்தார்கள். இப்போது இந்த வெள்ளை வேலம்பட்டை இறக்குமதி நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அம்மோனியம் ஸல்பேட்டிலிருந்து சாராயம் காய்ச்சுவதாகத் சொன்னார்கள். பெரும்பாலும் எங்கள் ஜில்லாவிலே எவ்வளவு அம்மோனியம் ஸல்பேட் இறக்குமதியாகிறதோ, அவ்வளவு சாராயம் காய்ச்சுவதற்குத்தான் உபயோகமாகிறதே தவிர விவசாயத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை. இரண்டு இலாகாவும் ஒரே அமைச்சரிடத்தில் இருப்பதால் ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கும். அம்மோனியம் ஸல்பேட் கொடுக்கிற விவசாய இலாகாவிற்கும் அவர்தான் அமைச்சர், போலீஸ் இலாகாவிற்கும் அவர்தான் அமைச்சர். நான் முன்பே சொன்னது போல அம்மோனியம் ஸல்பேட்டுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுத்து, அது சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உபயோகிக்கப்படாமல் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுமாபடியாகப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பெரும்பாலான அம்மோனியம் ஸல்பேட் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது. அதனால் விவசாய அபிவிருத்தியும் குறைகிறது, என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவைத் தீவிரமாக ஆக்குவதிலே இன்னும் தீவிரமாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் இப்போது நமக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் மது விலக்கை ஆதரிக்கக் கூடியவன் நான். 1942-ம் வருஷம் வரையில் மது விலக்குப் பிரசாரகராக இருந்தேன்—சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டால், ஆனாரி. இப்போது 10 வருஷ காலமாக இந்த மதுவிலக்கு எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பாரக்கும் போது, சாராயம் காய்ச்சுவது இப்போது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக மாறிப் போயிருக்கிறது. இது எல்லோரும் சொன்னதுதான். அப்படி குடிசைத் தொழிலாக மாறியது மாத் திரமல்ல. நிலப் பிரபுத்துவப் பிடிப்பு சிறிது சிறிதாகத் தகர்ந்து வருகிற முறையில் இப்போது அதிகமாகாமல் அப்படியே வைத்துக் கொண்டு வேண்டுமென்று இந்த மது விலக்கு ஒரு கருவியாக உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது. போலீஸார், மது விலக்கைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் செய்யக் கூடிய அப்டகாசம் இவ்வளவு, அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. பல இடங்களிலே அவர்களைப் போலீஸ் லாக்காப்பில் வைத்து கொலை செய்யக்கூடிய அளவுக்கும் கூடப் போகிறது. இதை நிறுபிக்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். நாங்கள் நிறுபிக்க தயாராயிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு போலீசார் மிகவும் மோசமான முறையிலே நடந்து வருகிறார்கள். ஆண்கள் என்றும் பார்ப்பதில்லை, பெண்கள் என்றும் பார்ப்பதில்லை. இவர்களுடாக்குதலுக்கு உள்ளாகிறவர்கள் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய நிரபராதியான மக்கள். சேரிகளிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள். இன்னும் அப்பாலிக்

13th March 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

ளாக இருக்கக்கூடிய உபாத்தியாயர்கள். இரண்டு மூன்று மாத காலத் திற்குள்ளே, குடியாத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மதுவிலக்கு சோதனை என்ற பெயரால், செகண்டரி பள்ளி உபாத்தியாயர்களையும், கர்ப்பமாக இருந்த பெண்களையும், இன்னும் இது போன்ற பலரையும் பிடித்துக் கொண்டு போனதிலே, நானே போய் நேரிலே சொல்லி, ஒரு சிலரை விடிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் பேரில் “கேஸ்” போட்டிருக்கிறார்கள். புருஷன் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறான் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்களுடைய மனைவிமார்களுக்கும் ஈடுபடுத்தக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை. மோசமாக யிருக்கிறது. இந்த நிலையிலேதான் இந்தக் கடுமையான சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. சாராயம் காய்ச்சினாலும், கள்ள இரக்கு வதற்கு மரம் விட்டு இருந்தாலும், சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு வேண்டிய சட்டபானங்கள் வைத்திருந்தாலும், இன்னும் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் கடுமையாக சிறை தண்டனை விதிக்கவேண்டும், அபராதமும் விதிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், முதலிலே சிறைகளை யெல்லாம் இன்னும் பெரிதாக கட்டிப் போட்டு விட்டுத்தான் இந்த சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “நான் கூட நிறைய கேஸ்களைப் பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன், பத்துரூபாய் “ரிவார்டு” வாங்கியிருக்கிறேன்” என்று பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். யாராவது “இளிச்சவாய்க்களாக இருந்திருப்பார்கள், பிடித்துக் கொடுத்திருப்பார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையிலே, பக்கத்துக்காரன் வீட்டிலே கள்ளச் சாராயத்தைப் புதைத்துவிட்டு, போலீசுக்கு தகவல் கொடுத்து, பொய் சாட்சி சொல்லி கேஸ் போடுகிறதினால், பல நிரபராதிகள் துன்பத்துக்குள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. ரிவார்டு கிடைக்கிறது என்று பக்கத்து வீட்டுக்காரன் இம் மாதிரி செய்து பொய் சாட்சி சொன்னால் அவனையும் தண்டிப்பதற்கு விதி இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு கொலைகள் குறைந்து விட்டன, திருடுகள் குறைந்து விட்டன கிரிமினல் கேஸ்கள் குறைந்து விட்டன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக, பலர் இதை ஒரு தொழிலாக நினைத்து இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குருஷேவைக் காரணம் காட்டி, ரஷியாவிலே குடி அதிகரித்திருக்கிறது என்று அவர் வேதனைப்படுகிறார், அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார் என்று சொல்லப் பட்டது. குருஷேவ் என்ன திட்டங்களைச் சாதிக்கக்கூடுமோ, அதையெல்லாம் பின்பற்றுவார்களேயானால், அதை மனதார வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர் ஒரு சர்வாதிகாரி, சர்வாதிகார ஆட்சியை நடத்துகிறவர் என்று சொன்னால், அவர் சர்வாதிகாரியாக இருந்தால் அங்கே இப்பொழுது மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். ஆனால் அங்கே ஜனநாயகம் இருக்கிற காரணத்தினாலே மக்களிடத்தில் போய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். இங்கே மக்களின் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அடுத்த தேர்தலில் போட்டு வருமோ, வராதோ என்பதற்காக அல்ல. மக்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்காமல் ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வருவோமேயானால், மொத்தத்தில் சென்ற பத்து வருஷ காலத்தில் எவ்வளவு தூரம் நாம் இதை அடக்க முடிந்திருக்கிறது என்று பார்ப்போமேயானால் கொஞ்சமும் கிடையாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு சில இடங்களில் இதைத் தடுத்து இருக்கலாம். ஆனால், இன்றைக்குப் பதில் ஜில்லாக்களிலே இது மிகவும் அதிகப்படியான அளவுக்கு ஒரு குடிபைத் தொழிலாக மாறி வருகிறது. ஆகவே இதை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டியதனால், 3 மாதங்களுக்கு இதை ஒத்திப் போடவேண்டும். மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நன்கு உணரவேண்டும். மொழிப் பிரச்சனைக்காக எத்தனையோ கூட்டங்கள் போடப்பட்டன. எவ்வளவோ விவாதம் நடைபெற்றது. மக்களுடைய நலனைக் கருதி சட்டம் கொண்டுவந்தால் தான் நலமாக இருக்கும். ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய தன்மையிலே இருக்கும். “நாங்கள் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டத்தை

[Sri V. K. Kothandaraman]

[13th March 1958]

ஆதரிக்கவேண்டும். எல்லோரும் பிரதிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்” என்று சொன்னால், நாங்கள் சொல்வதையும் நீங்கள் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று பிரதிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தான் சொல்லமுடியும்.

இதிலே இன்னொரு மாறுதல் என்ன என்று சொன்னால், கோர்ட்டிலே யும், மற்றும் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயும் “நாற்றம்” ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்திற்காக, இந்த கள்ளச் சாராயம், “சொன்டி சோறு” முதலியவைகளை கைப்பற்றும் இடத்திலேயே அழித்துவிடலாம் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் சம்பளம் அதிகமாகக் கேட்கிறார்களே, எப்படியாவது “கொஞ்சம் வாங்கி” பிழைத்துக் கொண்டு போகட்டும் என்று நினைத்துத்தான் கடுமையாக இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதோ என்று கூட நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது வரையிலும் போலீசார் இந்தமாதிரி கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்குப் பிடித் தார்கள் என்று சொன்னால், போலீஸ்காரர்கள்தான் “prove” பண்ணவேண்டும். ஆனால் இந்தப் புதிய சட்டத்தின் படி ஒருவர் மீது அபாண்டமாக கேஸ் போட்டால் அவர்கள் தான் prove பண்ணவேண் டும். ஆகவே, போலீஸ்காரர் ஒருவரைப் பிடித்து “1 அல்லது 2 ரூபாய் தான் அபராதம் போடுவார்கள். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு விடு, இல்லையானால் 6 மாதம் சிறைக்குப் போகவேண்டியிருக்கும்” என்று சொன்னால், அதை அவர் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. இன்னும் போலீஸ்காரர்கள் குறிப்பிட்ட கேஸ்களைப் பிடித்து ஆகவேண்டும். “இனிச்சன்வாயன்கள்” தலைமேல் கைவைத்தோ, அல்லது அவர்கள் தலைமேல் கள்ளப் பாணியை வைத்தோ பிடித்து விடுவார்கள். இன்றைக்கு கம்யூனிஸ்டுகளுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பதற்கு “ஸி.ஐ.டி.” வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதை கண்டுபிடிப்பதற்கு “ஸி.ஐ.டி.” அந்த அளவுக்கு இருந்தாலும், அவர்கள் அதிலே சேர்ந்து கூட்டு வியாபாரம்தான் செய்கிறார்கள். இதை நிரூபிக்க நான் தயார், இதைப் பற்றி எல்லாம் எழுதியிருக்கிறீர்களா, சொல்லியிருக்கிறீர்களா என்று கேட்கலாம். போலீஸ்காரர்கள் பேரில் எத்தனையோ எல்லாம் எழுதியிருக்கிறோம். இதுவரையிலும் தீர்க்கப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு நிலைமை இருக்கும்போது, மேலும் மேலும் எழுதி என்ன பிரயோசனம்? ஆகவே இந்த மசோதாவை 3 மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போட்டு, மக்களுடைய பிரச்சினையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு, ஒரு சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, விவாதம் செய்து ஏகேபித்த முடிவுக்கு வந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே மதுவிலக்கு மசோதாவை ஒட்டி நடைபெறும் விவாதத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல துவக்குவதற்கு முன்பாக, தெள்ளத் தெரிய ஆளும் கட்சி அமைச்சர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்றும், எப்பொழுதும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை எதிர்த்தது கிடையாது, முழு மனதோடு ஆதரித்தவர்கள், ஆளும் கட்சியைத் சார்ந்தவர்களிடத்திலிருந்து அழைப்பு வரும் என்று எதிர்பார்த்தது கிடையாது, மதுவிலக்குப் பிரசாரத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு பல துரையிலும் மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றி பெருவதற்காக பெரும் முயற்சி செய்திருக்கிறது, பணி ஆற்றி இருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் மூலம் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது வருகிற கடுமையான சட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, இதன் மூலம் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுக்க முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்தக் கடுமையான சட்டம் இல்லாமல் இருப்பதனால் தான் இம்மாதிரி நடைபெறுகிறதா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டால் ஒருவேளை “ஆம்” என்று சொல்லக்கூடும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் கடுமையான சட்டம் இல்லாததினால் தான் மட்டும் இது போல் நடைபெறுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. பொதுவாக நமது நாட்டில் மது விலக்கு குற்றத்திற்காக தண்டனை பெறுகிறவர்கள் அப்படி தண்டனை பெறுவது தேசத் துரோகம்,

13th March 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

சமூகத் துரோகம், இழிவான காரியம் என்று எண்ணுவது கிடையாது. இப்படி கருதாத காரணத்தால் நமது நாட்டில் ஆபத்து வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆபத்தான நிலைமையை வளரவிடக்கூடாது. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை தேசத் துரோகம், சமூகத் துரோகம், இழிவான காரியம் என்று பிரசாரம் செய்வதற்கு போதுமான வசதிகளை எல்லா கட்சியினருக்கும் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சட்ட திருத்தத்தில் குறைந்த பட்ச தண்டனை போடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக சட்டங்களில் உயர்ந்த பட்ச தண்டனை என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம். இதுவரை வந்த சட்டங்களில் இம்மாதிரி குறைந்த பட்ச தண்டனை போடப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிடவில்லை. எனக்கு சட்டம் அதிகம் தெரியாது. என்றாலும், மொகலே அவர்கள் சொல்லியிருப்பது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. “99 குற்றவாளிகள் தண்டனையில்லாமல் தப்பித்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் ஒரு நிரபராதி தண்டனையடையக்கூடாது” என்று அவர் சொல்லியிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் ஏன் அம்மாதிரி சொல்லவேண்டும். நீதிக்குப் புறம்பாக ஒன்றும் செய்யக்கூடாது, நீதி பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் அவ்விதம் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அந்த முறையை நாமும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடுமையான சட்டம் கொண்டுவருவதற்குமுன், 6 மாதத்திற்கு இந்த சட்டத்தை ஒத்திவைத்து, இந்த சட்டத்தின் நிலைமையை பொது ஜனங்களுக்கு எடுத்துக் கூறி, சாராயம் காய்ச்சுவது, தேசத் துரோகம் சமூகத் துரோகம் என்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கருதுகின்றது. அந்த வகையில் கனம் சட்டநாத கரையாளர் கொடுத்த திருத்தத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது.

பொதுவாக, போலீஸ்காரர்களால் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்படுவதற்கு விட்டுவிட்டால், பல சிக்கல்கள் ஏற்படும், பல வழக்குகள் ஏற்படும். இதை சாதாரணமாக நாம் பார்க்கின்றோம். என்னுடைய தொகுதியில் மதுவிலக்கைப் பற்றிய ஒரு வழக்கு நடைபெற்றது. வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட கிராமத்தையும் போலீஸ் அதிகாரியின் பெயரையும் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கும், போலீஸ் அதிகாரிக் கும் தகராறு இருந்ததன் காரணமாக மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு வழக்கு தொடரப்பட்டு அது நீதி மன்றத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. நீதிபதி தனது தீர்ப்பில் அநியாயமாக இந்த வழக்கு தொடரப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தினால் அவதூறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னால், ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் நடக்கலாம் என்று சொல்லி தள்ளி விடக்கூடாது. நீதி எங்கெங்கெ புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ, அங்கே அனை போடவேண்டும், தடுக்கவேண்டும்.

ஒரு குற்றவாளியை, தான் குற்றவாளி அல்ல என்று அவனையே நிரூபிக்கச் சொல்வதானது, நீதி மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. நீதிக்கு வரம்பு கட்டுவதும் சரியல்ல. குறைந்த பட்சம் தண்டனை விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. உயர்ந்த பட்ச தண்டனையை வேண்டுமானாலும் அதிகமாக செய்யலாமே தவிர குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்கவேண்டும் என்று விதி இருக்கக் கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை 6 மாதத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கோருவதற்குக் காரணம், இந்த மதுவிலக்கைப்பற்றி நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[13th March 1958]

11 30
a.m.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றினவரையில் அரசாங்க கட்சிக்கும், எதிர் கட்சிகளுக்கும், எதிரான கொள்கை கிடையாது, என்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இதை நல்லமுறையில் அமல் நடத்தவேண்டும் என்பதற்காக சில திருத்தங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்து கொண்டுவரவேண்டும். இந்த மசோதாவில் சில அபாயகரமான ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நன்றாக பரிசீலித்து அதன் பிறகுதான் இந்த மசோதாவை கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசும்போது அதிக பட்ச தண்டனை, குறைந்த பட்ச தண்டனை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார். இதுவரை நம்முடைய தேசத்திலே, பம்பாய் ராஜ்யத்தைத்தவிர, இம்மாதிரி குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்கவேண்டும் என்று போட்டதில்லை. ஆர்வத்தினால் இப்படிச் செய்யலாம். ஆர்வம் எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டம் 100-க்கு 100 பங்கு வெற்றிபெறவேண்டும். என்ற அக்கறை இருக்கவேண்டும். அந்த அக்கறையின் காரணமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இது வரை நடந்து வரக்கூடிய நீதி அடிப்படையை மாற்ற முயற்சி செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அதனால் வேறு விளைவுகள் ஏற்படும். கோர்ட்டில் உள்ள அதிகாரிகளைக் பார்த்து நிச்சயமாக இவ்வளவு தண்டனை விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு Discretionary powers கொடுத்தாக வேண்டும்.

இந்த மசோதாவில் நிறைய presumptions இருப்பதாக பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள ஸ்ரீ லாஸர், ஸ்ரீ வில்லியம்ஸ், ஸ்ரீ தங்கவேலு போன்றவர்களும், இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால் நிறைய ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நிரபராதிகள் தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். பீன மரத்தில் ஏறிக் கள் இறக்கினால் 6 மாதம் தண்டனை என்று 4-வது கிளாசில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பீன மரத்தில் ஏறினால், கள் இறக்குவதற்கு மட்டும் அல்ல. நமக்குத் தன்னுட்கத் தெரியும், பதனி, மற்றும் வேறு பொருள்கள் தயார் செய்யவேண்டியும் மரத்தில் ஏறலாம். அதிலிருந்து கருப்பட்டி, பீன வெல்லம் முதலியன தயார் செய்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் குடிசைத் தொழில்கள். இந்தக் குடிசைத் தொழில்களில் எத்தனையோ லட்சம் பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மரம் ஏறிக் கொண்டு ஒரு காரணத்தைக் கொண்டே தண்டனை விதிப்பது ஆபத்தானது. ஒருவருக்கு ஒருவர் ஏதாவது விரோதம் இருந்தால், இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் மரம் ஏறினதாகச் சொல்லி, சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி மரம் ஏறிகின்றவர்களுக்கு 6 மாதம் தண்டனை கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மசோதாவில் நிறைய presumptions இருக்கிறது என்பதே என்னுடைய எளிமையான கருத்து.

நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை நாம் நிச்சயமாகப் பெருமைப்படலாம். ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது இந்த மது விலக்கு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு எல்லாம் இது வழி காட்டியாக இருந்தது. தேசம் எங்கும் சென்னை ராஜ்யத்தைப் பார்த்து பெருமிதம் அடைந்தது.

நாம் எல்லோரும் இந்த மது விலக்குச் சட்டம் வெற்றி பெறவேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டிருந்தாலும், நீதிக்குப் 'புறம்பாக, நீதியின் அடிப்படையிலே தத்துவத்திற்கு விரோதமாக Fundamentals of Jurisprudence, Justice எந்தவிதமான மாற்றத்தையும் செய்யக்கூடாது.

இந்த மசோதாவில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன. மது விலக்குச் சட்ட குற்றங்கள் குறைந்தகொண்டுவருகின்றன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அகில இந்திய மது விலக்கு விராரண அறிக்கையில் நாளுக்கு நாள் மது விலக்கு குற்றங்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

13th March 1958]

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

ருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்தக் குற்றங்கள் குறைந்ததாக காணப்படவில்லை என்று சில புத்தகங்களும், புள்ளி விவரங்களும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகம் சீர்கேடாக இருக்கிறதே தவிர, சட்டத்தில் சீர்கேடு ஒன்றும் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. நிர்வாகம் நடத்தக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள், சிப்பந்திகள் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்றாலும், அல்லது தவறான வழிகளில் சென்றாலும், அவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதித்தால் ஒழிய இந்த சட்டத்தை சரியானபடி அமல் நடத்த முடியாது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை வளைத்து திருத்த முயற்சிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்குச் சட்டம் முதன் முதலாக நமது ராஜ்யத்தில் அமுலுக்கு வந்து 21 வருஷங்களாயிற்று. அதற்கு ஒரு திருத்த மசோதாவை இப்பொழுது இங்கு பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இதற்கு முன்பு தடவை திருத்தப்பட்ட போதிலும் இப்பொழுது திருத்தப்படுகிற முறையானது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. 21 வருஷங்களுக்குப் பிறகு இவ்வளவு கடுமையாக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமா என்று நினைத்தால் இதுவரையிலும் அந்தச் சட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லையோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமாதானம் சொன்னாலும் கூட மற்ற ராஜ்யங்களில் இதைப்பற்றி கவனிப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவைப் பார்த்து என்ன நினைப்பார்கள் என்றால் நடைமுறையில் இது அவ்வளவாக வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லையோ என்றுதான் கருதுவார்கள். இங்கு நடைபெற்ற விவாதத்தைப் பார்த்தாலும் அப்படித்தான் வெளி ராஜ்யங்களிலுள்ளவர்கள் நினைப்பார்கள். மது விலக்குச் சட்டம் உண்மையிலேயே தோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் அவர்கள் கருதுவார்கள்.

11-40
a.m.

இந்த திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன் என்ற காரணத்தால் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தையே நான் எதிர்க்கிறேன் என்று யாரும் நினைத்துவிடக்கூடாது. மது விலக்கு அமுலில் இருக்கக்கூடிய காலத்திலும் கூட சில நபர்கள் பரிமீலனை வாங்கிக்கொண்டு குடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய அகராதியில் பெரிய மனிதருடைய வரிசையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்களுடைய வரிசையில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் இல்லை. அதைப்போலவே ப்ராஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் எவரும் இப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்களுடைய வரிசையில் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக நான் பெருமைப்படவும் முடியும். ஆகையினால் இந்த மது விலக்கு திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த திட்டம் நல்லதுதான். ஆனால் அது சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றும்போது இது குறிப்பாக ஒரு சமூக சீர்திருத்தச்சட்டம் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் எல்லோரும் சமம் என்று கருதுவேண்டும். சட்டத்தின் முன்பாக எல்லோரும் சமம் என்ற நிலை வரவேண்டும். 1937-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை ஆட்சியாளர்கள் அமுல் நடத்திக்கொண்டுவருகிறார்கள். அது முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு மனிதனுடைய எண்ணத்திலும் சிந்தனையிலும் வேகமாக அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக்கொண்டுவருகிறது. ஏற்கெனவே சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை பலமுறை திருத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் பெரிய மனிதர்களுக்கு குடிக்க வசதி கொடுக்கப்படுவதைப்பற்றிய ஷரத்து திருத்தப்பட்டு மலே இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. இன்னும் அத்தகையவர்கள் பெரிய மனிதர்களாகக் கருதப்படவேண்டுமா என்பதையும்

[Sri P. S. Chinnadurai] [13th March 1958]

கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சட்டத்தின் மூலமாக எல்லோரும் சமம் என்று பாவிக்கக்கூடிய நிலையில் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதை மட்டுமே நான் வரவேற்க முடியும்.

அது மாத்திரம் அல்ல, இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தில் மது விலக்கு அமுலில் இருந்துவருகிறது. அதே நேரத்தில் பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்களாகிய பாண்டிச்சேரி, முதலிய இடங்களில் குடிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. மற்றும் கேரளாவில் சில பகுதிகளில் குடிக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. அதைப்போலவே ஆந்தராவில் சில பகுதிகளில் குடிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இப்படி பல் வேறு ராஜ்யங்களில் மது விலக்குச் சட்டம் தீவிரமாக அமுலுக்கு வரவில்லை. கேரளாவை எடுத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் மற்ற ராஜ்யங்களில் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நடைபெற்று வருகிறது. அப்படி இருந்தும் இந்த ராஜ்யத்தில்தான் நாம் மது விலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். காந்தியடிகளின் கொள்கைப்படி இந்தியா பூராவும் நேரும்பாலான ராஜ்யங்களில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சியினர் தீவிரமாக அமுல் நடத்தத் தவறிவிட்டார்கள். இதைப் பற்றி கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாக நான் சைலவுக்குச் சென்று நமது இந்திய தூதராலயத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். தூதருடைய துணைத் தூதர் அலுவலகத்திற்கும் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் அங்குள்ள மிக உயர்ந்த மது வகைகளை அங்கு வந்த விருந்தினர்களுக்கு பரிமாறினார்கள். தாங்களும் தங்கள் துணைவிமார்களுடன் அவைகளை அருந்தினார்கள். அதைக் காண உண்மையில் நான் கண்ணீர் விட வேண்டியதாயிற்று. ஆகவே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்களுக்கு இதைப்பற்றி பொறுப்பு இல்லையா? அவர்கள் இதைப்பற்றி உணரவில்லையா என்று கேட்கிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை பரிபூரணமாக அமுல் நடத்துவதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏன் மத்திய சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திக் கூற முடியவில்லை. இங்கு இப்படி தீவிரமாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அங்குமட்டும் ஏன் அப்படி நடத்தப்படவில்லை? அங்கும் அப்படியே நடத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய எண்ணம் ஏன் இங்குள்ள மந்திரிகளுக்கு ஏற்படவில்லை. இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தில் எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்காமல் மக்களின் மீது தன்னுடைய அதிகமாக விதிக்கவேண்டுமா? குறைகளை நீக்கிவிட்டால் திட்டம் சரிவர நடைபெறுவதற்கு இடம் ஏற்படலாமேயொழிய தீவிரமான தன்னுடைய விதிக்கப்படுவதால் குற்றங்கள் குறைந்து போகப்போவதில்லை. ஸ்ரீமதி குழந்தை அம்மான் சொல்லியபடி மதுவிலக்குச் சட்ட அபிவிருத்தி கமிட்டியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தகவல் கொடுத்தவர்களைப்பற்றி வெளியில் சொல்லக்கூடாது. கமிட்டியில் என்ன நடக்கின்றன என்பதையும் வெளியில் சொல்லிவிடக்கூடாது. இதை நான் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுதுள்ள மதுவிலக்குச் சட்டத்திலுள்ள முக்கிய குறைபாடுகளை மட்டும் திருத்தி அமைத்துவிட்டால் போதும். மற்றும், இதை அமுல் நடத்திற்கு அங்கத்தினர்களுக்கே இதில் நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூற வேண்டும் என்று பிரியப்படுகிறேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக கோவை ஜில்லா மதுவிலக்கு போர்டு கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அதிலுள்ள முப்பது அங்கத்தினர்களில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கூட்டத்திற்கு அவ்வளவு பேர்களும் வரவில்லை. ஒருவர் மட்டும் தான் அதாவது கே. பி. பழனிசாமி அவர்கள் மட்டும் தான் வந்திருந்தார். நான் போயிருந்தேன். மற்றவர்கள் எங்கு போய்விட்டார்கள் என்பது தெரியாது. அவர்களுக்கு இந்த திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லையா என்று கேட்கிறேன். அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே ஏன் வரவில்லை, வர தவறிவிட்டார்கள் என்பதை அறிவதற்கும் விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டத்தில் பூரண நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களை போட்டிருந்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் அந்தச்

13th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு முற்படுவார்கள். அதன் மேல் அந்தச் சட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும். நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை அதில் வைத்திருந்தால் வெற்றிகரமாக நடைபெற இயலாது என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். இதனால் தான் பரிபூரணமான அளவுக்கு வெற்றி காண முடியவில்லை.

இன்னும் பல இடங்களில் மது விலக்குத் திட்டம் சரியானபடி அமுலுக்கு வராத காரணம் பெரிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மத்தியில் இது பூரணமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடாது என்ற எண்ணம் நிலவுவதுதான் அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை அவர்கள் அங்கங்கே சொல்லி வருகிறார்கள். இதன் விளைவு என்ன ஆகும் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால் பயமாக இருக்கிறது. “Let it be a natural death” இயற்கையாகவே இது மரணமடைந்து விடும் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மதுவிலக்குத் திட்டம் மரணமடைய விடாமல் பூரணமாக வெற்றி அடையவேண்டும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்கப்போவதைப்பற்றி குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனக்கு போதிய சட்டமும் தெரியாது, நான் சட்ட கல்லூரியிலும் படித்து வரவில்லை. எனக்கு பூராச் சட்டங்களும் தெரியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளமுடியாது. எனக்கு சட்ட ஞானம் வந்ததெல்லாம் அனுபவ ரீதியாக வந்ததுதான். தனக்கு ஞானம் மூலமாக வந்த சட்டம் தான் எனக்கு தெரியும். நாம் எவ்வளவோ சட்டங்களை இந்த சட்ட சபையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அவைகளில் எதிலும் குறைந்த பட்ச தண்டனையைப் பற்றி குறிப்பிடவே இல்லை. இதற்கு முன்பு எவ்வளவோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றிலாவது, இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ளபடி குறைந்த பட்ச தண்டனையைக் குறிப்பிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்கள் பம்பாயில் ஒரே ஒரு சட்டத்தில் இம்மாதிரி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அதை நாம் பின்பற்ற வேண்டியது அவசியமா என்பதைக் கேட்கிறேன். இதைப்பற்றி ஒரு தடவை அல்ல நூறு தடவை யோசித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறைந்த தண்டனை விதிப்பது என்பது சரியல்ல. குறைந்த பட்ச தண்டனையை நாம் கொண்டு வருவதால் நீதிபதிகள் செய்யும் நீதியில் தலையிடுவதாக ஆகும். தண்டனை கொடுக்கும் விஷயத்தில் நீதிபதிகளுடைய நீதியில் தலையிடுவது சரியல்ல. இப்படி நாம் குறைந்த பட்ச தண்டனை இவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் அவர்களை நாம் கட்டுப்படுத்துவதாக ஆகும். சாதாரணமாகப் பார்த்தால் எவ்வளவோ நீதிபதிகள் குறைந்த தண்டனைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் இப்படி நாம் குறைந்த பட்ச தண்டனை என்று விதித்துவிட்டோமானால் அவர்களை நாம் கட்டுப்படுத்துவதாக ஆகும். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படியே நீதிபதிகள் தண்டனை கொடுப்பது இல்லை. குறைவாகத்தான் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஏன் அப்படிக் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை கொஞ்சம் நாம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஒருக்கால் சட்டத்தில் ஏதாகிலும் குறைகள் இருக்கின்றனவோ என்னவோ? அதற்கு ஏதாவது காரணம் இல்லாமல் இருக்காது.

MR. SPEAKER : நீதிபதிகளைப்பற்றி இந்த சட்டசபையில் கூறுவது சரியல்ல என்று நான் சொல்லுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சைனாவில் நடந்த விருந்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டபோதே அதை தடை செய்திருப்பேன். ஏதோ தவறுதலாக விட்டு விட்டேன். ஆகவே இந்த சட்டசபையில் நீதிபதிகளைப்பற்றி கூறுவது சரியல்ல.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் குறுக்கிட்டு தாமதமேயோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நீதிபதிகளை குறை கூறும் வகையில் சொல்லவில்லை. நீதிபதிகள் சரியாக வேண்டிய தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அதிலே ஏன் அரசாங்கம் தடை செய்யவேண்டுமென்று, அரசாங்கத்தைத்தான் குறை கூறுகிறார்கள்.

[13th March 1958]

MR. SPEAKER : நான் கேட்டவரைக்கும் நீதிபதிகள் ஏன் பரிபூர்ணமான தண்டனையை கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னதாக எனக்குத் தெரிந்தது.

SRI P. S. CHINNADURAI : நான் ஒரு போதும் நீதிபதியை குறை சொல்ல மாட்டேன். இந்தத் திருத்தத்தை புகுத்துவதின் மூலம் நீதிபதிகள் இஷ்டப்படி தண்டனை கொடுப்பதற்கு முரணாக இருக்குமே, அவர்களை இது கட்டுப்படுத்துமே என்ற கவலையைத் தான் நான் தெரிவித்தேன். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இந்தத் திருத்த மசோதா வருகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, மது விலக்கு என்பது உண்மையிலேயே ஒரு சமூக சீர்திருத்தம். மனிதனின் தன்மையும் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம் இது. ஆனால் மனிதன் திருந்துவதற்கு போதிய அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகையால் அவர்களுக்கு போதிய அளவு சலுகை கொடுக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு தயை காட்டவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நீதிபதிகள் பரிபூர்ணமான தண்டனையைக் கொடுக்காமல் விட்டு வைத்திருக்கலாம். ஆகையால், நீதிபதிகளின் கையை சட்டத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்துவது சரியாகாது, ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை கைவிடவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். உள்நாட்டிலாக அமைச்சர் நிச்சயமாக என்னைவிட அரசாங்க அனுபவம் பெற்றவர். சட்டஞானம் பெற்றவர். அப்படியிருக்கும்பொழுது அவர் இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டு வருவது அவர் மனதுக்கே இனிக்காது என்று அவருக்கே தெரியும். இருந்தும், எந்தக் காரணத்தை கொண்டோ இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவை அவரே கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஏதோ அப்படி வந்து விட்டது என்று சொல்வது நல்லதல்ல. அப்படியில்லாமல் இம்மாதிரி ஷரத்துக்களை கைவிடும்படி அமைச்சர் அவர்களை மிக பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மது விலக்கு திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சியின் பரிபூர்ண ஆதரவை என்றைக்கும் கொடுப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன். மதுவிலக்கு திட்டத்தை பரிபூர்ணமாக அமுல் நடத்துங்கள், தீவிரமாக அமுல் நடத்துங்கள், மற்ற ராஜ்யங்களிலும் அதை அமுல் நடத்த உதவுங்கள், அந்த வகையில் நாங்கள் பரிபூர்ணமாக ஆதரவு கொடுக்கிறோம், அதன் மூலம் மக்களுக்கு கொடுமை செய்வதை கைவிடுங்கள், நீதிபதிகளின் கையைக் கட்டாதீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-52
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இன்னும் 6 மாதத்திற்கு பிறகு நாம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நண்பர் சட்டநாதக் கரையாளர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதனால் மதுவிலக்கு கொள்கைக்கு விரோதம் என்று அர்த்தமல்ல. மதுவிலக்கை பரிபூர்ணமாக வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் அபிப்பிராயமும் அதுதான். ஆனால் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா இந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு உதவியாக இருக்குமா என்பதுதான் சந்தேகம். அது அப்படி உதவியாக இருக்கும் என்பது நிச்சயமானால் நான் அதை ஆதரிக்கத் தயங்கமாட்டேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் இத்தகைய மசோதாவின் மூலம் அந்த நோக்கம் வெற்றி பெற முடியுமா என்பதுதான் சந்தேகத்தில் இருக்கிறது. இது விஷயமாக பரிபூர்ணமாக ஆராய்ச்சியும், விசாரணையும் நடத்தப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

1937-ல் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முதல் முதலாக சேலம் ஜில்லாவில் மது விலக்கு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது காங்கிரஸ் காரர்களில் ஒருவரை இருந்த நானும் வெகு ஆர்வத்தோடு, உற்சாகத்தோடு சேலம் ஜில்லாவை மட்டுமல்லாமல் மற்ற ஜில்லாக்களிலும். மது விலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கருதி, மது ஒழிந்தது, தேன் சரந்தது என்று கோஷம் போட்டவர்களில் ஒருவன்.

13th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

அந்த ஆர்வமும், உற்சாகமும் இன்றும் எனக்குக் குறைந்துவிடவில்லை. இன்றும் அந்த ஆவல் எனக்கு இருந்துவருகிறது. மக்களிடத்திலும் பெரிய ஆர்வம் இருந்தது. பொது மக்கள் அதை ஆர்வத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர முன் வந்தார்கள். மது விலக்கு அவசியம் நன்மை பயக்கும் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் ஒத்துழைக்க முன் வந்தார்கள். ஆனால் அத்தகைய உணர்ச்சி அத்தகைய ஆர்வம் இன்று மக்களிடத்தில் காண முடியவில்லை. இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் சிலரிடத்திலும் காணமுடியவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாம் மதுவிலக்கை எப்படி அமுல் நடத்துவது? இது ஒரு கட்சிக்குரிய பிரச்சனை அல்ல. ஆளும் கட்சிக்குரிய பிரச்சனையல்ல. எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் நம் தேசத்திற்கும் பொதுவான பிரச்சனை, மொழி பேசிந்ருத்தம், நில உடமை சீர்திருத்தம் எவ்வளவு அவசியமோ அதே போன்று மதுவிலக்கு அவசியம். அது சுதந்திர ஆட்சிக்கு முன்னதாகவே நம்முடைய இயக்கத்தின் ஒரு லட்சியமாக இருந்து கொண்டே வருகிறது. இது ஒரு பொதுவான பிரச்சனை. எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்தழைத்து அமுல் நடத்திவைத்தால் இது வெற்றிகரமாக நடைபெறும். ஆகவே இது விஷயமாக எல்லோருடைய யோசனைகளையும், ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கு சர்க்கார் கண்டிப்பாக முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அத்தகைய முயற்சி எடுக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. துரதிர்ஷ்டவசமாக நான் அன்று இந்தச் சபையில் இல்லை, வேறு முக்கிய அலுவல் இருந்த காரணத்தினாலே. அன்று இந்தச் சபையில் இதைப்பற்றி பொது விவாதம் கூட நடைபெறவில்லை. அவ்வளவு அவசரமாக இதை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டிய அவசியமில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்கு வர்ப்புறுத்தியிருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் எப்படி வர்ப்புறுத்துவது? அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு முன் வரவில்லை.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர்கள் பேசவில்லை யென்றால் அமைச்சர் என்ன செய்ய முடியும்?

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன் எப்படியோ துரதிர்ஷ்டவசமாக விரிவான விவாதம் இல்லாமலேயே இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடப்பட்டு விட்டது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இதை தக்க முறையிலே பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. என் சொந்த விருப்பு வெறுப்பிற்கு இடம் கொடுப்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இது ஏன் தோல்வி அடைந்தது என்பதை நன்றாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது மிக அவசியம். தோல்வி அடைந்தது என்று நான் தைரியமாகச் சொல்லுவேன். சர்க்காரின் அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். 1955-56-ம் வருஷத்திய மது விலக்கு இலாகாவின் அறிக்கை என் கையில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவாக எடுத்துப் பார்த்தாலும் சரி, ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துப் பார்த்தாலும் சரி, 1954-55-ம் ஆண்டைவிட 1955-56-ல் குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கிறது. 1954-55-ல், 95,867 குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. 1955-56-ல் 1,25,715 குற்றங்களாக அது உயர்ந்திருக்கிறது. இதில் என்ன விபரீதம் என்றால் அடுத்த பாராவில் அவர்களே எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை பாருங்கள். அதாவது

The heavy rise in the number of cases of drunkenness and of possession of illicitly distilled liquor only suggests that there should be corresponding increase in the incidence of illicit distillation. However when compared with the total figures of detection, cases under illicit distillation have dropped during the year by 3.4 per cent

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. குடிக்கும் குற்றங்கள் அதிகமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருட்டுத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இதை இரண்டுவிதமாக அமைச்சர் அவர்கள் விவாதிக்கலாம். குற்றம் ஏன் குறைந்து இருக்கிறது என்று கேட்டால் நம்முடைய நிர்வாகம் திறமையாக நடந்து

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th March 1958]

கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். குற்றம் ஏன் அதிகரித்திருக்கிறது என்றால் குற்றங்கள் கண்டுபிடிப்பதில் போலீஸ்காரர்களின் திறமை அதிகரித்திருக்கிறது என்று இரண்டு விதத்திலும் வாதாடலாம். ஆனால் அம்மாதிரி இது வக்கீல் வாதத்திற்குரிய ஒரு பிரச்சனை அல்ல. போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொள்ளக்கூடிய முறை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்? எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் செய்து சட்டங்கள் கொண்டுவந்தால்கூட, இங்கிருந்துகொண்டு மந்திரிகள் உத்தரவு போட்டு அவைகளை அமுல் நடத்திவிடமுடியாது. இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண காண்ஸ்டேபிள் வரை ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால்தான் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்த முடியும். இந்த மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களை பார்க்கும்பொழுது, இம்மாதிரி ஒரு கொடுமையான மசோதா கொண்டுவருவதற்கு பொறுப்பாளி போலீஸ் நிர்வாகம்தான், மக்கள் அல்ல என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். கனம் அங்கத்தினர் டேனியல் அவர்கள் முக்கியமான ஷரத்துகளை கைவிட்டுவிடவேண்டுமென்று அவைகளை ஆட்சேபித்து திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு பொறுப்பாளி போலீஸ்தான் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட போலீசாருக்கு இன்னும் அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் சட்டம் வெற்றிகரமாக அமல் நடத்தப்படும் என்று, விரும்பு வெறுப்பு இல்லாமல் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்கக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு நான் சொன்னால், நான் போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி குறைகூறுவதாக கனம் அமைச்சர் சொல்லக்கூடும். ஆதாரங்கள் இருப்பதால்தான் போலீஸ் இலாகாவின் பீரில் குறை கூறுகிறேன். மதுவிலக்கை மீறும் குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்கு காரணம், போலீஸார்களும் அதிகமான அதிகாரங்கள் அல்லாதது அல்ல; போலீசாரும் இந்த தீச் சமுலில் சிக்கியிருக்கிறார்கள்; இச் சமுலில் சிக்கிய போலீசார் கள்ளச் சராயம் காய்ச்சுவார்கள் ஆகிய எல்லோரும் சேர்ந்து குழப்பத்தை உண்டாக்கினால், மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றியடைய முடியாதபடி செய்துவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக, மதுவிலக்குச் சட்டம் நன்கு அமல் நடத்தப்படும் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. “குடிப் பழக்கத்தை நீக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்வது நமக்கு மட்டும்தான் உபதேசம் போல் இருக்கிறது. பெரிய அதிகாரிகள் குடிக்கலாம் போலிருக்கிறது.” என்று மக்கள் எண்ண ஆரம்பித்துவிட்டனர். அவ்வாறு எண்ணிய மக்களுக்கு “குடிப்பது கெட்ட பழக்கம்” என்ற உணர்வு போய் “எல்லோரும் திருட்டுத்தனமாகக் குடிக்கலாம்” என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக மதுவிலக்குத் திட்டம் தோல்வியுற்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு போலீஸ் இலாகாதான் பெரிதும் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறது. நான் கூறும் குற்றச்சாட்டுகளைப் பொதுப்படையாகக் கூறக்கூடாது என்றும், குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமென்றும் கனம் அமைச்சர் சொல்லக்கூடும். எந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களுக்குப் பொறுப்பாளியாக இருந்தது என்று நான் குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமென்று அவர் சொல்லக்கூடும். அப்படிப்பட்ட தகவல் கனம் அமைச்சருக்கு வரவில்லையா?

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி குழந்தை அம்மாள் ஒரு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அவர் குறிப்பிட்ட மாதிரி அந்த ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் பணியாற்றியிருந்தால், அவர் இன்னும் நிலைத்திருக்கிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்துவதற்கு உற்சாகமாகப் பணியாற்றிய ஒரு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டரை எனக்குத் தெரியும். அவர் இலாகாவை விட்டே மாற்றப்பட்டார். போலீஸ் டிமாண்டு வரும்போது ஒரு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டரைப்பற்றி விவரமாகக் கூறுகிறேன்; அப்போது கனம் அமைச்சர் நான் கூறும் விஷயங்களுக்கு பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்கக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் மொமைல் பார்டியில் இருந்த ஸ்ரீ கோதண்டபாணி முதலியார் என்ற ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் உயர்தர அதிகாரிகளிடம் பலவிதமாக உறவுகொண்டாடிக் கொண்டிருந்ததுபற்றி அமைச்சரவைக்குத் தகவல்

12th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்பேரில் பல குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவர் 1956-ம் வருஷத்தில் ஜனவரி பண்டிகையின் போது டி.எஸ்.பி. ஸ்ரீ வெங்கடராம ஐயருக்கு சன்மானம் கொடுத்ததாகக் குற்றச்சாட்டு. டி.எஸ்.பி.-யோ ஒரு ஐயர். ஸப்-இன்ஸ்பெக்டரோ ஒரு முதலியார். ஜனவரிப் பண்டிகைக்கும் இவர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஒரு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் இன்னொரு அதிகாரிக்கு எப்படி 56 சவரன் சன்மானம் கொடுத்திருக்க முடியும்? இது மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க விஷயம். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் அமைச்சரவைக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் போலீஸ் இலாகாவில் ஸ்பெஷல் பிரான்சுக்கு விசாரணைக்கு விடப்பட்டது. என்ன விசாரணை இது வரையில் நடந்திருக்கிறது? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அந்த அதிகாரியின்பேரில் பல குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் இது ஒன்று. இது குறித்து அவர் விசாரிக்கப்பட்டாரா? அவர் இப்போது எங்கே இருக்கிறார்? அவர் இப்போது சௌக்கியமாக இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. இந்த விஷயம் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட தெரியும். குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுப்பதில் இவ்வளவு தயக்கம் இருப்பதால் தான், சாதாரண கான்ஸ்டபிள்களாகக் கடமையுணர்ச்சியுடன் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் “சட்டசபையில் யார் என்ன பேசினால் என்ன? மேலதிகாரிகளை என்ன செய்துவிட்டார்கள்? நாழம் நமக்கு ஏதாவது 4-5 ரூபாய் கிடைத்தால் அதை வாங்கிக்கொண்டு பேசாமல் இருப்போம்” என்ற மனப்பான்மையுடன் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். போலீசாருக்கு இந்த மனப்பான்மை இருந்தால் நாட்டில் மதுவிலக்குச் சீர்திருத்தம் எப்படி ஏற்படும்? தவறுசெய்த டி.எஸ்.பி.-யின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், கனம் போலீஸ் அமைச்சர் போலீஸ் இலாகாவிற்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார் என்று அவர் மீது குற்றம் சாட்ட நான் முன்வரவில்லை. கனம் அமைச்சரின் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதற்காக இந்த விஷயங்களை நான் கூறவில்லை. நாட்டில் மதுவிலக்குச் சீர்திருத்தம் ஏற்படுவதற்கு போலீஸ் இலாகாவின் உதவியாக இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத் தான் இந்த விஷயங்களைக் கூறினேன். வெறும் அடக்கு முறையின் மூலம் எந்தச் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டுவரமுடியாது. எந்த நாட்டிலும் அடக்குமுறையின் மூலம் எந்த சீர்திருத்தமும் ஏற்படவில்லை. கனம் அமைச்சர் ரஷ்யாவைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே நடக்கும் விஷயங்களையும் நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவர் கூறினார். ரஷ்யாவில் நடக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள நான் முயற்சி செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறேன். முதலில், நம் நாட்டில் நடக்கும் விஷயங்களைப் பார்ப்போம். நாம் நியமித்த மதுவிலக்கு விசாரணைக் கமிட்டியின் கொடுத்த யோசனைகளையாவது அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் விஷயத்தில் இரண்டு பிரிவாக இலாகாவைச் செயல்படச் செய்யவேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டி யோசனை கூறியிருக்கிறது. அதாவது, “டிடெக்டிவ் விங்”, “என்போர்ஸ்மென்ட் விங்” என்ற இரு பிரிவுகளாக இலாகா செயல்பட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. மதுவிலக்கு விசாரணைக் கமிட்டி கொடுத்திருக்கும் யோசனைகளில் இது ஒன்று. குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதிலும் மட்டுமே கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருந்தால், மக்களின் மனப்பான்மையை மாற்றுவதற்காக அவர்களுக்கு புத்திமதிகள் கூறும் பிரசாரத்திற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும், இரண்டாவது காரியத்திற்கு முன்னதை விட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அந்தக் கமிட்டியின் கூறியிருக்கிறார்கள். இதையாவது கனம் அமைச்சர் மனதில் கொள்ளவேண்டாமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

எந்த நோக்கத்துடன் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கம் வெற்றியடைவதற்கு மசோதா உதவக்கூடியதாக அமையவில்லை. தண்டனை முறைகள் மசோதாவில் இன்னும் கடுமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மசோதாவிலுள்ள இன்னொரு குறை என்னவென்றால், ஒருவன் பேரில் குற்றம் சாட்டி போலீசார் அவனை கோர்ட்டில் விசாரணைக்குக் கொண்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th March 1958]

வந்துவிட்டால், அவன் உண்மையில் குற்றம் செய்தான் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு போலீசாருக்குக் கிடையாது. போலீசாருக்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லாமலிருந்தால், அவர்களுடைய அதிகாரம் துஷ்பிரயோகப் படுத்தப்பட்டது என்று நம்பமுடியுமா? அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதிகாரங்கள் நியாயமான முறையில் உபயோகப்படுத்தப்படும் என்று நம்பமுடியுமா? அந்த அதிகாரங்கள் மது விலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிய யடையச் செய்வதற்காகத்தான் உபயோகப்படுத்தப்படும் என்று நம்ப முடியுமா? அவர்களிடம் இவ்வளவு அதிகாரங்களையும் கொடுத்து அவர் களுடைய பொறுப்பையும் குறைத்தால் மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றி யடையாது—நம் நோக்கம் நிறைவேறாது—என்று சொல்லிக் கொள்ளு கிறேன்.

கனம் அமைச்சர் பேசியபோது தோழர் குருஞ்சேவைக் குறித்து உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசினார். அவருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ரஷி யாவில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? குடிப் பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்கு இப்பேர்ப்பட்ட சட்டத்தை அந்த நாட்டில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா என்று கனம் அமைச்சர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நானும் ரஷியாவைப்பற்றி தெரிந்துகொள்வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறேன். ரஷி யாவிற்குச் சென்று அங்கே நடக்கும் விஷயங்களை நேரில் பார்த்துவிட்டும் வந்தேன். அவர்கள் குடியை அறவே வெறுக்கிறார்கள். குடிப்பழக் கத்தை அறவே கைவிட முடியாவிட்டாலும் அதைக் கூடியவரை குறைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள், வெற்றியும் அடைந் திருக்கிறார்கள். குளிர் நாடுகளில் குடிப்பழக்கம் ஜாஸ்தியாக இருக்கும். ஏனென்றால், குடித்தால்தான் குளிரைத் தாங்கமுடியும் என்ற எண்ணத் தில் குளிர் நாடுகளிலுள்ளவர்கள் குடிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட குளிர் நாடாகிய ரஷ்யாவில் குடிப்பதுகூடாது என்ற மனப்பான்மை நிலவுகிறது. அந்த நாட்டில் மக்கள் வாட்கா என்ற விசேஷ பானத்தைக் குடிக்கிறார்கள். “வாட்கா குடிக்கக்கூடாது. போதையோடு இருக்கக்கூடாது” என்று வாட்கா பிரசாரம் இப்போது அந்த நாட்டில் நடந்துவருகிறது. சகஜமாக எல்லா மக்களும் குடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கும் நாட்டில் இப்போது குடிப்பது கூடாது என்ற மனப்பான்மை நிலவியிருக்கிறது. ஆனால், குடிப் பது சமூக விரோதமானது என்று கருதப்படுவதும் இந்த நாட்டில் என் குடிப்பழக்கம் அதிகரித்திருக்கிறது? அங்கே ஏன் குடிப்பழக்கம் குறைந்து வருகிறது என்றும் இங்கே ஏன் குடிப்பழக்கம் அதிகரித்து வருகிறது என் றும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வாறு சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது சாதாரண அடக்குமுறையினால் குடிப்பழக்கத்தை தீர்க்கமுடியாது என்பது தெரிகிறது. குடிப்பழக்கம் நீங்க வேண்டுமானால், குடிப்பது தவறு என்ற உணர்வு மக்களிடையே வளரவேண்டும்; மக்களின் பொருளாதார நிலை யும் சாதகமாக இருக்கவேண்டும்; வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நீங்க வேண்டும். “கூலி வேலை செய்தால் தினம் 1 ரூபாய்கூடக் கிடைக்காதே. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி விற்பது தினம் 2-3 ரூபாய் கிடைக்கிறதே” என்ற எண்ணத்தில் பல ஏழை மக்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். எனவேதான் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் பொருளாதார வசதிக் குறைவும் சட்டம் வெற்றியடையாமலிருப்பதற்கான காரணங்களில் சில என்று சொல்கிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் வெளியிலுள்ள பலரையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல்நடத்துவதற்கான வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அதற்காக மசோதாவை சட்டமாக்குவதை 4 மாதங்களுக்கு ஒத்திவைக்கலாம். மது விலக்குத் திட்டம் முதன்முதலாக இந்த ராஜ்யத்தில் கொண்டுவரப்பட் திலிருந்து இன்றுவரை இருந்துவந்த நிலைமையை அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் ஆராய்ந்தறிந்து, சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்துவதற் கான வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன் யோசனைகளைப் பெற்று அந்த யோசனைகளின்படி மசோ தாவைத் திருத்தியமைத்து சட்டமாக நிறைவேற்றினால், மக்களின் நன் னம்பிக்கையுடனும், எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்புடனும் மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றியடையும். அவசர அவசரமாக இப்போதுள்ளபடியே மசோ தா சட்டமாக்கப்பட்டால் மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றியடையாது என்று

13th March 1958]

[Sri M. Kalyanasundaram]

சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri C. N. ANNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்குச் சட்டம் நம் நாட்டில் எந்த அளவிற்கு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு நாம் பெருமைப்படவேண்டும். எந்த அளவிற்கு அது தோல்வியடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு நம்மைப்பற்றிக் கேவலமான ஒரு கருத்து நமக்குள்ளேயே எல்லாக் கட்சியினரிடத்திலும் இருந்துவருகிறது. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒருமித்த கருத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்றால், அது மதுவிலக்குத் திட்டம் நம் நாட்டில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்ற கொள்கைதான் ஆகும். இந்த கொள்கை குறித்து எல்லாக் கட்சிகளும் ஒருமித்த கருத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, சில கடுமையான தண்டனைகளை விதிப்பதற்கான ஷரத்துக்கள் ஆளும் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவில் புகுத்தப்பட்டிருப்பது சரிதான் என்பதுபற்றியும், அந்த ஷரத்துக்கள் கொண்ட மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றியடையும் என்பதுபற்றியும் நாட்டு மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை அறிவதற்காக, சில காலத்திற்கு மசோதாவை சட்டமாக்குவதை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கோரி எதிர்க்கட்சியினர் தரப் பிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் திருத்தத்தை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக்கொண்டால், அது மதுவிலக்குத் திட்டம் குறித்து இந்நாட்டில் எல்லாக் கட்சியினரும் ஒருமித்த கருத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உலகம் அறிவதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பை உண்டுபண்ணும்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக்குவதற்குக் கடுமையான தண்டனைகள் தரப்படவேண்டுமென்று பல மேடைகளிலே பேசப்படும் நேரத்தில், அந்தக் கடுமையான தண்டனை மதுவிலக்குக் குற்றத்தைத் துணிந்து செய்கின்ற பெரிய மனிதர் பேரிலேயே வீசப்படவேண்டுமென்ற கருத்திலே பேசப்பட்டு வருகிறது. “கடுமையான தண்டனை” என்று சட்டத்திலே மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் பொறுப்போ, கண்டு பிடிக்கப்பட்டு வழக்கு மன்றங்களிலே எடுத்துச் சொல்லும் தன்மையோ, அதற்கு தரப்படும் கடுமையான தண்டனையை வாங்கித்தரும் பொறுப்போ போலீஸ் இலாகாவின்ருக்கோ மற்றவர்களுக்கோ விட்டு விடுவதால் நாட்டிலே ஏற்படும் சில பல தொல்லைகளை எதிர்க் கட்சியினர் சொன்னால், அவைகள் அத்தனையும் தவறு என்று ஆளும் கட்சியினர் தள்ளிவிட முடியாது.

நாட்டிலே கட்சி மாச்சரியங்கள் இருக்கின்றன. கிராமத்திலே ஜாதிக்கு ஜாதி மாச்சரியங்கள் இருக்கின்றன. கிராமத்திற்குக் கிராமம் மாச்சரியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாச்சரியங்களைக் காரணமாக வைத்து, சட்டத்திலே கடுமையான தன்மைகளைப் புகுத்தினால், ஒரு கிராமத்திலே ஒரு ஜாதியார் இன்னொரு ஜாதியார்போலும், ஒரு கிராமம் இன்னொரு கிராமத்தின் போலும் பொய் வழக்குகள் ஜோடிப்பதற்கும், தவறான வழக்குகளை ஜோடிப்பதற்கும் இந்தச் சட்டம் இடம் தந்துவிடும் என்ற அச்சம் நாட்டிலே இருக்கிறது. அந்த அச்சத்தை நீக்கும் தன்மையில் எல்லாக் கட்சிகளும் கூடி, மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றி பெற்றிருக்கிற அளவுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து, இனி வெற்றி பெறவேண்டியதன் அவசியத்தையும் நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அது எவ்வளவு சமூக விரோதமானது என்பதையும் நாட்டு மக்கள் உணரும்படி செய்து, அதற்குக் காலம் அளித்து, அதற்குப் பிறகு சட்டத்தை நிபுணர்களுடைய ஆலோசனைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் திருத்தத்திலே நம்முடைய நண்பர்கள் வலியுறுத்துவது என்று ஆளும் கட்சியினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றையதினம் மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிகரமாக நடத்தப்படவேண்டும் என்பதை எதிர்த்தரப்பிலே இருக்கும் யாரும் சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிலே மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள், சென்ற கிழமையேகூட, ராஜ்ய சபையில் பேசிய மாஜி மந்திரி ராஜ்குமாரி அம்மையார் அவர்கள் மறுபடியும் தம்முடைய வேறு

12-10
p.m.

[Sri C. N. Annadurai] [13th March 1958]

பாட்டைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே இவ்வளவு உயர்ந்த பதவியிலே உள்ளவர்கள், அடிக்கடி “மதுவிலக்குச் சட்டம் தவறானது, தோற்றுவிட்டது, தோற்றுவிட்டது” என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், அது நாட்டிலே பரவினால் அது மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய சங்கடத்தை விளைவிக்கும் என்று உணராமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் பரவாமல் தடுப்பதற்கு நாட்டிலுள்ள அமைச்சர் பெருமக்கள் துணை நிற்கவேண்டும்; அப்படிச் சொல்வது தவறு என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் மதுவிலக்குச் சட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதிலே ஒத்துழைக்கச் சித்தமாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு வெளிநாட்டு நிலைமைகளைப்பற்றியும், நம் நாட்டின் நிலைமைகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாட்டில் 100-க்கு 60 பேர்கள் கல்வி அறிவு பெற்று, நல்ல நாகரீகமான மனப்பான்மையையும், நாகரீகமான வாழ்க்கையையும் பெற்றான பிறகு, மதுவிலக்கு தேவையா இல்லையா என்று அப்பொழுது தீர்மானித்துக் கொள்வதிலேகூட சிக்கல் அதிகம் இருக்காது. மேனாடுகளிலே “குடிப்பது” என்பதற்கும், “குடிபாரன்” என்பதற்கும் பெருத்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. “Drinking” என்பதற்கும் “Drunkard” என்பதற்கும் எழுத்திலே மட்டும் அல்ல. பொருளிலேயும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த அளவு வித்தியாசம் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆகையால், இந்த மது விலக்குச் சட்டம் இந்த நாட்டிலே மிகவும் தேவை.

இந்தச் சர்க்காருக்கு நான் குறிப்பாகச் சொல்வேன் - மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் அவர்கள் பெற்றிருக்கிற வெற்றியை ஒருவகையிலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டம் ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிற காரணத்தால்தான் இன்றையதினம் நாம் வீதிகளில் குடி காரர்களைக் காணமுடியவில்லை. குடித்துவிட்டுச் செப்பும் சில்லரைக் கல வரங்களும் நாட்டிலே பெருவாரியாக அடங்கினால். குடித்தால் என்ன குதாசலம் பெறலாம் என்று கருதி அவர்கள் குடித்தாலும், வீட்டிலே முட்டாக்கு போட்டுக்கொண்டு மூலையிலே படுத்துத்தான் உரங்கவேண்டுமே யல்லாது, தெருவிலே நின்று, குடித்துவிட்ட அருமை பெருமையைப் பேசிக் கொள்வதற்கு இல்லை. முன்னால் அத்தகைய தூர்பாக்கியமான காட்சிக ளெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் இருந்தன. ஆனால், இப்பொழுது அவை வெகு வாகக் குறைந்ததற்கு அமைச்சரவையையெல்லாம், நாட்டு மக்களையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நல்ல காரியங்களை அனைவரும் ஒன்றுகூடிச் செய்கிறார்கள் என்றால், அவைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதிலே இந்த நாடு வழக்கப்பட் டிருக்கிறது. அந்த முறையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து, நாட் டிலே மூழ்படியும் அந்த நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், கட்சி மாச்சரியங்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைத் தவறான விதத்தில் மக்கள் பயன்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்காகவும் எல்லோரும்கூடி ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்ற அந்த நோக் கத்திலேதான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சட்டநாதக் கரையாளர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற என்ற நம்பிக்கையில் நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

12-15
p.m

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும், மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஆதரவு தெரிவித்தார்கள். முக்கியமாக, எதிர்க் கட்சியில் வீற்றிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள், விசேஷமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும், கனம் ஸ்ரீ சின்ன துரை அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாகவும், கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியின் சார்பாகவும், மற்றக் கட்சிகளின் சார்பாகவும் எல்லோரும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை, “நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம், அதற்கு எதிர்ப்பு யாரும் இல்லை” என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

13th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இந்த விவாதத்தை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் அளவிலே பத்திரிகையில் நாளைக்கு வரும்போது—பத்திரிகையில் தவறுகப் போடக்கூடும் என்று நான் சொல்லவில்லை—மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் அளவில் ஒரு தவறு தலான அபிப்பிராயம் ஏற்படக்கூடும். அந்த அபிப்பிராயம் ஏற்படுவதற்கு இடமில்லாத வகையில், இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட கணம் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு பலமாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தாங்கவெல்லோரும் ஆதரிப்பதாகக் குறிப்பிட்டதை நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே பெரும் பதவி வகித்தவர்கள் எல்லாம்கூட மாற்றுக் கட்சி அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கடைசியாகப் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதையொட்டியே, நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம், எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கும் கணம் அங்கத்தினர்கள்கூட இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இதைச் சரிவர அமுல் நடத்தவேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளுகிற நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில், கட்சி ரீதியில் பார்க்க வேண்டாம் என்பதுதான். காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே ஒரு சிலர் வேறு அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அந்த வகையிலே எதிர்க் கட்சியினரும் கட்சி ரீதியில் பார்க்காமல், ஏதோ ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும், எல்லோரும் சேர்ந்து வேண்டுமென்று எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும், அதோடு நாமெல்லோரும் சேர்ந்து வேண்டுமென்று செய்யவேண்டுமென்று பார்க்காமல், இப்பொழுது வேண்டுமென்று விடப்போகிற பிரேரேபணையைப் பற்றிய நல்லது கெட்டதை மட்டும் அவர்கள் யோசித்து அவைகளுக்கு ஆதரவு அளித்தோ, அவைகளை எதிர்த்தோ, அந்த வகையில் நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்றுதான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன்—இதன் மூல மசோதா முதலிலே இங்கே “இன்டர்யூஸ்” செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கும் பிறகு, மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்படவேண்டும் என்ற பிரேரேபணை சென்ற சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது. துரதிருஷ்டவசமாக, அந்தச் சமயத்தில் கணம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் இங்கே இருக்க முடியாமல் போய்விட்டது—அதற்காக நான் அவர்களைக் குறைகூறவில்லை. இந்தச் சபையிலே அது பிரேரேபிக்கப் பட்டபொழுது பழைய சட்டத்தினின்று இந்த மசோதா எந்த அளவு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்கிக் கூறினேன். விளக்கிக் கூறித்தான் பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டும் என்ற பிரேரேபணையை நான் பிரேரேபித்தேன். அப்படி பிரேரேபித்து உட்கார்ந்த பிறகு—தங்களுக்கு கவனம் இருக்கும் சில நிமிஷங்கள் பார்த்தீர்கள். யாரும் பேச முன்வரவில்லை. எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆகவே, அதற்குப் பிறகுதான் தாங்கள் அதை வேண்டுமென்று விட்டீர்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இரண்டு சபைகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்டு பொறுக்குக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதிலே எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் இருந்தார்கள். அது நம்முடைய சம்பிரதாயம். ஏதோ மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று ஒரு கட்சியிலிருந்து மட்டும் அங்கத்தினர்களை எடுத்து பொறுக்குக் கமிட்டியிலே போடுவதில்லை. மற்றக் கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுத் தான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலே எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் இருந்தார்கள். அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி—எனக்கு நினைவு இருக்கும் வரை—நான்கு நாட்கள், பல மணி நேரம், மணிக்கணக்காக பரிசீலனை செய்தது. முதலிலே பொதுவாக விவாதித்து பிறகு பிரிவு பிரிவாக எடுத்துக்கொள்வோம் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவ்வாறே பொது விவாதம் முதலில் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு தனித்தனியாக எடுத்துக்கொண்டோம். அங்கேயும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்குத் தேவையில்லை என்றிற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டதாக எனக்கு நினைவு இல்லை. சில பிரிவுகளுக்குத்தான் ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். சில

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1959]

பிரிவுகளை அப்புறம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். சில பிரிவுகளுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கப்பட்டு, பெரும்பாலோரால் அந்த ஆட்சேபம் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஒரு பிரிவைப் பொறுத்தவரையில்—பீனிடீவ் போலிஸ் இருக்கிற பிரிவு—நானும் என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தேன். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் அது தேவையில்லை, இது அவைசியம், இப்போது நிலைமை வரம்புக்குப்பட்டு வருகிறது, அந்த மசோதாவை தயாரித்த போது இருந்த நிலைமை வேறு, இப்போது அது தேவையில்லை என்று நானும் நினைக்கிறேன் என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. வோட்டுக்கு விடப்பட்டது. அதில் ஏழு பேர் சாதகமாகவும், ஏழு பேர் பாதகமாகவும் வோட்டுச் செய்தார்கள், . நான் எனக்கு இருந்த கால்டிஷ் வோட்டைப் போட்டு அது வேண்டாம் என்று நிராகரித்தேன். அப்படி நல்லமுறையில் இந்த மசோதா பலவகையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு இப்போது சபை முன்பு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் இந்த மசோதாவை ஆறு மாதம், தன்னிலைவக்கவேண்டும், அதற்குள் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து பரிசீலனை செய்யலாம் என்ற பிரேரணை வந்திருக்கிறது. அதுவும் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து இது வந்திருப்பது எனக்கு வியப்பை அளிக்கிறது. இது சரியா? ஆறு மாதம் ஒத்திப் போடவேண்டும், இடையில் பல கட்சிகளும் சேர்ந்து பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று இப்போது சொல்பவர்கள் எதற்காக பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலித்திருக்க வேண்டும்? பொறுக்குக் கமிட்டி எந்த நிலையில் பரிசீலிப்பது. அப்போது இந்த யோசனை சொல்லியிருந்தால் எல்லாக் கட்சியும் சேர்ந்து பேசி மசோதாவைத் தயாரித்து அதற்கப்புறம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலித்திருக்கலாம். அப்போது இதைப்பற்றிய பேச்சே இல்லை. பொறுக்குக் கமிட்டி நான்கு முறை உட்கார்ந்தது. இதைப் பரிசீலித்தது. இப்போது ஆறுமாதம் ஒத்திப்போடவேண்டும் என்றால் இந்த ஆறு மாதங்கள் என்ன செய்வது? பொறுக்குக் கமிட்டி எடுத்துக்கொண்ட சிரமம் எல்லாம் வியர்த்தமாகிவிடாதா? இதில் எத்தனை சிரமம்? இந்த மாதிரியாக நம்முடைய வேலை விரயமாகப் போவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கலாகாது. தண்டனை விதிக்கக்கூடிய கடுமையான பிரிவுகளை எல்லாம் கொண்டதாக இந்த மசோதா இருக்கிறது. இது வேண்டவே வேண்டாம் என்றால் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். பழைய சட்டமே இருக்கட்டும். அதைத் திருத்த வேண்டியதில்லை என்றால் புரிந்து கொள்ளக்கூடும். ஆறு மாதங்கள் தன்னிப்போடவேண்டும் என்றால் என்ன அர்த்தம்? இந்த ஆறு மாதங்களில் எந்த நிபுணர்களைக் கலக்கப் போகிறோம்? என்ன பிரசாரம் செய்யப் போகிறோம்?

பிரசாரம் எல்லாம் அங்கத்தினர்களுக்குப் புதிது அல்ல. நாம் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலேயே காந்திஜி அவர்களின் தலைமையில் மது விலக்குத் திட்டத்தை ஒரு நிர்மாணத் திட்டமாகவே ஏற்றுக் கொண்டோம். அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவ்விதமான முறையில் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டோம். மறியல் செய்தோம். அதற்காக உரிமை கோரப்பட்டு பெறப்பட்டது. ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்களில் சிலர் கூட இந்த சாத்வீக மறியல் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். பலர் சிறை சென்றார்கள். அப்படி பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் இன்னலுற்றது எதற்காக? சிறந்த பிரசாரங்களை எல்லாம் செய்தது எதற்காக? எத்தனை ஆண்டுகளாக இதைச் செய்துவந்திருக்கிறோம். 1937-ம் ஆண்டு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது கூட அமீலியரேடிவ் மெஷராக இதைத்தான் செய்தோம். ஆகவே என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தாம்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரசாரத்தைக் குறைக்கிறவது என்பதாக அல்ல. பிரசாரத்திற்கும் ஓர் அளவு உண்டு. மது விலக்குத் திட்டமானது நல்லதா கெட்டதா என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. அதுவும் தொன்றுதொட்டு நம் நாட்டில் குடிப் பழக்கத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து வந்திருக்கிறார்கள். காந்தியடிகளின் தலைமையில் நடந்த போராட்டங்களும் இன்னும் மக்கள் மனதில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் சட்டத்தை மீறி குற்றம் செய்கின்ற மனப்பான்மை ஒரு சிலருக்கு இருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு தண்டனை விதிக்காமல் என்ன செய்வது? சட்டமே

13th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வேண்டாம், அரசாங்கமே வேண்டாம், மக்கள் தாங்களே தங்கள் காரியங்களைச் செய்துகொள்வார்கள் என்று சொல்லலாம். அது நல்ல கொள்கை தான். காரியாம்சத்தில் அது சாத்தியமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

பொதுவாக மதுவிலக்குத் திட்டமானது வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கடைசியில் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் பேசும்போது இதையே வற்புறுத்தி, முன்போல் நம் நாட்டில் தெருக்களில் குடித்துவிட்டுப் போடும் சண்டைகள் இல்லை, மக்கள் அமைதியாக வாழ்கிறார்கள், என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் கூறியதைவிட நான் வேறு சான்று எடுத்துக்கூற வேண்டியதில்லை. இன்றையதினம் ஒரு சில இடங்களில் குடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் முன்பு குடித்தவர்களில் 70 சதவிகிதத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் அந்தக் குடிப்பழக்கத்திலிருந்து மீட்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மதுவிலக்குத் திட்டம் தோல்வி அடைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சட்டத்தைச் செய்தால் நம்மைப் பற்றியே கூட தீங்கான அபிப்பிராயம் ஏற்படும் என்று சின்னதுரை சொன்னார்கள். அதற்கு இடமேயில்லை. அப்படி பயப்படவேண்டாம். கொலை செய்பவர்கள் குறைந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக அதற்கென போட்டிருக்கும் கடுமையான தண்டனைகளை எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்ல முடியுமா? அப்படியே மதுவிலக்குக் குற்றங்களைப் புரிபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது என்பதற்காகச் சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடாது. சட்டம் இருந்தால்தான் இன்னும் பூர்ணமாக வெற்றி பெற முடியும்.

சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முதன் முதலில் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதால் குற்றங்கள் குறைந்தது என்றும், இப்போது மறுபடியும் கொஞ்சம் அதிகப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நானும் அதை கவனிக்கிறேன். ஆகையால் தான் இந்தமாதிரிச் சட்டம் வேண்டியிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் “பிரங்கிங்,” “டரங்கன்னைஸ்” என்பதற்குள்ளே வேறு பாட்டைச் சொன்னார்கள். அதுவும் நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் தான். அதுபற்றித்தான் நான் குருஷேவ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைச் சொன்னேன். உடனே சில அங்கத்தினர்களுக்கு “இவன் யார் சொல்வது?” என்று கோபம் உண்டாகிவிடுகிறது. அதுவும் கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் ஆத்திரத்தோடு பேசினார்கள். அப்படி ஆத்திரம் வரும்படியாக நான் தப்பாக பேசியிருந்தால் வருந்துகிறேன். நான் குறிப்பிட்டவந்தது இததான். ரஷ்யாவிலேயே அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையே, பலபல விஷயங்கள் நமக்குத் தெரியாமலேயே போகும் போது, இந்த விஷயம் நம்முடைய பத்திரிகையில் வரும் அளவுக்கு ஸ்ரீ குருஷேவ் வருத்தத்தோடு பேசியிருப்பதைப் பாருங்கள். அவராலேயே முடியாதது நமக்கு சாத்தியமாகிவிடும்? ஆகாரத்தோடு குடிப்பது என்பது ஆரம்பத் தொடக்கம். இந்தத் தொடக்கம்தான் முழு குடி போதையில் கடைசியில் போய் முடிகிறது. ஆகவே ஆரம்பத்திலேயே தடுப்பதற்கு சட்டம் அவசியம்தான் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன்.

ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் பேசும்போது கடுமையான தண்டனையை எதிர்த்தார்கள். இதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாம். பழைய சட்டமே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்று இருக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய நோக்கம் என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதற்காக இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி நான்குமுறை கூடி விவாதித்தோம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். உணர்ச்சி கோபமாகவும், ஆத்திரமாகவும் மாறிப்போகிறது. நிதானம் தவறிவிடுகிறது.

நாம் இம்மாதிரி ஒரு சட்டம், குறைந்தபட்ச தண்டனை விதிக்கிற சட்டத்தைத் திருத்தினால் அது, எந்த விதத்திலும் நீதியில் தலையிடுவதாகும்? சட்டப்படி தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது, அல்லது விடுதலை அளிப்படுகிறது. சட்டம் என்ன சொல்கிறது, சாட்சிகள் என்ன சொல்கிறார்கள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1958]

என்பவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு நீதிமன்றத்தில் பாரபட்சமில்லாமல் தீர்ப்புக் கூறுகிறார்கள். நீதிமன்றம், நம் சட்டத்தில் இருக்கிறதைப் பற்றித் தான் சொல்லும். அதாவது, சட்டத்தில் என்ன சொல்லப்படுகிறதோ அதுபடிதான் நீதிமன்றம் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறது. நாம் இயற்றும் சட்டத்திற்கு அவர்கள் அர்த்தம் சொல்வார்கள். நீ ஏதோ நினைத்து சட்டம் செய்தாய், ஆனால் அதன் அர்த்தம் அதுவல்ல என்று நீதிமன்றம் சொல்லலாம். அதைப் பார்த்து, சட்டத்தை திருத்துவதற்குள்ள ஏக போக உரிமை இம்மன்றத்திற்கு உண்டு. கனம் அங்கத்தினர் சின்ன துரை அவர்கள் பேசும்பொழுது, அதைச் சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு, காங்கிரஸைப்பற்றிச் சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்தின் உரிமைக்கு குறைவே இல்லை. குறைந்தபட்ச தண்டனை விதிப்பதற்கு என்று சட்டம்செய்யும்போது அது நீதியில் தலையிடுவதாகும் என்று சொல்லுவது இந்த மன்றத்தையே குறைத்துப் பேசுவதாகும். இந்த மன்றத்திற்கு சப்ரீம் சாவரின் அத்தாரிட்டி இருக்கிறது. அந்த அத்தாரிட்டி இந்த மன்றத்திற்குத்தான் உண்டு. ஒரு சட்டம் நன்றாக இல்லை என்றால் மறுபடியும் அதைத் திருத்துகிறோம். எந்த சட்டத்தையும் திருத்துவதற்கு இந்த மன்றத்திற்கு உரிமையுண்டு. ஆகவே, ஒரு சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது நீதியில் தலையிடுவதாகும் என்று சொல்லுவது, தவறானதாகும். அது, நம் நிலையை உணராத பேசுவதாகும். கனம் அங்கத்தினர் இராமஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள், நீதிபதிகளின் டிஸ்க்ரீஷனுக்கு விட்டு விடலாம் என்று. அவர்களுக்கு டிஸ்க்ரீஷன் இருக்கிறது. நாம் மாக்ஸ்மிம் இவ்வளவு என்று போட்டால், அவர்கள் அவர்களது டிஸ்க்ரீஷன்படி போடலாம். அதிகப்படி சிறைத்தண்டனை என்பது எல்லாச் சட்டங்களிலும் இருக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கொலை பாதுகா குற்றம் உள்பட வேறு எந்தக் குற்றத்திற்காவது குறைந்தபட்ச தண்டனை குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, நம் சட்டங்களில்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இப்பொழுது சட்ட ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை. எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. இதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று நாம் கருதுகிறோம். சட்டத்தில் இருப்பதை வைத்துத்தான் நீதிமன்றம் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறது. மாக்ஸ்மிம் சென்டென்ஸ் என்ன என்று பார்த்துக்கொள்கிறது. அவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். ஒரே குற்றம், ஒரே மாதிரி விசாரணை, ஆனால் ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு தண்டனை கொடுக்கிறார், வேறு ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் வேறு ஒரு தண்டனை கொடுக்கிறார். நான் அவர்களை குறைத்துக் கூறவோ அல்லது நீதிபரிபாலனத்தை குறைத்துக் கூறவோ இல்லை. சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று பார்க்கிறார்கள், அவர்கள் சரி என்று தோன்றியதை கொடுக்கிறார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னது போல் நிறைய சம்பாதிக்கிறவனுக்கு 10 ரூபாய் போட்டால் அது அவனுக்கு பெரிதல்ல. மறுபடியும் மறுபடியும் அவன் குற்றம் செய்கிறான். ஆனால் அதற்காக நீதிபதிகளின் பேரில் குற்றம் சொல்லமுடியாது. இப்பொழுது நாம் பார்த்ததில் குறைந்த பட்சம் தண்டனை போடுவது அவசியம் என்று கருதி இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் தூயதானது. இதைப்பற்றி நன்கு ஆராயவேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஆராயவேண்டும், நிபுணர்களை வைத்து ஆராயவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், இது, புதிதல்ல. மத்திய சர்க்கார் கமிட்டி ஒன்று நியமித்து அவர்கள் விசாரணை செய்தார்கள். அதற்கு முன்பு இந்த இராஜ்யத்தின் சார்பாக, அப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் இருந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அது பழைய சென்னை இராஜ்யம் பூராவும் சுற்றிப் பார்த்து விசாரணை செய்து, சிபாரிசுகள் செய்து பல்லாண்டுகள் அது மக்களுக்கு முன்பு இருந்தது. சட்டசபையின் முன்பும் இருந்தது. அதற்குப் பின் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கம் நிபுணர்கள் கமிட்டி ஒன்றை நியமித்தது. புகார்கள் ஏராளமாக வருகிறது, இது சரிவர அமுலாக்கப்படவில்லையா, அதிலுள்ள குறைபாடுகள் என்ன, எவ்வாறு இச்சட்டத்தை திருத்தி

13th March 1958]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

அமைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பார்க்க. 2, 3 வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் அறிக்கையும் தயாரித்தார்கள், சென்ற பொது தேர்தலுக்கு முன்பு, அதுவும் பரிசீலனையில் இருந்தது. அதற்கப்பும் இது சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டது. பம்பாயில் உள்ள சட்டத்தையும் பார்த்து பரிசீலனை செய்தார்கள். இவை களையெல்லாம் பார்த்து நீண்ட காலம் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் இந்த மசோதா உருவாகியது. இது உருவாகியது, ஒரு ஆண்டிற்கு முன்பு என்று சொல்லலாம். பத்து மாதங்களுக்கு முன்பு என்று சொல்லலாம். இதை, மீண்டும் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பிக்க இவ்வளவு காலமாகிறது. அதற்கு மேல் ஐந்து நாளுக்கு குறைவு இல்லாமல் எல்லாக் கட்சியினரையும் கொண்ட ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி, இந்த மன்றம், மற்ற மன்றம் இரண்டிலும் உள்ள பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி ஐந்து நாட்கள் இதை பரிசீலனை செய்து அவர்களும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் இன்னும் ஒரு மாதத்திற்கு தள்ளிப் போடலாம் என்று சொல்வது கொஞ்சம்கூட நியாயமில்லை, அது ஆதரிக்கத் தக்கதுமல்ல என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தடியாக, கனம் அங்கத்தினர் தரயாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இது ட்ரக்கோனியன் என்று, வார்த்தைகளை உபயோகிப்பது சலபந்தான். உண்மையில் நேரடியாக குற்றம் செய்யாமல் இருக்கலாம், அவர்களுக்குத் தெரியாமல் நடந்திருக்கலாம், ஒரு மரத்தின் சொந்தக் காரர் அவர்தானே பெரியஷன் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம், அதில் வேறு யாரோ கள் இறக்கினால் அதற்குக் கூட அவர் பேரில் குற்றமா என்று கேட்பார்கள். “ஸ்பேர்ஸ்” என்றால் “நாலெட்ஜ்” இருக்க வேண்டும். “ஸ்பேர்ஸ்” என்றால் “நாலெட்ஜ்” இல்லாமல் இருக்க முடியாது. அது தான் அதன் அர்த்தம். தனக்குத் தெரியாமல் “பா” பண்ணியிருந்தால் அது “ஸ்பேர்ஸ்” ல் வராது. பலமாக ஆட்சேபிக்கப்பட்ட இந்தப் பிரிவு புதிதாக இந்த திருத்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டதல்ல. இது, 1937-ம் வருடச் சட்டத்தில் உள்ளது. பழைய சட்டத்தில் 4-வது செக்ஷனில், *This is the expression used—‘draws toddy from any tree or permits or suffers toddy to be drawn from any tree belonging to him or in his possession’* என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது, இன்று நம் மசோதாவில் சேர்த்ததல்ல. இது, 21 வருஷங்களாக இருக்கிறது. இது, ட்ரக்கோனியன் என்று தெரிந்திருந்தால், அதற்கு அவர்களை ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கலாமே. 21 வருஷங்களாக அமுலில் இருக்கிற பிரிவு, இது—“It shall be presumed until the contrary is shown.”

இப்பொழுது எதை ஆட்சேபித்தார்களோ, அதுவும் 37-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் உள்ளது, இவ்வளவு வருஷங்களாக நடைமுறையில் இருப்பது தான். அதைத் திருத்திக்கொள்ள வழி சொல்லலாம். ஆனால் மது விலக்குச் சட்டத்தை உதைக்க வேண்டாமென்று நான் தாழ்மையுடன் போலீஸ் மீது குறையுள்ள அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் போலீஸ்காரர்கள் தவறுதலாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஒரு சிலர் அப்படி நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்து பத்து மாதங்களாக, நான் நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த பத்து மாதங்களில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் பல போலீஸார் மீதும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குற்றங்களில் அவர்கள் ஈடுபடுவார்களே யானால் அவர்கள் மீது கடும நடவடிக்கைகள் எடுக்க வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் வருகிறது. கள் இறக்குவது, பதனீர் இறக்குவது இவைகள் எல்லாம் கூடாது என்று சொல்வது “பண்டமென்ப்டல் ரைட்ஸ்” லை பாதிக்கக் கூடியதாகும் என்று கனம் அங்கத்தினர் வில்லியம் அவர்கள் கூறினார்கள். பண்டமென்ப்டல் ரைட்ஸ் என்று சொல்லுவது வேறு விஷயம். அவைகள், எவை என்று ஹைகோர்ட்தான் சொல்ல வேண்டும். நான் பண்டமென்ப்டல் ரைட்ஸைப் பற்றி குறை கூறிப் பேசவில்லை. அதை நான் மிகவும் மதிக்கிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[13th March 1958]

12-40
p.m.

ஆனால் தவறு செய்ய யாருக்கும் பண்டமென்ட்டல் ரைட்ஸ் கிடையாது. பதனி இறக்குவது என்பதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. அது மட்டும் செய்யலாம், வேறு ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்றும் தடையிருக்கிறது. இதை ரெகுலேட் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக நீராவும் பதனீரூடும் புறித்துவிட்டால் கள் ஆகிவிடுகிறது. இதைப்பற்றி definition-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியும் பெரிதாக பேசினார்கள். அதாவது பெர்மிட் கொடுப்பதைப்பற்றி, நான் கனம் சின்னதரை அவர்களிடம் சொன்னது என்னவென்றால், சில பெரிய மனிதர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வசதிகளால் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளால் குடிக்கின்றார்கள். நான் அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படவில்லை. என்னுடைய கவலையெல்லாம் ஏழை மக்களை பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதற்காக பெரிய மனிதர்கள் குடிக்கலாம் என்று சொல்லவில்லை. அதற்காக அவர்களுக்கு சலுகை உண்டு என்று சொல்லவில்லை. பெர்மிட் கொடுப்பதைப்பற்றி 1937-வது வருட சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் வைத்திய பரிட்சையின்பேரில், வைத்திய அதிகாரியின் அத்தாட்சியின்பேரில் ஒருவருக்கு மதுவை மருந்து என்ற முறையில் வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் கொடுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசனை செய்து பார்த்ததில் இதை தவிர்க்க முடியாத காரியமாக, fundamental உரிமைக்கு மாறாக இருக்கக்கூடாது என்றுதான் இந்த விதமான பெர்மிட் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது எல்லோருக்கும், பெரிய மனிதர்களாய் இருந்தாலும் சரி, சிறிய மனிதர்களாக இருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் இந்த சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் சொன்னேனே தவிர பெரிய மனிதர்களுக்கு குடிப்பதற்கு சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுவது சரியில்லை. மற்றொன்றும் இங்கு கூறப்பட்டது. ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சட்டம் செய்து என்ன பிரயோசனம்? பிரச்சாரம் முக்கியமாக அதிகமாக செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்தோம், இப்போதும் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறோம். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பே பிரச்சாரம் செய்யப் பட்டுவந்திருக்கிறது. பிரச்சாரம் எல்லாம் ஒரு அளவுக்குத்தான் பலனை கொடுக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருந்தபோழுது பிரச்சாரகராக இருந்ததன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எவ்வளவுதான் பிரச்சாரம் இருந்தாலும் அதற்கு மேல் சட்டம் வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தை சிறந்த முறையில் அமுல் செய்வதற்கு அப்போதைக்கப்போது சில திருத்தங்கள் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்கு கமிட்டியில் சொல்லப்பட்ட சில அபிப்பிராயங்களை இதில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பாதி அளவுக்கு தான் திருத்தங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தபோதிலும் இது சிறந்த வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த சட்டத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு தோல்வி தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தலைவர் அவர்களுக்கும் சொல்லுகிறேன், அரசாங்கத்திற்கு தோல்வியே அல்ல, என்பதை வற்புறுத்தி கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் இன்னும் சிறந்த முறையில் இதை நடத்துவதற்கு இந்த பிரிவுகள் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதை இன்னும் ஆறு மாதத்திற்கு அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒத்திப்போடவேண்டும் என்கின்ற பிரேரணையை நான் ஆட்சேபிக்கின்றேன். இதை உடனேயே ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் இதற்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டே முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த கருத்து வேறுபாடுகளை எடுத்துச்சொல்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். செலக்ட் கமிட்டியில் டிஸன்டிங் மினிஸ்டர் இவைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை (கிளாஸ் பை கிளாஸ்) ஷரத்து வாரியாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது இந்த டிஸன்டிங் மினிஸ்டர்க்கு மதிப்பு அளிப்பதாய் இருந்தால், அல்லது மதிப்பு அளிக்கப்படும் என்று

13th March 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்தால், இந்த மசோதாவை ஒத்திப் போடவேண்டும் என்கின்ற இந்தப் பிரச்சினையை, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் புனராலோசனை செய்ய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : டிஸென்டிங் மினிப்ஸ்ஸுவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திருத்தங்கள் கருத்துக்களை மூலமாக நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் எப்படி எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்போது நோட்டீஸ் கொடுக்க முடியாது. இப்போது கொடுத்தால் அதை அனுமதிக்க முடியாது.

Some amendments have been given notice of. New amendments cannot be moved now. I shall accept the amendments of which notice had already been given. If the Government move fresh amendments, I shall allow them but not others.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் இதில் தெரிவித்த போக்குக்கு நான் அவைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் டிஸென்டிங் மினிப்ஸ் எல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டது அல்ல. சில பிரிவுகளுக்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப்பட்டது. இதைப்பற்றி இப்போதும் திருத்தங்கள் வந்திருக்கிறது. ஆகவே பின்னால் இதை ஒத்துக்கொள்ள முடியும் என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR SPEAKER : The motion is—

“ That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

There are two amendments, one by Sri K. Sattanatha Karayalar, namely,

“ That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958), be taken into consideration after six months ”

and another by Sri V. K. Kothandaraman, namely,

“ That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958), be taken into consideration after three months.”

I give preference to the amendment moved by Sri K. Sattanatha Karayalar. However, before I put it to vote, I would like to know whether he is withdrawing his amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I am pressing my amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958), be taken into consideration after six months.”

The amendment was put and declared lost.

[13th March 1958]

Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll and the House divided thus :

Ayes.

1	Sri P. S. Chinnadurai.	17	Sri A. V. P. Asaithambi.
2	" A. R. Marimuthu.	18	" M. Anandan.
3	" V. K. Ramaswamy Mudaliyar.	19	" V. K. Kothanderaman.
4	" T. S. Ramaswamy Pillai.	20	" M. Selvaraj.
5	" C. N. Annadurai.	21	" M. P. Sarathi.
6	" A. Govindasamy.	22	" S. M. Annamalai.
7	" M. Kalyanasundaram.	23	" Irusappan
8	" K. Ramachandran.	24	" P. U. Shanmugam.
9	" M. Jagannathan.	25	" P. S. Santhanam.
10	" M. P. Subramaniam.	26	" K. Sattanatha Kasayalar.
11	" K. Anbazhagan.	27	" A. V. P. Periavalaguruva Reddi.
12	" N. K. Palanisami.	28	" A. Perumal.
13	" M. D. Ramasami.	29	" S. Ramasami Thevar.
14	" M. Karunanidhi.	30	" V. Subbiah.
15	" N. Marudachalam.	31	" P. Veerappa Kounder.
16	" S. A. M. Annamalai Odayar.		

Noes.

1	Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.	36	Srimathi P. K. R. Lakshmi-
2	" M. Alagirisamy.		kantam.
3	" G. Annamalai Muthuraja.	37	" A. S. Ponnammal.
4	" P. Appavu.	38	" Savithri Shan-
5	" K. S. Ardhanareeswara Goun-		mugam.
	der.	39	Sri J. Matha Gowder.
6	" M. A. B. Arumughasami.	40	" C. Muthiah Pillai.
7	" V. S. Arunachalam.	41	" M. C. Muthukumaraswamy.
8	" W. P. A. R. Chandrasekharan.	42	" A. Nesamony.
9	" A. E. Chandrasekhara Nayagar.	43	" K. P. Palaniswami.
10	" S. Chinnakaruppa Thevar.	44	" P. M. Periakaruppan Ambalam.
11	" A. Chinnasami.	45	" M. P. Periasami.
12	" T. T. Daniel.	46	" K. Ponnian.
13	The Hon. Sri C. Subramaniam.	47	" A. Raja Gounder.
14	" M. Bhaktavatsalam.	48	" P. Ramachandran.
15	" P. Kekkan.	49	" M. Ramachandra Reddi.
16	Sri P. G. Karuthiruman.	50	" K. Ramasubbu.
17	" N. Ekambara Mudali.	51	" A. Chidambaranatha Nadar.
18	" T. P. Elumalai.	52	Dr. Srimathi T. S. Soundaram Rama-
19	" G. Gomathisankara Dikshitar.		chandran.
20	" V. Govindaswami Naidu.	53	Sri K. L. Ramaswami.
21	" P. Jayaraj.	54	" S. Sadasivam.
22	" R. Kandasami.	55	" S. C. Sadayappa Mudaliar.
23	" T. Karia Gounder.	56	" T. Sampath.
24	" S. Khader Sheriff.	57	" S. Sangili.
25	" V. K. Krishnamurthy.	58	" V. Sankaran.
26	" P. S. K. Lakshmi pathiraj.	59	" P. R. Sreenivasa Padayachi.
27	" S. Lazar.	60	" M. S. Selvaraj.
28	" K. B. S. Mani.	61	" R. Srinivasa Iyer.
29	" P. G. Manickam.	62	" A. S. Subbaraj.
30	The Hon. Sri V. Ramiah.	63	" A. R. Subbiah Mudaliar.
31	The Hon. Srimathi Lourdhammal	64	" R. Subramaniam.
	Simon.	65	" K. S. Subramania Gounder.
32	Srimathi T. N. Ananda-	66	" S. Thangavelu.
	nayaki.	67	" N. R. Thiagarajan.
33	" Hemalatha Devi.	68	" G. Vagheesam Pillai.
34	" Kamalambuja	69	" A. Vedarathnam.
	Ammal.	70	" V. Vedayyan.
35	" Kolanthai Ammal.	71	" M. William.

Neutral.

Nil.

Ayes : 31 ;*Noes* : 71 ;*Neutral* ; Nil.

The amendment was lost.

13th March 1958]

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman pressing his amendment?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I am not pressing it, Sir.

The amendment of Sri V. K. Kothandaraman was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER : At this stage, I want to say that according to Mary's Parliamentary Practice amendments to delete a clause are not in order, as the proper course is to vote against the clause standing part of the Bill. Therefore, all amendments to delete a clause given notice of by hon. Members are out of order.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 4 do stand part of the Bill ’.

The amendment given notice of by hon. Members Sri T. S. Ramaswamy Pillai and Sri P. S. Chinnadurai is out of order.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed new section 4, sub-section (1) (a) after the words “ transports or ” insert the word “ intentionally ”.’

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed section 4, sub-section (1) (c) delete the following :—

“ or collects any portion . . . or ”

and in (1) (d) delete the following :—

“ or permits or suffers . . . possession; or ”

and in (1) (e) delete the following :—

“ o r permits or suffers . . . possession; or ” and

Delete sub-section (1) (g), (h) and (j).’

The amendment was duly seconded.

[13th March 1958]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move the following amendments :—

‘ In the proposed section 4, sub-section (1) (d) *for* the words “ or suffers to be tapped ” *insert* the word “ tapping ”.

‘ In sub-section (1) (k) (i) *for* the words “ two years ”, *substitute* the words “ one year ” and in line 21 *for* the word “ five ” *substitute* the word “ one ” and *delete* the following :—

“ but in the . . . aforesaid.”

‘ In sub-section (1) (k) (ii) in line 30 *for* the words “ one year ” *substitute* the words “ six months ” and in line 31 *for* the word “ two ” *substitute* the word “ one ” and *delete* sub-section (2).’

The amendments were duly seconded.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed new section 4, *omit* sub-sections (1) (g), (1) (k), and (2) (a) and (b).’

The amendment was duly seconded.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed new section 4, sub-section (1) (k) *for* the word “ allows ” *substitute* the word “ abets ”.

The amendment was duly seconded.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed section 4, sub-section (1) (k) (i) *omit* the words “ but . . . aforesaid ” and in sub-section (1) (k) (ii) *omit* the words “ but to purposes ”.

The amendment was duly seconded.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed new section 4, sub-section (1) (k) (i) *for* the word “ and ” occurring in line 20, *substitute* the word “ or ” and *omit* the portion in the sub-section after the words “ extend to five thousand rupees ”.

The amendment was duly seconded.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed new section 4, sub-section (1) (k) (ii) *for* the word “ and ” occurring in line 30, *substitute* the word “ or ” and *omit* the portion after the words “ extend to two thousand rupees ”.

The amendment was duly seconded

13th March 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I move the following amendment :—

‘ In the proposed section 4, delete sub-section (2) (b).’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The amendments and the clause are before the House for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய கிளாஸ்களில் முக்கியமானது இந்தக் கிளாஸ். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் இன்றைய தினம் மதுவிலக்கு ஓரளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது, குற்றம் குறைந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், மது விலக்கைக் கொண்டுவருவதற்கு எவ்வளவோ போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் அல்ல, அந்தப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள் இன்றைய தினம் வேறு கட்சியிலே இருக்கலாம், அன்றைய தினம் எல்லோரும் ஒரே கட்சியில் இருந்தார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. குடிப்பது பாபம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்னையில் குடிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. குடிப்பவர்கள் பக்கத்திலிருக்கிற மைசூரில், பெங்களூரில் போய் குடித்து விட்டு வருகிறார்கள். இங்கு பாவமாக இருக்கக் கூடியது—கெடுதலாக இருக்கக் கூடியது—வேறு இடத்தில் போய் குடித்தால் எப்படி நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. அங்கே இந்த மது விலக்கு இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் சமமாக இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது 4-வது பிரிவைப் பற்றியும், அதற்கான திருத்தங்களைப் பற்றியும் விவாதம் நடக்கிறது. பொதுவாக மது விலக்கு சட்டம் வேண்டுமா ? வேண்டாமா ? என்று அல்ல.

MR. SPEAKER : I was myself thinking about it. I was about to ask the hon. Member on what clause he was speaking.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த சட்டம் 20 வருஷகாலமாக. . .

MR. SPEAKER : தயவு செய்து இந்த கிளாஸைப் பற்றி பேசுங்கள்.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தத் திருத்தம் எதற்காக என்றுதான் கேட்கிறேன். இன்றைய தினம் சாதாரணமாக நிரா இறக்கி கருப்புப்படி செய்கிறவர்கள் இந்த மரமேறும் தொழிலாளர்கள். தோட்டக்காரனுக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அந்த மரத்தின் மேல் பாளை போட்டிருக்கலாம். அந்த தோட்டத்திற்குடையவன் கள்ளுக்குப் போட்டிருக்கிறானா, அல்லது பதனீர்க்குப் போட்டிருக்கிறானா என்று எப்படி கண்டுபிடிக்க முடியும். போன வருஷம் கேஸ் ஜில்லாவிலே கேஸ் போட்டதில் அங்கு பதனீர் இறக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதனால் 2,000 தொழிலாளர் களுக்கு வேலையில்லாமல் போயிற்று. ஏதோ பதனீர் புனித்து விட்டால் கள்ளு என்று கேஸ் போடுகிறார்கள். பல இடத்தில் இப்படி இருக்கிறது. அதற்கும் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய முறையின் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்னும் ஏதாவது வேல மர விறகு கொண்டு வந்து வைத்திருக்கலாம். அதனுடைய பட்டை கழன்றிருக்கலாம். சாராயம் காய்ச்சுவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று கைது செய்யப்படக் கூடும். அதற்காக அவர்களை கஷ்டப்படுத்த முடியும். அது மாத்திரமல்ல. இன்னும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு—500 ரூபாய் அபராதம், 3 மாதம் ஜெயில்—தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது, நீதியை தலையிடுவதாக ஆகாது என்றாலும் நீதியை எடுத்துக் கொண்டவதாக இருக்கும். ஈரோட்டில் ஒரு பாம்பாட்டி “தண்ணீர்” போட்டு விட்டு வந்துவிட்டான். அவனைப்

[Sri N. K. Palanisami]

[13th March 1958]

பிடித்து கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போனார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு என்ன தண்டனை கொடுப்பது என்று புரியவில்லை. பாம்பைக் கொல்லுவதற்குச் சட்டம் இல்லை. அவனை கோர்ட்டு முடியும் வரை வைத்துக்கொண்டிருந்து விட்டு விட்டு விட்டார்கள். இது இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்திற்கு விரோதம். கேஸ் எப்படி இருக்கிறதோ, சமய சந்தர்ப்பம் எப்படி இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி ஒரு தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமேயொழிய இவ்வளவு தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முறையினால் மட்டும் இந்த மது விலக்கை அமுல் செய்ய முடியாது—இப்படிப் பட்ட சட்டத்தைப் பார்த்து நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, பாக்கி நாடுகளிலும் கேலி செய்வார்கள். இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் பொது ஜன அபிப்பிராயம் மூலமாக அமுலாக்குவதை விட்டு கடுமையான சட்டத்தைச் செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் இதை எதிர்த்து, இதை டிஜலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இந்த செக்ஷன், எற்கனவே இருப்பதிலே, முக்கியமான அம்சத்தில் மாறுதல் செய்யப்படுகிறது. குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருக்கிறது. குறைந்த பட்ச தண்டனை கொடுக்காவிட்டால் என்ன காரணத்திற்காகக் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தை மாஜிஸ்ட்ரேட் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதவே போதுமான பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு முன் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடிய சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்திலே, தோழர் சட்டநாதன் அவர்கள் சொன்னது “குற்றம் சாட்டப்பட்டு கோர்ட்டில் நிறுத்தப்பட்டால் அந்தக் குற்றம் நிரூபிக்கப்படும் வரை அவர் குற்றவாளியாகக் கருதப்படமாட்டார்கள், ஆனால் இப்போது அவர் குற்றவாளியல்ல என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு அவரிடம் வந்து விடுகிறது” என்று சொன்னார்கள். அப்போது இருந்தது வாஸ்தவம். அப்போது குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று இல்லை. சிறை தண்டனை விதிக்கலாம், அல்லது அபராதம் விதிக்கலாம், அல்லது இரண்டும் விதிக்கலாம் என்று இருந்தது. குறைந்த பட்ச தண்டனையாக, அபராதம், சிறை தண்டனை இரண்டையும் கட்டாமமாக விதிக்கப்படுகிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ஓரளவுக்கு புத்தியை உபயோகிக்க சுதந்திரம் இருக்கிறது. அதாவது குறைந்த பட்ச தண்டனைக்குக் குறைந்த தண்டனை விதித்தால் அதற்கு காரணம் காட்டக் கூடிய அளவுக்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது. இப்போது கோர்ட்டுகளில் நாம் பார்க்கக்கூடிய சமயத்தில் எவ்வளவு வேலை அதிகமாயிருக்கிறது, எவ்வளவு கேஸ்கள் அதிகமாயிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நீதிக்கொள்கை என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் குற்றம் சாட்டப்பட்டு குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்படும் வரையில் அவன் நிரபராதி என்று கருதப்படவார் என்பதுதான். இந்த அடிப்படைக் கொள்கையையே விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்த விதி அமைக்கப்படுகிறது. நான் இதை ஆட்சேபித்திருக்க மாட்டேன். குறைந்த பட்ச தண்டனை என்று இல்லாமலிருந்தால் அது மிகவும் கடுமையான தண்டனை.

அடுத்தபடியாக மரங்களுக்குச் சொந்தக்காரன் குத்தகைக்காரனிடம் கொடுத்தால் “ஸ்பர்” ஆகலாம். “ஸ்பர்” என்றிருக்கிறது. உணர்வு பூர்வமாக இருந்தால்தான் அவரை பாதிக்கும் என்று அமைச்சர் விளக்கம் கொடுக்கலாம். அதனுடைய அர்த்தமும் அதுதான். இருந்தாலும் மரத்துக்குச் சொந்தக்காரன் மரத்தில் ஏறுகிறவன் சண்ணம்பு தடவிய பாணையை வைத்திருக்கிறானா, அல்லது சண்ணம்புத் தடவாத பாணையை வைத்தானா என்பதை எப்படி பார்க்க முடியும். பல சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. பதனர் இறக்குவதற்காக பாணைகளைக் கட்டக் கூடிய மரமேறிகள் சண்ணம்புத் தடவாமல் கட்டிவிட்டால் அது புளித்து விடுகிறது. இந்த மாதிரி புளித்தால் அது கள்ளாகி விடுகிறது. ஆகவே அந்த மரச் சொந்தக்காரன் மரம் ஏறப்பழியாக வேண்டும். போலீஸார் வந்து குடத்தை இறக்கிப் பார்க்கும்போது சண்ணம்புத் தடவாமல் புளித்திருந்தால், மரமேறியோடு இந்த மரச் சொந்தக்காரனும் கோர்ட்டில் நிறுத்தப்பட்டு, “எனக்குத் தெரியாது, எனக்குத் தெரியாமல் நடந்திருக்கிறது” என்று நிரூபிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்த மரச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

13th March 1958]

[Sri M. Kalyanasundaram]

இவ்வளவு பெரிய அதிகாரத்தை நம் போலீஸுக்குக் கொடுத்தால், நம் போலீஸார் எவ்வளவு நிதானமாக அதை உபயோகிப்பார்கள், எந்த அளவுக்கு நம்முடைய கொள்கை நிறைவேற்போகிறது என்பதைப்பற்றி சந்தேகமாயிருக்கிறது. இந்தக் கொள்கை தோற்கடிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு அக்கறை ஜாஸ்தி. தோற்கடிக்க உபயோகிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படி கடுமையாக மாற்றுவதை கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த 4-வது பிரிவினா (b), (f), (g), (h), (i), (k) என்ற உப விதிகளில் சொல்லியிருக்கிற குற்றங்களைச் செய்தால், அதற்குக் குறைந்தபட்ச தண்டனை இவ்வளவு தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆறுமாத சிறை தண்டனைக்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது, ஆயிரம் ரூபாய் அபராதத்திற்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனைக் குறித்து பொது விவாதத்திலே கூறியுள்ளேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலிலே திருப்திகரமாக எதையும் சொல்லவில்லை. தன்னைப் பொறுத்த வரையில், இத்தகைய குறைந்த பட்ச தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்ற விதியைப் போடாமலே இருப்பதை விருப்பவர்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிலிருந்து, இது சம்பந்தமாக இந்த சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள் என்ன அபிப்பிராயத்தோடு கருத்துக்கள் எடுத்துச்சொன்னார்களோ, அதே கருத்தைத்தான் அவர்களும் உள்ளறக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பது புலனாகிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, இந்த 4-வது பிரிவை இவ்வளவு கடுமையாக நாம் ஆக்க வேண்டும் என்று இங்கே கோரத்தனிகிறார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. (h) உப விதியில் “bottle any liquor for purposes of sale” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, இம்மாதிரி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் அடியோடு இல்லே என்று சொல்ல முடியாது. கிராமப் பகுதி திகளிலே நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் துணையாக அவர்கள் சம்பளத்திற்கு ஆள் வைத்துக்கொள்வதில்லை. குறிப்பாக, ஒருவர் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறார் என்றால், அவரது மனைவியை பாட்டிலிலே ஊதத்தச்சொல்லாலாம். கைக்கிள் ரூபிலே ஊதத்திக்கொண்டு போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். மனைவிக்கு விருப்பம் இல்லாவிட்டாலும், கணவன் சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற சமுதாய கட்டுக்கோப்பில் எந்த மனையையும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால், இந்த உப விதி அந்த அம்மையாரைப் பிடித்து தண்டித்தொண்டு போகிறவர்களுக்கும் 1,000 ரூபாய் அபராதத்திற்கும் உள்ளாக்கிலும். இதை யெல்லாம் கவனித்து நீதிபதிகள் தீர்ப்பில் எழுதலாம் என்று கூறப்படுகிறது. “Special reasons” கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கும் என்பதைத் தோழர் கல்யாண சந்திரன் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விதிகளைக் கடுமையாக்கி, குறைந்தபட்ச தண்டனை கொடுத்தாகவேண்டுமென்று கூறுவது பொருத்தமானது அல்ல. நம்முடைய சட்ட பரம்பரையிலே இம்மாதிரியான புதுமையை, கடுமையை, புகுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI T. T. DANIEL :** Sir, the clause as it stands, I am afraid, will cause some difficulty in its application. The word ‘possesses’ in clause 4 (1) (a) gives occasion to cause some mischief to innocent persons. In the case of a joint Hindu family the members of which live in a joint family house, every member is considered in law to be in possession of the whole house and its contents. Co-owners who are in possession of property are also said to be in possession of the whole property. If one of the members of the family secretly keeps some intoxicating drug in some part of the house, under this clause he can also be booked. ‘Possession’ may be either actual or constructive. Under constructive possession, he can be brought within the ambit of this offence. I would suggest that it would be

1-10
p.m.

[Sri T. T. Daniel]

[13th March 1958]

proper only if the offender is actually in the know of some intoxicating drug kept in his house. Some intention there must be and some element of knowledge there must be. Therefore, I have suggested that the word 'intentionally' may be inserted after the words 'transports or'. If the Hon. Minister considers that the word 'knowingly' would be preferable to the word 'intentionally', I have no objection. If this is accepted, it would save a good deal of trouble in the application of the clause.

Then, the expression in item (k) of sub-clause (1) is 'allows any of the acts aforesaid upon premises in his immediate possession'. The word 'allows' is not proper there. I would suggest that the word 'abets' may be substituted for that word. The main act must have been abetted by the offender. In the absence of abetment, the mere act of allowing should not make him liable to punishment. I shall cite an illustration. The husband may be the actual perpetrator of the crime. He might have actually brought some intoxicating drug or he might be manufacturing intoxicating drug in a common house. We cannot expect the wife to pick up a quarrel with her husband, rush up to the Police station and complain against her husband, daughter or son who might be committing the crime in that premises. So, it would be better if it is stated that a person would be liable to punishment if he is engaged in the commission of the act either by some overt act or abetment. Therefore, instead of the word 'allows', the word 'abets' would be proper.

Coming to the quantum of punishment that has been sought to be inflicted on the offender, I would like to draw the attention of hon. Members to the fact that the offences enumerated in this clause are offences relating to morals. When we fix up the quantum of punishment for the offence, we will have to consider similar offences and the punishments that are prescribed for them under similar statutes. Under section 497 of the Indian Penal Code, even for adultery which can be said to be a heinous crime, the punishment prescribed is only fine or imprisonment of five years. In the same way, for offences relating to religion, from section 295 onwards of the Indian Penal Code only alternative punishment is prescribed. Again for offences relating to public health and decency of morals, sections 268 to 294 of the Indian Penal Code provide for only alternative punishment. Even for offences under the Immoral Traffic Act, only alternative punishments are provided for. Here it is a case not of prescribing a minimum punishment, but of not providing for alternative punishment. All offences are made liable for punishment with imprisonment. I would suggest and leave it to the good sense of the Hon. Minister that in view of the fact that for similar offences in our State, we have provided for only alternative punishments, it would be only proper and just that we provide for only alternative punishment for all the offences under this clause.

Again, the clause, I would say, is, unfortunately not happily worded. It is going to create a lot of trouble in its application. There are two kinds of punishments sought to be inflicted and for that, offences under this clause are classified under two heads. For

13th March 1958]

[Sri T. T. Daniel]

offences falling under sub-clauses (b), (f), (g), (h) and (i), imprisonment of two years and a fine of Rs. 5,000 are prescribed. For offences falling under other sub-clauses, imprisonment of one year and a fine of Rs. 2,000 are prescribed. I do not know on what principle the offences under this clause can be divided into two groups. The offence contemplated in item (h) is 'bottling liquor for purposes of sale'. Any person who bottles liquor for purposes of sale is liable to imprisonment of two years whereas the buyer of that liquor is liable to undergo imprisonment for only one year.

Again the person who sells the liquor has to undergo two years' imprisonment but the person who imports, exports and transports is liable to only one year's imprisonment. Of course, all these offences have to be brought under one head. The principle on which these offences and punishments are classified, I would suggest, is not convincing and proper. I cannot understand why the buyer of the liquor and the person who imports, exports, or transports the liquor should have a different sentence.

Again, the expression used in item (i) of sub-clause (1) is 'such imprisonment shall not be less than six months and such fine shall not be less than one thousand rupees, in the case of an offence falling under clause (b), clause (f), clause (h) or clause (i) or an offence falling under clause (k) in so far as it relates to an act specified in any of the clauses aforesaid.' The occurrence of the term 'clause (k)' will create a lot of difficulty because clause (k) says 'allows any of the acts aforesaid upon premises in his immediate possession'. If you read the clause, it comes to this. Whereas a person who allows any of the acts 'aforesaid upon premises in his immediate possession' is liable to undergo two years' imprisonment the person who imports, exports, or transports liquor will be liable to one year's imprisonment only. A person who allows the commission of an act is subjected to a more severe punishment than the person who is actually committing the act. That is against the fundamental principle of law. I suggest that clause 4 is, unfortunately, very unhappily worded. The clause requires a lot of recasting.

With regard to the discretionary power that is given to the Courts, I suggest that it is not a case where minimum punishment is prescribed. If the Court wants, it can mete out its own punishment. This is only a case where no alternative punishment is prescribed. I lay emphasis only on the point that alternative punishment should have been provided for. I believe that the Hon. the Minister in charge of the Bill would kindly take note of this and provide for alternative punishment. There is a section of people who want that Prohibition should be a failure. They will try to take advantage of this provision because when poor persons are sentenced to imprisonment even for very small offences, it will create some sort of sympathy in their minds for these people. Therefore, I suggest that alternative punishment may be provided for.

[13th March 1958]

1-20
p.m.**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** சபாநாயகர் அவர்

களே, இந்த மசோதாவில் 4-வது பிரிவில் உட்பிரிவுகளான, (b), (f), (g), (h), (i), (k) பிரிவுகளில் இரண்டு வருஷம் சிறைத்தண்டனையும், 5,000 ரூபாய் அபராதமும் என்று இருப்பதை ஒரு வருஷ சிறைத் தண்டனையும், 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்றும் குறைக்கவேண்டும் என்றும் அதில் குறிப்பிட்டுள்ள குறைந்தபட்ச தண்டனையை விதிக்கவேண்டும் என்கிற ஷரத்தை விலக்க வேண்டும் என்றும் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இரண்டாவது உட்பிரிவில் குறிப்பிட்டிருக்கிற, ஒரு வருஷம் சிறைத் தண்டனையும் 2,000 ரூபாய் அபராதமும் என்று இருப்பதை ஆறு மாதம் சிறைத் தண்டனையும், 1,000 ரூபாய் அபராதமும் என்று குறைக்க வேண்டும் என்றும், அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற “குறைந்த பட்ச தண்டனையை விதிக்க வேண்டும்” என்கிற ஷரத்தை விலக்க வேண்டும் என்றும் என்னுடைய திருத்தத்தில் கூறி உள்ளேன். இந்த திருத்தங்கள் “Parent Act”-ல் இருக்கக்கூடிய விகிதத்தை விட குறைவாக அமைந்திருக்கலாம். தற்சமயம் இதற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற தண்டனை மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது என்று கருதுவதால்தான் இந்தத் திருத்தங்களை கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது.

சாதாரணமாக, ரத்தம் தோய்ந்த கத்தியை ஒருவர் வைத்திருந்தால் அதன் காரணமாக அவன் கொலை செய்திருப்பான் என்று முடிவு செய்ய முடியாது. அந்தக் கத்தி அவனிடம் எப்படி வந்தது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் ஒருவனிடம் சாராயம் காய்ச்சும்படியான பொருள் ஏதாவது ஒன்று இருந்தாலும் அவன் தண்டனைக்குள்ளாகிறான். அது எப்படி வந்தது என்பதை அவன் நிரூபிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கத்தியில் ரத்தம் தோய்ந்த கை ரேகை காணப்படாலும் கொலை செய்யப்பட்டதாக சொல்லமுடியாது. போலீசார் சாட்சிகளின் மூலமாகவும் அதை நிரூபிக்க வேண்டும். 1937-ம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தில்; உற்பத்தி சாதனங்களும், இதர பொருள்களும் எப்படி கண்டுபிடிக்கப்பட்டன என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலுள்ள ஷரத்துக்களை சரியாக அமல் நடத்தப்படமுடியவில்லை என்றால், மேலும் மேலும் கடுமையான ஷரத்துக்களைப் போட்டுத் தண்டனைகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போவதால் நாம் வெற்றி பெற முடியாது. ஆகையால் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** இந்த திருத்தம் குடி காரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அல்ல. நிரபராதிகளை காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாராயம் சம்பந்தமான சாதனையையோ அல்லது பொருள்களையோ வைத்திருந்தால் கடும் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நிரபராதிகள் மீது தண்டனை விதிப்பது நீதிக்கு புறம்பான விஷயமாகும்.

நம் நாட்டில் எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரை எந்தச் சட்டத்திலும் குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்கப்படவில்லை.

SRI T. T. DANIEL : On sections 397 and 398 of the Indian Penal Code minimum punishment is prescribed for the offences of robbery and dacoity when armed with deadly weapons.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I am thankful for the kind information. இந்த சட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை தெளிவாக இருக்கவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் குறைந்தபட்ச தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, பர்மிட்டுகள் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. அது மட்டும் அல்ல, அறிந்திருந்தாலும், அறியாவிட்டாலும், பார்த்தாலும், பார்க்காவிட்டாலும், இந்த சட்டம் சம்மந்தப்பட்டவரை ஆறு மாதம் தண்டனை விதிக்கப்படும். அப்படி இருக்கும்போது பெர்மிட் ஹோல்டர்களுக்கு அதிக

13th March 1958]

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் இரண்டு விதமான கொள்கைகளை அனுஷ்டிக்கிறது. பணக்காரர்களுக்கும், செளகரியம் உள்ள வர்களுக்கும் ஒரு கொள்கை, ஏழைகளுக்கு மற்றொரு கொள்கை என்று இருக்கிறது. மதுவிலக்கு விசாரணை நடத்திய கமிட்டி அதனுடைய அறிக்கையில் இந்த பர்மிட்டுகள் கொடுப்பதை கண்டிப்பாக நிறுத்திவிடவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது சர்க்கார் அந்த பர்மிட்டுகளை மாத்திரம் நிறுத்துவதற்கு ஏன் தயங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் “டபிள்” கொள்கை கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஆகையால் நிரபராதியான ஏழைகளை பாதிக்கும் வகையில் யசோதா இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : There is only one minute more. Two or three hon. Members have expressed their desire to continue the discussion. I shall adjourn the House now. We will meet at half past eight to-morrow and the Members may continue the discussion then. Before I adjourn, I would like to inform the hon Members that there are four Bills to be taken up in the course of to-morrow. They are the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1958, the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958, the Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1958, and the Madras Catering Establishments Bill. Unless hon. Members give notice of amendments sufficiently early, it will be impossible for the Secretariat to roneo the copies and supply them. For example, to-day I had great difficulty in finding out what exactly the relevant amendments were. Therefore, I fix 5 p.m. to-day as the last hour for the receipt of amendments to these four Bills.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[13th March 1958]

APPENDIX.

[Vide answer to clause (a) of starred question No. 305 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1958, page 268 supra.]

(a) The number and names of Rural Dispensaries in the North Arcot district are—

Arkonam taluk	.. .. .	1 Banavaram. 2 Minnal R.S. 3 Panapakkam, 4 Thakkolam.
Arni taluk	.. .. .	5 Devikapuram. 6 Kannamangalam. 7 Mullandram.
Chengam taluk	.. .. .	8 Thandrapet. 9 Thanipadi (since provincialised). 10 Vanapuram.
Cheyyar taluk	.. .. .	11 Bammadesam. 12 Kovilur. 13 Mamamdur. 14 Parungattur. 15 Purisal. 16 Vengalathur.
Gudiyattam taluk	.. .. .	17 Mailpatti (since provincialised). 18 K. V. Kuppam. 19 Kylasagiri.
Polur taluk	.. .. .	20 Kadaladi. 21 Kalasapakkam. 22 Santhavasal. 23 Veeralur.
Tirupathur taluk	.. .. .	24 Kandili. 25 Natrampalli. 26 Vishamangalam.
Vellore taluk	.. .. .	27 Anaicut. 28 Pallikonda. 29 Chakramallur.
Wallajah taluk	.. .. .	30 Kalavai. 31 Ponnai. 32 Puttuthakku. 33 Thimiri. 34 Valapandal.
Wandiwash taluk	.. .. .	35 Kilkodungalur. 36 Malaiyur. 37 Nallur. 38 Pernamallur. 39 Thellar.